

**S:TA MARIA KATOLSKA FÖRSAMLING
HALMSTAD – OSKARSTRÖM**

Jubiléumsåret 2000

MARIA DELLA STRADA

När den helige Ignatius kom till Rom och blev bekant med stadens helgedomar, tyckte han bäst om en bland alla Mariabilder, den som kallades "S.Maria della strada" (Maria av vägen). Den framställer i en stil, som härstammar från 400-talet, Maria med Jesusbarnet, som lyfter sin högra hand att välsigna medan barnet med sin vänstra hand håller i en bok. Ursprungligen fanns denna bild i en nisch på en husvägg vid vägen, tills någon ur Astallifamiljen för denna lät bygga ett kapell. Här firade den helige Ignatius gärna den heliga Mässan, härifrån utsände han sina ledsagare och lärjungar till själavårdsuppgifter. Så småningom bad han om Mariakapellet som kyrka för sin orden. Pietro Codacio, den ansvarige prästen, som till en början var avvisande, ändrade dock sin inställning. Han överlämnade åt Ignatius inte bara bilden och kapellet utan även sin egen person genom att be om att bli upptagen i Jesu Sällskap. Då ordensgeneralen Francisco Borja försökte utvidga kapellet, gjorde kardinal Farnese det möjligt att bygga den praktfulla ordenskyrkan Al Gesù (1568 lades grundstenen). Bilden Maria della strada finns fortfarande i ett sidokapell till denna kyrka. Vem som har gjort kopian och hur den kommit till Oskarström är fortfarande en öppen fråga.

KOLLEKTBÖN på minnesdagen "Vår Fru vid Vägen", 24 maj:

Herre, helige Fader, genom din älskade Son har du för oss uppenbarat vägen, sanningen och livet.

Giv att vi förblir trogna mot hans ord och enligt hans heliga Moders exempel och förbön trygga når fram till dig.

Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Pater Wilhelm Feussner SJ

*Pater Feussner delar ut nattvarden utanför
Mariakyrkan 1997
Foto: Birgitta Skåring*

75-årsjubiléum under jubelåret år 2000

Detta jubelår, då hela Kyrkan får fira 2000-årsminnet av Jesu födelse och frälsningens gåva blir för alla katoliker i Halland speciellt viktigt. Santa Marias församling firar ju sitt 75-årsjubiléum samtidigt. Först kan man tycka att 75 år inte är mycket i jämförelse med 2000 år, men för vårt unga stift är det en avsevärd ålder. Det är bara ett fåtal församlingar som är äldre än så. Vi är en ung kyrka här i Sverige men samtidigt gammal. Redan före Ansgars ankomst på 800-talet lär det ha funnits slavar på Birka som var katolska kristna. De flesta av oss har ännu idag våra rötter i andra länder och kulturer. Vi är verkligen en universell och katolsk gemenskap. Just denna prägel som både vårt stift och Sankta Marias församling har är ett profetiskt tecken: Gud kallar människor oberoende av folk, ras eller kultur att bli ett i hans Kyrka och där förvandlas av hans helighet. I vårt samhälle, där man fortfarande skiljer så mycket på infödda och invandrare, är detta verkligen ett glatt budskap. Sankta Marias församling har också kallelsen att förmedla detta till en ofta kall och ointresserad omgivning. Men bara genom att vara vad vi är - ett i samma tro, hopp och kärlek fast vi har så olika bakgrund - kan vi utan att vi riktigt märker det göra Guds rike påtagligt attraktivt där vi lever. Gud kan tala till människors hjärta mer än vi anar och han kan göra det genom oss.

Oskarström - som den förra året avlidne och av alla avhållne pater Pierre Aupy OP brukade kalla för "det svenska Lourdes" - blev den första stödjepunkten för den katolska Kyrkan i Halland efter reformationen. Där byggdes också landets första katolska Maria-kyrka efter reformationen och så småningom började man vallfärda dit. Det är ett privilegium för en församling att ha en vallfärdsort på sitt territorium men också en förpliktelse, som manar alla församlingsmedlemmar att efterfölja Jesus med större iver. Det är ett upprop att verkligen säga ja till Jesus i allt - liksom Maria gjorde. Detta dubbla jubiléumsår är en ytterligare uppmaning till alla att göra församlingen till en levande gemenskap, där man tillsammans söker heligheten och finner sin glädje i att bygga upp den katolska Kyrkan, samtidigt som man vill samverka med kristna i andra kyrkor och samfund, ja, stå öppen för dialog med alla människor av god vilja.

Halmstad blev så småningom - som sig bör, eftersom det är Hallands största stad - församlingens centrum. Som ganska nyvigd präst hade jag förmånen att få delta i invigningen av Trefaldighetskyrkan, som genom Erik Olsons utsmyckning har blivit en verklig sevärdhet. Eftersom den - i likhet med flera andra kyrkor i vårt stift - har använts som kyrka av ett annat samfund, är den ett ekumeniskt tecken. Vi får se det som ett hoppets tecken på att vi kristna hör ihop. Vi katoliker har förmånen att få använda många kyrkobyggnader som tillhör andra kyrkor och samfund. Den ekumeniska gästfrihet vi får åtnjuta är verkligen ett förebud om den framtida fulla enhet, som vi alla ber om och längtar efter.

Varbergs och Falkenbergs katoliker får regelbundet fira mässan i Svenska kyrkans lokaler. Med stor tacksamhet får katolikerna på dessa platser fira sina gudstjänster där. Samtidigt finns det nog åtskilliga som längtar efter en egen kyrka. Vi vet inte om det blir möjligt i framtiden att få egna kyrkor också där som på så många andra ställen i vårt stift. En sak är säker: om församlingsmedlemmarna på dessa utestationer växer i iver, hängivenhet och helighet, då finns det goda förutsättningar för framtiden. Jubelårets budskap kan bli extra konkret för dem som bor i Varberg och Falkenberg.

Hallands katolska nutidshistoria är spännande och ger oss många intressanta vittnesbörd om trohet mot Kyrkan. Det är min bön och förhoppning att församlingens framtida historia också skall vittna om många katolikers tro, hopp och kärlek. Med mina förböner och min välsignelse till alla i Sankta Marias församling.

Stockholm, Kristi förklarings dag, 6 augusti 2000
+Anders Arborelius OCD

TACK!

TACK Pater Roman för förtroende, frihet och konstruktiva samtal

TACK Biskop Anders Arborelius för ”75-årsjubiléum under jubelåret år 2000”

TACK Pater Feussner för hjälpen med ”Maria della strada”

TACK Herbert Syblik för ”Mariakyrkan i Oskarström” och ”Rosenkransvallfärden”

TACK Maria Persson för information om tidigt församlingsliv i Halmstad

TACK Kornél Eltér för kompletterande information om Mariagården

TACK Peter Zsiga för kontroll av siffror

TACK Jan Sture Neuman för uppmuntran och korrekturläsning

TACK Margareta och Rainer Kunze, ansvariga på Katolskt magasin och Hallandsposten för fotografier jag har fått låna

TACK Odd Wiik, Karl-Rune Mattsson och Joakim Wahlgren för hjälp med mina PC-problem

TACK alla Ni, som har burit mig med förböner

FADERN, som ovan alla stjärnor tronar,
KRISTUS, som gjutit blodet som försonar,
ANDEN, som talar mäktigt och hugsvalar,
tillhör all äran.

(Ur Söndagens Laudes vecka II)

Birgitta Skåring

MARIAKYRKAN I OSKARSTRÖM

Mariakyrkan och prästgården vid invigningen 1925

Mariakyrkan i Oskarström tillhör S:ta Maria Katolska församling Halmstad-Oskarström. Geografiskt omfattar församlingen Laholms, Halmstads, Falkenbergs, Varbergs och Hyltebruks kommuner. Numera har församlingen sitt centrum i Halmstad, men rötterna finns i Oskarström med den första kyrkan, MARIAKYRKAN, som invigdes den 13 september 1925.

1945 utgavs ett "Minnesblad till firandet av S:ta Maria kyrkas 20-års jubiléum". Författare var dåvarande kyrkoherden Patrus Marinus Overschie. Han avslutade minnesbladet med en förbön:

**O Moder och Medlerska,
Jungfru så skön
vi med alla Guds helgon ena
vår jublande sång och
vår varma bön
till Dig, Du den fläckfria, rena.
Bed för oss Du, som har kärlek öm.
Bed, o Moder för Oskarström.
Sancta Maria!**

Historiken över Mariakyrkan bygger på berättelser från de äldsta församlingsmedlemmarna. I samband med Mariakyrkans 30-årsjubiléum intervjuades några, som varit med från tiden före och efter Mariakyrkans tillkomst: Syster Bozena, Jozefa Hipsz, Sofia Hubacz, Maria Zabawski, Rozalia Bojak, Anna Gorecka och Anna

Midtoft. Idag finns fortfarande Sofia Carlsson f. Zabawski ibland oss. Vid Mariakyrkans invigning var hon en 7-årig flicka.

Sofia Carlsson, inbjuden hedersgäst till jubileumsfesten år 2000
Foto: Birgitta Skåring

Hur kom det sig, att just Oskarström blev en samlingspunkt för så många katoliker, att det blev aktuellt med ett kyrkbygge? Här fanns ingen tradition, även om historieböcker berättar, att Halland var katolskt fram till reformationen. I Halland föddes klockaresonen Birger Gunnarson, som blev den ryktbare katolske ärkebiskopen i Lund och påvlig legat. Halland var också födelsebygd för karmelitpatern Poul Helgesen, en försvarare av den katolska trön.

Oskarström nämns först i mitten av 1800-talet. Upphov till namnet var bruksbokhållare Oskar Björkman från Göteborg. Han köpte 1844 av gården Mared det övre vattenfallet med tillhörande jordområde, där han uppförde sågverk och kvarn. Han uppskattade den trakten redan från början och trivdes så bra, att han kallade platsen "OSKARSSTRÖM"

Övre raden från vänster: Rozalia Bojak, Syster Bozena, Aina Gorecka. Nedre raden från vänster: Sofia Hubacz, Jozefa Hipsz, Maria Zabawski (1975)

efter sitt förnamn. Namnet blev senare godkänt av myndigheterna, även om ett "s" togs bort 1939.

Bebyggelsen i trakten var inte stor. I början av 1800-talet fanns här bara några gårdar och torp. Först mot slutet av 1800-talet lär utöver de nämnda gårdarna ha funnits ett 15-tal boningshus. Ändå var det denna undanskymda plats, som skulle uppleva en utveckling från obygd till industrisamhälle, då Skandinaviska Jute Spinneri & Väveri AB började bygga en textilfabrik 1889. Redan vid starten 1890 behövdes en arbetsstyrka på 600 personer. Det visade sig emellertid omöjligt att få tillräckligt med arbetskraft inom området. Därför fick man värva arbetskraft från utlandet, från Böhmen-Mähren (Tjeckoslovakien), Tyskland och Polen.

Den utländska kolonin växte. Antalet varierade, då några efter viss tid återvände till sina hemländer och nya invandrare anlände i takt med Jutefabrikens personalbehov.

Invandrarna kom från olika länder med skiftande språk och bakgrund, men eftersom den katolska tron var gemensam, frågade man inte så mycket efter varandras nationalitet. Sin katolska tro ville man bevara och praktisera, men här fanns

Biskop Johannes Erik Müller

Katolska församlingen 1925

varken katolsk präst eller kyrka. Med tiden lyckades man bygga upp en gemenskap, som ledde till sammankomster med bön och andra andaktsformer.

Det Apostoliska Vikariatet i Stockholm, som vid seklets början leddes av Biskop Albert Bitter, följde uppmärksamt katolikernas liv i Oskarström. Här hade det med åren blivit en skara av ungefär 200 personer, som tydligen ville bli sin nya hembygd trogna. Det var dessa tappert kämpande katoliker, som med sin fromma verksamhet gett tydliga signaler till Stockholm för att väcka tanken på en kyrka i Oskarström. Allt förblev dock drömmar under många år.

Att stiftet redan omkring 1918 hade diskussioner om en kyrka i Oskarström visste ingen om. Tre herrar från Malmö med anknytning till Katolska kyrkan hade av stiftet fått i uppdrag att undersöka möjligheterna till ett markförvärf i Oskarström. De tre herrarna arbetade mycket diskret av den anledningen, att ett markköp för Katolska kyrkans räkning var en känslig fråga på den tiden.

Stiftet lyckades förvärva "Elofs mark". En av de äldsta i församlingen berättade vid 50-årsjubiléet om Elof. När han efter avslutad affär förstod, att det skulle byggas en katolsk kyrka på hans mark, blev han besviken. Han hade trott, att det skulle bli en ny fabrik i Oskarström. Men Elof blev inte arg utan hans slutkommentar var ungefär denna: "Måhända att vi hade olika uppfattningar om vad en rörelse är, men

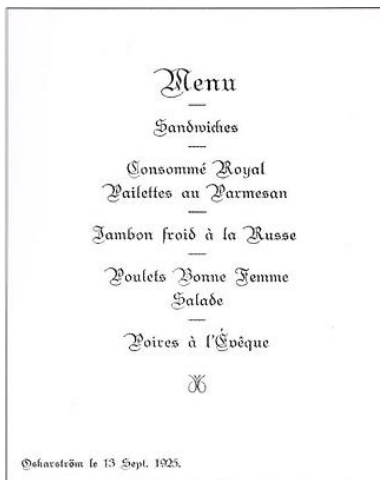
Mariakyrkans interiör vid okänt festtillfälle

marken kommer i alla fall till nytta för en god sak”.

Ändå dröjde det innan stiftet kunde besluta om ett kyrkbygge, men när Oskarström fick sitt första katolska biskopsbesök påskyndades ärendet. Biskop Johannes Erik Müller konfirmerade nämligen 29 personer i olika åldrar 1923 i Jutefabrikens Tivolialong! När han personligen fick uppleva under vilka primitiva förhållanden katolikerna i Oskarström fick praktisera sin tro, lovade han dem en kyrka och en egen kyrkoherde!

Biskopens löfte utlöste stor glädje samtidigt som man förstod, att det verkliga arbetet nu skulle börja. I första hand

gällde det att skaffa fram pengar. Med stiftets stöd reste Pater Willem Meijerink tre gånger till USA för att få stora bidrag. Andra lyckades med insamlingar i Tyskland. Även den egna församlingen gjorde stora ansträngningar och uppföringar. Man hade t.ex. beslutat, att alla förvärvsarbetande medlemmar skulle avstå 1 krona var 14:e dag av sin

Menyn vid invigningsmiddagen 1925

lön. Ur den kassan köptes församlingens första kalk.

Kyrkan blev färdig hösten 1925. Söndagen den 13 september invigdes den av Biskop J. H. Müller till Marias Heliga Namn. Äntligen hade katolikerna i Oskarström fått sin egen kyrka och sin egen förste kyrkoherde! Efter invigningen åt man en festmiddag på Oskarströms hotell.

Kyrkans interiör var den traditionella med högt altare och Påskalammet på altartavlan. Väggen bakom pryddes av fyra änglar, två på vardera sidan om altaret. Predikstolen fanns högt uppe till höger ovanför den dörr, som idag leder till sakristian. En trappa ledde från sakristian upp till predikstolen. Från sakristian till altarrummet kom man genom en dörr, där predikstolen står idag. Ovanför sidoaltaret till vänster fanns förmodligen redan vid invigningen tavlan ”Maria av den goda vägen”, som framställer Maria med Jesusbarnet. (Originallet ”Santa Maria della strada” målades på 1400-talet och finns idag i jesuitkyrkan i Rom.)

Den konstnärliga delen i den nymålade kyrkan hade helt kostnadsfritt utförts av konstnärinnan Gisela von Trapp i Helsingborg. Hennes verk var bl.a. de fyra änglarna bakom altaret. Motivet över altarrummet med Jesus vid vattenkällan omgiven av fyra änglar samt målningarna på läktaren, där bilden i mittfältet framställer S:ta Cecilia, kyrkomusikens skyddshelgon, är också hennes verk.

Från Jutefabriken fick församlingen till invigningen 40 meter röd matta, som lades i mittgången och på trappan upp mot altaret.

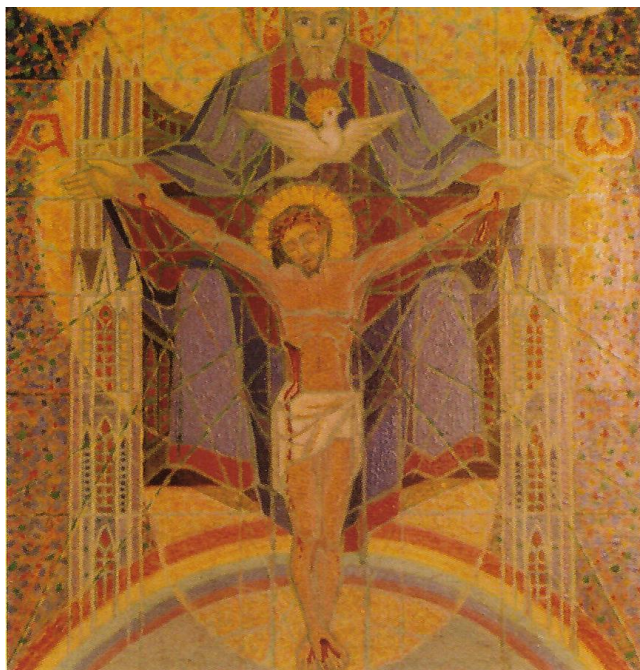
Hur och när Mariakyrkan fick sin kyrkklocka är oklart. I samband med en reparation upptäcktes inskriptionen Asten 1928 B. Eijsbouts. Den slutsatsen kan då dras, att Mariakyrkan inte hade någon klocka vid invigningen.

År 1928 kom tre Mariasystrar från Pleszew i Polen. Systrarnas hjälp blev värdefull. Trosundervisning, sångövning och barnpassning fick utrymme i prästgården, dit kyrkoherde W. Meijerink hade flyttat in en tid efter

kyrkans invigning. Trots trångboddheten kämpade alla vidare till dess att Mariasystrarnas hus stod färdigt 1930. Där inrättades Katolska barn- och vilohemmet. Snart kom fler systrar från Polen och verksamheten utökades. Framförallt barnpassningen blev till glädje för de många dubbelarbetande föräldrarna. Det inreddes rum även för barn, som stannade hos systrarna nattetid. Barnhemmet blev populärt och efterfrågat.

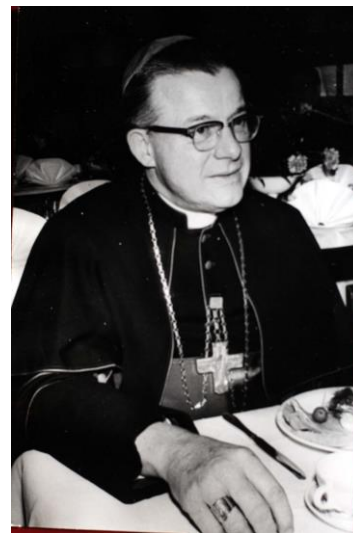
I början av 1960-talet blev det alltmer tydligt, att Mariakyrkan behövde genomgå en renovering, men det saknades finansiella förutsättningar. Församlingen var fattig. Större kollektar eller kyrkoavgifter kunde man inte räkna med. Den dåvarande generalvikarien Paul Schmidt SJ i Stockholm hade vid ett besök i Oskarström fått kännedom om församlingens prekära situation. Därför startade han en insamling genom kontakt med sina forna studiekamrater i Aachen (Tyskland) och den inbringade de erforderliga pengarna.

Till stor glädje kom 1964 nio prästkandidater från Aachen till Oskarström. De önskade med egna händer renovera både Mariakyrkan och prästgården. De kom med egen kokerska och bodde i prästgården tillsammans med dåvarande kyrkoherden Frank Sandler. Den ursprungliga tanken var att renovera kyrkan

Treenigheten. Målning av Erik Olson. Foto: Mickes Foto

och prästgården både invändigt och utvändigt, men när man såg, att också systrarnas hus krävde renovering, beslöt man enhälligt att först måla kyrkan och barnhemmet utvändigt.

För kyrkans inre renovering offrade de nio prästkandidaterna nästa sommarlov. *Biskop John E. Taylor OMI. Foto: Kyrkliga Bildbyrå.*

Då förnyades altarrummets inredning. Det höga altaret revs, predikstolen togs bort och hela kyrkans inre målades. Av konstnärinnan Gisela von Trapps målningar bevarades i altarrummet bara de fyra änglarna. Den nya inredningen var en gåva från Tyskland och bestod av altare, korset över altaret, ambon, kredensbordet och stolar, allt i massiv ek. Korsvägen, de 14 stationerna, ingick också i den gåvan. Tavlan "Maria della strada" flyttades från vänster till höger om altarrummet.

I september 1969 fick Västsverige en fruktansvärd höststorm, som också drabbade Mariakyrkan. En av de fyra stolparna i klocktornet knäcktes och tornet fick några graders lutning. Trots missödet stod tornet relativt stabilt och klockringningen kunde fortgå som vanligt. Våren 1974 åtog sig Jan Kowalkowski att åtgärda skadan. Han ordnade med fyra nya stolpar av stålrör, som säkert kommer att hålla i många år.

År 1975 målades prästgården utvändigt av Jan Kowalkowski tillsammans med sonen Edward och Herbert Syblik.

Lagom till 50-årsjubiléet 1975 målades kyrkan igen både invändigt och utvändigt. Den gången tapetserades innerväggarna före målningen med glasfiberväv. Även de fyra änglarna i koret blev täckta med glasfiberväv. Hela kyrkan målades ljusare än tidigare och takvalvet i blått. Samtidigt installerades nya takarmaturer och längs

långsidorna en indirekt belysning, som är riktad mot takvalvet.

50-årsjubiléet blev en stor fest med många deltagare. Högmässan celebrerades av Biskop John E. Tylor OMI.

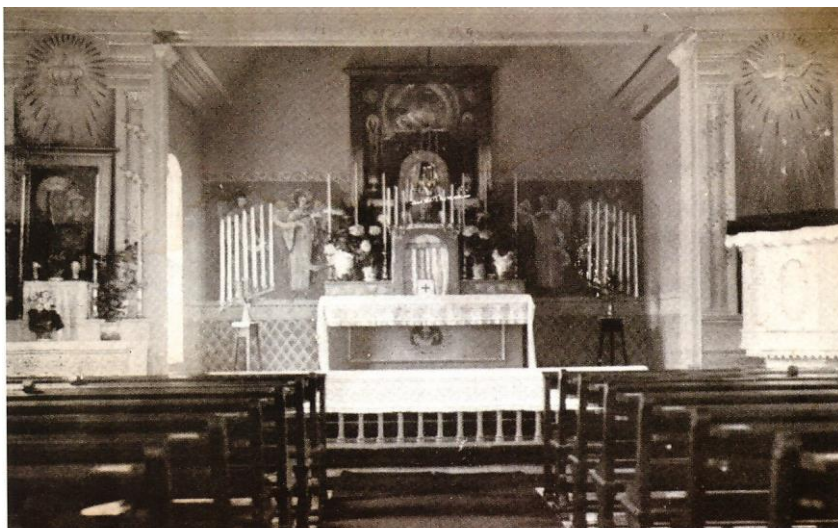
Till jubiléumsmiddagen samlades gästerna på Oskarströms hotell. Herbert Syblik höll jubiléumstalet och bland gästerna fanns 19 personer tillhörande S:t Ansgar från fadderförsamlingen Nahne-Osnabrück i Tyskland. Deras kyrkoherde Josef Fipp överlämnade som gåva 4.000 DM. Festdagen avslutades kl. 17.00 i Mariakyrkan med sakramental välsignelse.

Det nya tabernaklet på sidoaltaret är ett verk av konstnären Erik Olson. Han utförde den konstnärliga delen medan Jan Kowalkowski hjälpte till med svetsning och övriga verkstadsarbeten. År 1980 skänkte Erik Olson tavlan "Treenigheten", som hänger över tabernaklet. Vid sidoaltaret står också en vacker dopfont av Pater Georg Engelhart.

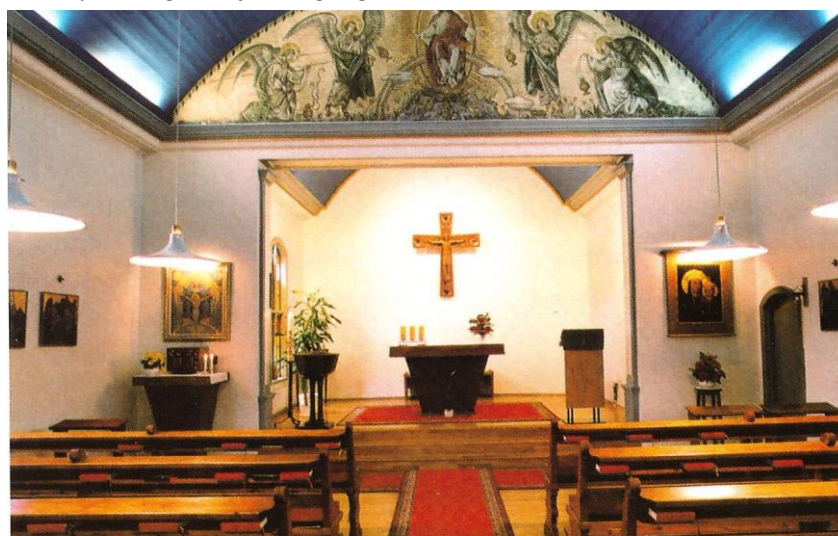
I början av 1980-talet fick vi nya tavlor till korsvägen. Kyrkoherde G. Engelhart

Vid jubiléumsmiddagen 1975. Fr. Vänster: s. Bozena, Hans Sobjtnek, ordf. i fadderförsamlingens församlingsråd, Sofia Hubacz, Biskop John E. Taylor OMI, Maria Zabawski

Mariakyrkan några år efter invigningen.

Mariakyrkan efter nymålningen 1999. Foto: Mickes Foto

berättade, att han vid ett besök hos Liobasystrarna i Köpenhamn fick syn på dem. Bilderna är målade på kopparplattor, stilen är Münchener Akademie. På hans fråga om han kunde få köpa tavlorna fick han ett "nej". I stället skänkte systrarna dem till Mariakyrkan. Korsvägstavlorna från Tyskland används fortfarande på långfredagarna. Då placeras stationerna på Oskarströms kyrkogård, där man samlas till en korsvägsandakt tillsammans med Svenska kyrkan.

Mariakyrkans värmesystem är kopplat till panncentralen i prästgården. I början av 1990-talet blev det nödvändigt att byta ut de gamla matarledningarna mellan prästgården och kyrkan.

Att använda en grävmaskin hade kunnat skada den vackra blodbokens rotsystem.

Jan Kowalkowski grävde därför diket för hand. Sedan installerade han de väl isolerade rören och återställde gräsmattan.

Hösten 1996 installerades en trädgårdsbelysning, bestående av fyra s.k. pollare, för att lysa upp vägen under lindarna fram till kyrktrappan. Detta möjliggjordes genom att Lions Club i Oskarström bekostade installationen.

70.000 kronor fick församlingen av den 1997 avlidna Anna Midtoft. Till gåvan hade fogats villkor, nämligen att pengarna skulle användas för Mariakyrkan. Donatorns villkor kunde snart tillgodoses, då planer fanns att inför 75-årsjubileet försköna området omkring Mariakyrkan. Gångarna har belagts med ”byasten” och gången mellan kyrkan och systrarnas hus har fått sju punktbelysningar. Samtliga 11 pollare är en gåva av Johan Holst. Vidare lades inom renoveringsprogrammet nya pannor på Mariakyrkans tak och kyrkans inre ny-målades. Källaren under sakristian ansågs inte längre ha någon funktion, varför den helt fylldes med grus. Den åtgärden ger källarmurarna (blocksten) större stabilitet. Genom att ansa de största träden och gallra ut trädbeståndet i övrigt har man skapat ett ljusare och mera öppet område kring Mariakyrkan.

Prästgården renoverades redan 1998 till en kostnad av 70.000:-. Under 1998 belades gångarna med byasten, stentrapporna reparerades och stenplattor byttes ut till en kostnad av 76.120:-. Prästgården och kyrkan målades också utvändigt 1998. Takomläggning på kyrkan, målning av skorstenen och klocktornet kostade 100.375:-. Målning av kyrkans interiör kostade 68.750:-. Lagning av sakristians golv kostade 14.890:-. Nya mattor till kyrkan kostade 6.524:-. Ventilationsförbättringen i kyrkan uppgick till 16.250:-. Röjning av stubbar, trädfällning och övrigt trädgårdsarbete samt utfyllnad av källaren under sakristian kostade 16.967:-. Asfaltering omkring kyrkan, prästgården och

Votivljusstaken i Mariakyrkan. Foto: Birgitta Skåring

systrarnas hus utfördes nu under våren 2000 inför pilgrimsvallfärden i maj och uppgick till 89.931:-.

Allt detta har kunnat förverkligas genom donation, hjälp från Biskopsämbetet samt gåvor och praktiska insatser från församlingsbor. Resultatet har blivit till stor belåtenhet.

Till vallfärdsdagen detta jubiléumsår anskaffades också till Mariakyrkan en vacker votivljusstake.

Här har bara berättats om invandrade katoliker. Idag är det naturligtvis så, att det i församlingen finns i Sverige födda ättlingar till tidigare invandrare och några konvertiter. Den katolska kolonin i Oskarström har krympt, eftersom de flesta församlingsmedlemmarna nu bor i Halmstad. Det innebär, att aktiviteterna förlagts till Trefaldighetskyrkan och Mariagården, men mässan celebrerar vår nuvarande kyrkoherde Roman Kunkel OMI regelbundet också i Mariakyrkan.

Berättelsen om Mariakyrkans historia vill jag gärna avsluta med önskan om, att Mariakyrkan alltid må förbli den boning, i vilken vi finner den sanna källan till glädje i livet, till tröst i sorgens stund och till att rusta oss för det eviga livet i Guds rike.

MARIASYSTRARNA I OSKARSTRÖM

s.Flavia och s.Bozena framför altaret i Mariakyrkan
Foto: Hallandsposten

Walle Dickson skriver i sin bok "Saxen i väven" om systrarna i Oskarström: "Ett exotiskt inslag i dagens Oskarström är nunnorna och den Katolska kyrkan. Det är också det tydligaste tecknet på att här bott många utländska arbetare genom åren".

Mariasystrarna i Oskarström tillhör Stiftelsen Mariasystrarna från Pleszew, som stiftades den 3 maj 1850 av den polske

lekmannen Edmund Bojanowski i Podrzecze, Gniezno stift. Han blev som 4-åring allvarligt sjuk men också botad på ett mirakulöst sätt, varför Mariasystrarnas huvuduppgifter alltid har varit att ta hand om barn, hjälpa föräldrar i svåra situationer samt vara till för sjuka och fattiga.

Den 26 augusti 1928 kom de första Mariasystrarna till Oskarström för att ta hand om polska barn, som behövde tillsyn medan båda föräldrarna arbetade i Jutefabriken.

De två första Mariasystrarna var syster Bozena och syster Kwiryna. De kom från sitt kloster i Polen. En barnkrubba öppnades genast och 1929 ett barnhem.

En självklar uppgift för Mariasystrarna har också alltid varit att praktiskt sköta Mariakyrkan, invändigt genom alt arvård och städning samt utvändigt genom trädgårdsarbete.

Under årens lopp har många barn passerat systrarnas gula hus och många är de, som i tacksamhet hälsat på efteråt.

Mariasystrarna tycker om att anordna fester för barnen. Det har t.ex. blivit små teaterföreställningar inför julhelger. Systrarna har hjälpt vuxna församlingsmedlemmar vid bröllop och begravningar.

En viktig uppgift, som Mariasystrarna har haft under alla år, är att förbereda barnen till den 1:a kommunionen och arrangera deras medverkan i Kristi Lekamensprocessionen.

Att barn får kontakt med äldre människor har Mariasystrarna ansett vara värdefullt, varför de tagit med sig barnen till servicehuset Vidablick i Oskarström.

Den 3 maj 1963 välsignade Biskop John E. Taylor OMI den Mariastaty, som står i systrarnas trädgård.

Från 1977 har Mariasystrarna varit kommunanställda och alla barn oavsett

S:t Nikolausfest i Mariagården. Foto: Birgitta Skåring

Julspel i Trefaldighetskyrkan. Foto Birgitta Skåring

Mariasystrarna i sin trädgård. Fr. Vänster: s. Bellarmina, s. Adela, s. Isabella, s. Marianna. Foto: Birgitta Skåring

religion eller nationalitet har varit välkomna.

Den 27 augusti 1978 hade Mariasystrarna varit i Oskarström 50 år. Jubiléumsdagen inleddes med tacksägelsemessa i Mariakyrkan kl.9.00, då de vid offertoriet förnyade sina ordenslöften. Kl.15.00 firades en jubiléumsgudstjänst med Lauretanska litanian, sakramental välsignelse och Te Deum. Efteråt bjöd systrarna alla gudstjänstdeltagare på jubiléumskaffe. Mariasystrarna hann få en jubiléumshälsning från Påven Paulus VI. Han hade skickat den innan han dog den 6 augusti.

1980 flyttade syster Bellarmina, som hade kommit till Oskarström 1977, till en tjänst i S:t Clemens församling i Helsingborg. I Söndagsbladet nr 254 (800817) skrev kyrkoherde G.Engelhart:”Kanske kan vi hoppas på ett återseende efter några år”.

Och syster Bellarmina kom tillbaka! I Söndagsbladet nr 504 (850616) skrev kyrkoherden:”Undervisningen skall börja så snart vi med Syster Bellarmina, vår nya föreståndarinna, kommit överens om arbetets uppläggning och fördelning”.

”Barntillsyn utom hemmet var inte ordnad någonstans i det svenska samhället då, så man kan gott säga, att katolikerna i Oskarström var pionjärer i sammanhanget”. ”Så skrev Thorsten Rehn i Hallandsposten den 10 september 1985. Hans ord uttrycker Mariasystrarnas betydelsefulla insatser i och för vår kommun.

Syster Bellarmina är fortfarande föreståndarinna och bor i det gula trähuset, som byggdes 1930. Där bor också

Julbasar i Trefaldighetskyrkan. Fr. Vänster: Björn Johansson, s. Bellarmina, s. Marianna, diakon Gorm Christoffersen Foto: Birgitta Skåring

syster Isabella, syster Adela och syster Marianna. Neder-våningen är inredd som daghem för 15 barn och övervåningen är systrarnas hem. Gemensamt för dem är ett uttalande av syster Bellarmina den 23 mars 1992 i Hallandsposten:”Att bli nunna är mer än att välja ett yrke, det är liv. - Blir man kallad kan man inte säga nej”.

s. Marianna i prästgårdens kök. Foto: Birgitta Skåring

Grundaren Edmund Bojanowski saligförklarades den 13 juni 1999 av Påven Johannes Paulus II

Detta jubiléumsår firar vi Mariakyrkans och församlingens 75-årsdag. År 2003 är det Mariasystrarna, som kommer att fira sina 75 år i Oskarström.

s. Isabella tar emot nattvarden av Pater Roman i Mariakyrkan Foto: Birgitta Skåring

ROSENKRANSVALLFÄRDEN

Pilgrimsvandringens startplats i Fjällgime. Foto Birgitta Skåring

Vägskyltar görs i ordning 1981. Längst till vänster Herbert Syblik, till höger Gorm Christoffersen

Foto: Margareta och Rainer Kunze

Sittplatser förbereds 1998. Fr vänster: Nikola Menendyan, Anders Hultberg, Gorm Christoffersen

Foto: Birgitta Skåring

Under senare delen av 1950-talet bildades i Göteborg den första vallfärdskommittén med bl.a. Bent Malé, Josef Hoff och Hans Kettelhoit. Man beslöt, att Rosenkransvallfärden skulle äga rum varje år på den söndag i september, då jungfru Marias födelse firas.

När det gällde att hitta och staka ut en lämplig vandringsväg var det Bent Malé, som åtog sig det. Han kände väl till Oskarström med omnejd och hittade en bra väg genom vacker natur söder om Oskarström. Den startade i Fjällgime vid Lunnaslätt.

Där fanns också plats för uppställning av de ankommande bussarna. Den ungefär 5 km långa vandringsleden gick via Österby och genom vacker blandskog, förbi Hallingstorp, in på Oskarströms kyrkogård och fram till Mariakyrkan.

Den första vallfärden genomförde man 1955 eller 1956. De första åren var deltagarantalet inte större än att man kunde fira mässan i kyrkan eller, om det var vackert väder, vid ett altare på lekplatsen intill systrarnas hus. I början av 1960-talet ökade antalet deltagare. Vissa år kom 400-700 personer. Ett år anlände 16 bussar.

Med det ökande deltagandet växte också det praktiska arbetet att organisera förberedelserna för vallfärdsdagen. En arbetsgrupp bildades med frivilliga personer från Oskarström och Halmstad. Gruppens målsättning har alltid varit att ge deltagarna god service.

Ett problem för arbetsgruppen har altarets plats varit. Hur skulle det kunna placeras för att mässan skulle kunna firas utanför Mariakyrkan? I ett första försök ställdes det timrade altaret intill väggen på kyrkans norra långsida. Det blev inte bra.

Biskop John E. Taylor leder pilgrimsvandringen 1962. Foto: Hallandsposten

Biskop Hubertus Brandenburg 1981 Foto: Margareta och Rainer Kunze

En bättre lösning fann man 1964, då altaret monterades till höger om kyrkporten. Den placeringen tillät biskop och präster att se de församlade samtidigt som alla kunde se altaret.

Vallfärdsprocessionens längd ökade och det blev aktuellt att fundera över om inte skogsvandringen tog för mycket tid. Att starta vandringen tidigare hade blivit en påfrestning för de långväga gäster, som kunde ha fyra timmars restid. Därför tog man beslutet att förkorta sträckan till 3,5 km.

I början på 1970-talet blev det återigen aktuellt med korrigerande av en delsträcka. Orsaken var, att det byggdes en ny stenmur, då Oskarströms kyrkogård utvidgades. Det innebar att vallfärdens deltagare inte längre kunde gå genom kyrkogården utan fick vid Hallingstorp ta raka vägen upp på Gamla Nissastigen mot Oskarström och fram till Mariakyrkan.

Det har varit möjligt att arrangera Rosenkransvallfärden varje år sedan mitten på 1950-talet. Enda undantaget var 1973, då den Heliga Birgittas 600-åriga dödsdag firades i Vadstena. Vi avstod för att ge så många som möjligt tillfälle att vara med om en sådan stor högtidsdag i Vadstena.

Att genomföra en vallfärd på hösten kunde med tanke på väderleken innebära

vissa risker. Många önskade därför flytta vallfärdsdagen till en varmare årstid. Diskussionerna pågick några år och 1976 togs beslut om att ändra dagen till den sista lördagen i maj månad. 1977 blev således det första året, då en ”vårvallfärd” anordnades från Fjällgime till Oskarström.

Biskop William Kenney med koncelebranter framför Mariakyrkan Foto: Birgitta Skåring

Varje år var det sammanträden både i Göteborg och Oskarström. Representanter för varje församling kallades. Så småningom minskade intresset från församlingarna samtidigt som man menade, att vallfärdskommitténs ledamöter av praktiska skäl borde vara bosatta inom vår församling. Vid sammanträdet 24 mars 1984 valdes den första lokala vallfärdskommittén.

Brandenburg deltog i Rosenkransvallfärden varje år under sin biskopstid. Enda undantagen var 1979, då generalvikarien Paul Schmidt SJ ersatte honom samt 1994 och 1998, då biskop William Kenney CP var med oss. I maj 1999 deltog Biskop Anders Arborelius OCD för första gången.

Långa köer i väntan på nattvarden. I bakgrunden Mariasystrarnas trähus Foto: Birgitta Skåring

Biskop William Kenney delar ut nattvarden i trädgården utanför Mariakyrkan. Foto: Birgitta Skåring

Herbert Syblik

Herbert Syblik föddes i Böhmen 1922. Som 19-åring blev han inkallad till tysk militärtjänst, som varade till krigets slut. Han befann sig då i Österrike i ett flyktingläger för sudettyskar.

Den 6 september 1948 blev en minnesrik dag för H.Syblik, som då fick lämna lägret och stiga på ett tåg, som förde honom till Sverige. Efter en vecka på citadellet i Landskrona reste H.Syblik till Oskarström, där han har haft sitt hem sedan dess. Han arbetade på Skandinaviska Jute AB och där träffade han sin blivande hustru redan i november månad. Hon kom ursprungligen från Österrike.

H.Syblik började som spinnare vid Jutefabriken, blev sedan arbetsledare, inköpsassistent och de sista 20 åren före pensioneringen var han personalassistent.

När H.Syblik kom till Oskarström fanns Mariakyrkan, som kom att betyda mycket för honom. Han har hela tiden varit mycket verksam i församlingen och på 1970-talet var han ledamot både i kyrko- och församlingsrådet. Men då blev det för betungande kände H.Syblik. Han lämnade församlingsrådet men stannade kvar som ledamot i kyrkorådet under mer än 25 år.

I vallfärdskommittén var H.Syblik med sedan 1960 och givetvis är han fortfarande med i den lokala, som bildades 1984. Han har under alla år haft huvudansvaret för allt det praktiska arbetet inför varje vallfärdsdag.

Den 22 januari 1986 fick H.Syblik Pro Ecclesia et Pontifice av Påven Johannes Paulus II.

Herbert Syblik glädje över Mariakyrkan i Oskarström, där han fortfarande ofta läser texter, kan varje läsare av jubiléumshäftet förstå. När Mariakyrkan fyllde 50 år 1975, höll han högtidstalet och det har han lovat att göra också detta jubiléumsår.

Herbert Syblik utanför Mariakyrkan Foto: Birgitta Skåring

ROSENKRANSVALLFÄRDER

Biskop Anders Arborelius leder pilgrimsfärden första gången 1999.
Foto: Birgitta Skåring

Rosenkransvallfärderna var de första åren enbart avsedda för att deltagarna skulle be om prästkallelser. Så småningom togs beslutet att förlägga vallfärderna till lördagar för att många präster skulle kunna vara med. Den idén kom från Hans Kettelhoit.

Idag har Rosenkransvallfärden från Fjällgime till Oskarström utvecklats till en stor katolsk träff med ett speciellt tema varje år. Efter mässa och picknick i Mariasystrarnas trädgård är det tradition att någon håller ett föredrag över vallfärdsdagens tema. Många intressanta personer har medverkat, Wilfrid Stinissen OCD, Emmanuel Martens OCD, Gösta Hallonsten, Bengt Högberg OSB, Frans-Eric

Barn på pilgrimsvandringen. Fr vänster: Pearl Nadunga, Martin Hultberg, Mikael Hultberg, Edina Nadunga
Foto: Birgitta Skåring

Larsson T.O.R., Ingrid Ydén- Sandgren, Håkan Jerrhage, Per Beskow, Wilhelm Feussner SJ, Rudolf Basista OMI, Anders Arborelius OCD och säkert fler, som på grund av bristande dokumentation inte kan nämnas. Av samma skäl är det inte heller möjligt att i en förteckning återge temat för varje år.

1965 Till Marias ära.

1966 ?

1967 För fred och frihet.

1968 ?

1969 Aktiv kristen tro.

1970 Kristen enhet och fred i världen.

1971 Många är kallade.

1972 G 72:s intention ?

1973 (Vallfärden i Oskarström inställd p.g.a. vallfärd till Vadstena på den Heliga Birgittas 600-åriga dödsdag.)

1974 Försoning och förnyelse.

1975 Människans värdighet och livets mening.

1976 Enheten inom Katolska Kyrkan, enheten i tron och hur man skall förverkliga den.

1977 Att vara troende i familjen.

1978 Fattigdom – ett kristet livsideal?

1979 Är vi alla kallade till tjänst i Guds rike?

Biskop Anders Arborelius vid startplatsen 1999 tillsammans med Stefania Komsa och pater Wilhelm Feussner.
Foto: Birgitta Skåring

Biskop Anders Arborelius i Mariakyrkan 1999 inför föredraget: "Maria, Faderns dotter"
Foto: Birgitta Skåring

Picknick i Mariasystrarnas trädgård
Foto: Birgitta Skåring

- 1993 Vi ber, att alla kvinnor med Maria, Kyrkans moder och förebild, skall finna sina uppgifter i familjen, i samhället och i Kyrkan.
- 1994 Den helige Josef, mannens förebild i ämbete, äktenskap och yrke.
- 1995 Vi ber med Maria på vägen till Emmaus.
- 1996 Maria, vår förebild i tron.
- 1997 Maria visar vägen till sin gudomlige Son.

- 1980 En levande Kyrka.
- 1981 Fred i världen och bland oss.
- 1982 Bedja för de kristna som är förtryckta och förföljda för sin tro.
- 1983 Evangelisten i det sekulariserade Sverige.
- 1984 Genom bot och bön till fred i världen.
- 1985 Må bekräftelsens sakrament ge ungdomen styrka att bygga en bättre värld.
- 1986 Guds barns frihet och ansvar.
- 1987 Kallade till helighet.
- 1988 Maria, Kyrkans moder och urbild.
- 1989 Andlig förberedelse inför Påvens besök.
- 1990 Det glada budskapet för hela skapelsen.
- 1991 Med Maria för fred i världen.
- 1992 Vi ber med Maria för trons framtid i Sverige.

Gabriella Kovalkowska säljer gärna många "munkar"
Foto: Birgitta Skåring

- 1998 Den helige Ande, som överskyggade Maria.
- 1999 Maria, Faderns dotter.
- 2000 Med Maria på Vägen.

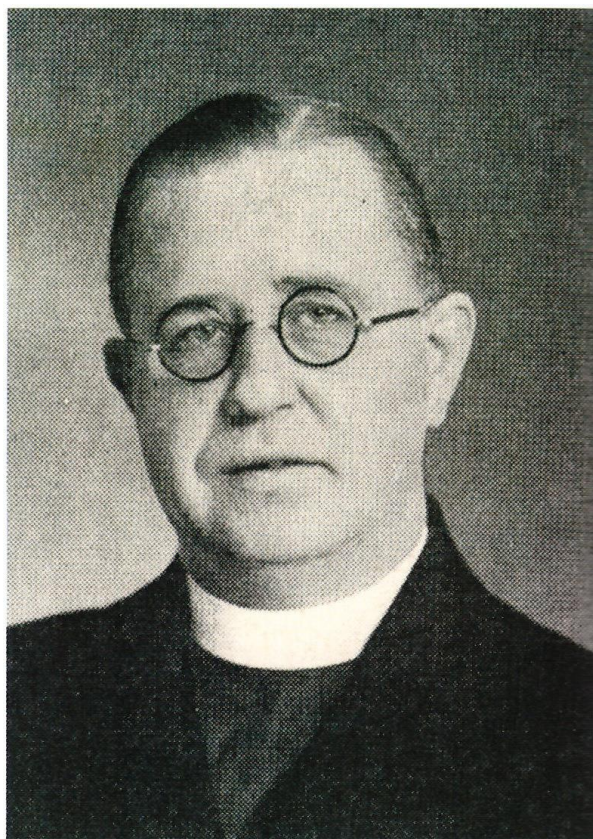
Biskop Anders Arborelius celebrerade mässan år 2000 i regn.
Foto: Birgitta Skåring

VILKA KYRKOHERDAR HAR TJÄNSTGJORT HOS OSS?

Det har visat sig vara svårt att exakt ange tiden för några av de kyrkoherdar, som har tjänstgjort i S:ta Maria Katolska församling Halmstad-Oskarström.

Tack Syster Ingrid Ström OP (Biskops-ämbetet) och tack Lars Hallberg (Riksarkivet) för hjälp med följande uppgifter:

Willem Meijerink	2406 -280920
Johannes Willem Hovers SCJ	28 -31
Patrus Marinus Overschie	310216-320401
Johannes Vernooy SCJ, (vik.kh.)	360128-
Franz Lusser	371020-390901
Patrus Marinus Overschie	390701-460915
Henrik Grauel	461001-490420
Jan Przydacz	490501-530717
Paul Müller	531209-540420
Johann Albert	540421-540808
Kunibert Grunau	540807-600531
Sigfrid van Pottelsberghe de la Potterie	600601-610831
Tryggve Lundén	610901-621101
Frank Sandler	621115-720217
Rainer Kunze	720701-740310
Manfred Hoffman, (vik.kh.)	740310-740701
Antonio Algar	740815-780731
Georg Engelhart	780801-900831
Eugeniusz Subocz	900901-940731
Harald Scheuss	940801-960331
Georg Engelhart, (vik.kh.)	960401-960603
Wilhelm Feussner SJ. (vik.kh.)	960801-970630
Roman Kunkel OMI	970901-

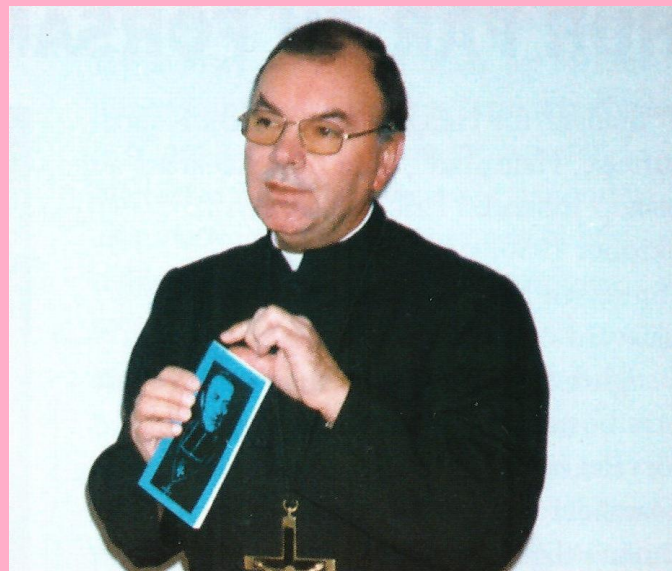
Kyrkoherde Willem Meijerink

ROMAN KUNKEL OMI

"Ny kyrkoherde på väg". Under den rubriken meddelade Pater W. Feussner i Söndagsbladet nr 1117 (970420), att Biskop Hubertus skulle utnämna Roman Kunkel OMI till kyrkoherde för vår församling. OMI efter Pater Romans namn är en förkortning av Oblatus Mariae Immaculatae. Han tillhör således den kongregation, som på ett särskilt sätt vördar den obefläckade Jungfru Maria.

Första gången Pater Roman träffade sina blivande församlingsmedlemmar var under vällfärdsdagen den 31 maj 1997, då temat var "Maria visar vägen till sin gudomlige Son". Efter lunchen fick Pater Roman frågan: "Hur känns det att lämna Sveriges trädgård?" Pater Roman svarade: "Kanske kommer jag till en ännu vackrare trädgård?" Nu tre år senare vet kanske bara Gud vad Pater Roman känner.

Pater Roman föddes den 7 september 1944 i Polen. Han prästvigdes den 23 maj 1970 i Poznan. 1972 kom han till Helsingborg som kaplan. Där lärde han sig vårt språk under sex månader. Följande tio månader tjänstgjorde han i Olofström och sedan i Vår Frälsares församling i Malmö till 1978, då han reste tillbaka till Polen. I två år var han kaplan i Poznan. 1980 återvände han till Sverige och Olofström, där han var kaplan till den 1 januari 1985, då han blev kyrkoherde. Där byggde han upp både lokaler och församlingsliv fram till den 1 september 1997, då han blev vår kyrkoherde.

Roman Kunkel OMI Foto: Birgitta Skåring

Någon kyrkoherdeinstallation blev det inte. Vi har i Pater Roman en ödmjuk och sparsam man. Han ansåg, att han blev installerad under vällfärdsdagen i Oskarström.

Vad Pater Roman redan har hunnit uträtta synligt hos oss finns återgivet i andra delar av denna jubiléumskrift. Den 23 maj detta jubiléumsår var det 30 år sedan Pater Roman tog emot prästvigningens sakrament. Han firade då en tacksägelsemessa tillsammans med oss. Efteråt blev det fest i Mariagården, för fester tycker Pater Roman om. Han är glad, humoristisk och generös.

ETT STORT TACK!

Inför sommaruppehållet vill jag tacka alla, som på olika sätt hjälpt församlingen. Jag tänker på dem, som arbetat i Oskarström med asfaltingen och både i Oskarström och Halmstad med trädgårdsarbetet.

Jag tänker på dem, som förberedde Vällfärdsdagen och sedan medverkade till att den dagen blev så fin trots regnet.

Jag tänker på alla, som undervisat och förberett konfirmationsdagen och barnens första kommunion både i kyrkan och i Mariagården. Och givetvis tänker jag på Mariasystrarna, som ofta hjälper oss att få festtillfällen i vår kyrka!

Jag vill också få uttrycka min tacksamhet till dem, som kom och delade min glädje, då jag firade min 30-åriga prästvigningsdag. Tack för gåvorna jag fick och för gemenskapen både i mässan och sedan efteråt i Mariagården!

Jag önskar Er en välsignad och glad sommar!

Roman Kunkel

Så skrev pater Roman i Söndagsbladet nr 1277 (000604)

HUR FÅR EN FÖRSAMLING SIN KYRKA?

I ”Stadgar för Heliga Trefaldighets Kapellstiftelse, Halmstad”, som undertecknats av Biskop Johannes Erik Müller den 16 oktober 1950, står i § 2 följande: ”Stiftelsen har till ändamål att i och för själavård och katolsk gudstjänst förvärva fastighet för kapell och samlingslokal samt prästbostad, ävensom att mottaga och förvalta medel till prästarvode samt övriga kostnader för kult, undervisning och annan religiös, kulturell verksamhet”.

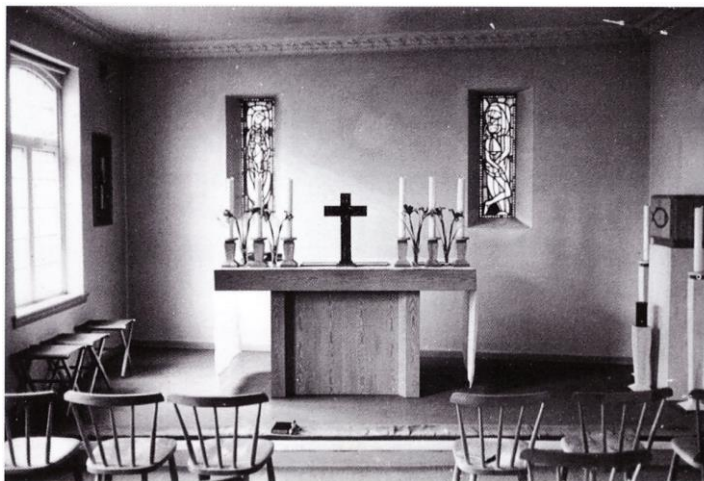
I fastigheten Norra vägen 10, som således ägdes av Stiftet, inreddes ett kapell, som disponerades av katolikerna i Halmstad från år 1950.

I maj 1964 sammanträdde föreningen Constantia på Katolska Biskopsämbetet under Biskop John E. Taylors ordförandeskap. Angående Heliga Trefaldighets Kapellstiftelse i Halmstad kan man läsa i protokollet: ”I enlighet med stiftaren Biskop E. Müllers bestämmelse utgör Constantias årsmöte valförsamling för Stiftelsen. (Årsredovisningar för Stiftelsen för åren 1961, 1962 och 1963 har ej framlagts.) Stiftelsen, som årligen visade en förlust på minst 3000:-, borde understödjas av församlingen i Oskarström”.

Så startade planeringen av kyrka och församlingslokaler för Halmstad inom ”Katolska Församlingen i Hallands län söder om Viskan”, som församlingen då kallades.

Norra vägen 10 blev församlingens fastighet 1973
Foto: Hallandsposten 1962

Kapellet på Norra vägen 10 Foto: Hallandsposten 1962

Den 15 november 1972 undertecknade Biskop John E. Taylor OMI, som var ordförande för Heliga Trefaldighets Kapellstiftelse i Halmstad, en fullmakt till kyrkoherde Rainer Kunze att ”teckna hyreskontrakt med portvakten i fastigheten med gatuadress Norra vägen 10 i Halmstad”. Det gjorde kyrkoherde Kunze den 19 november 1972.

Ett kyrkoråd valdes den 15 mars 1973. Kyrkoherde Rainer Kunze var självskrivnen ordförande. Som ordinarie ledamöter valdes Syster Isabella, Enok Persson, Herbert Syblik och Paul Ysberg. Jan Kowalkowski och hans hustru Zdzislawa Kowalkowska valdes till suppleanter. Valet av samtliga personer gällde 4 år.

Den 26 augusti 1973 gav msgr Kristian Hylla en redogörelse för Heliga Trefaldighets Kapellstiftelses innehav av Fastigheten Stg.307 med adress Norra vägen 10. Ett enhälligt kyrkoråd beslutade att överta ansvaret och fastighetsöverlåtelsen skedde den 17 november 1973.

Redan den 4 april 1974 arbetade kyrkorådet med en första kalkyl till ett kyrkobygge och den 12 november diskuterades insamling av pengar. Kyrko-

herde Antonio Algar var då församlingens kyrkoherde.

Ungdomsverksamheten växte och kravet på fler lokaler ökade. Vidare kan man i kyrkorådets protokoll den 13 november 1975 läsa: ”Problemet idag är, att inte alla kyrkobesökare får plats i kapellet under söndagsmässan. Det förekommer, att katoliker går hem igen”.

Den 22 januari 1976 gav generalvikarien församlingen rådet att antingen leta efter byggnader, som församlingen kunde köpa, eller lämplig tomtmark för en ny kyrka med församlingslokaler.

Den 19 mars 1976 hade kyrkorådet bara en viktig punkt på dagordningen. Skulle fastigheten Rudan 5 (tingshuset) köpas in? Det blev livliga diskussioner. Till detta sammanträde var msgr Kristian Hylla, syster Alweria, Tadeusz Berezowski, Erik Olson med fru och Peter Zsiga speciellt inbjudna.

Frågan om inköp av tingshuset diskuterades också den 25 mars. Då rapporterade Artur Scarpa, att man den 21 mars hade haft ett informationsmöte för att få veta församlingsmedlemmarnas synpunkter. Majoriteten hade varit för inköp av tingshuset under förutsättning att finansieringsfrågan kunde lösas. Den överlämnade man med förtroende till kyrkorådet, som beslutade att lämna in anbud till byggnadsstyrelsen. Det angivna priset var 400.000:- ”under förutsättning att biskopen godkänner såväl beslutet som finansierings- och driftskostnadsplanerna”.

Byggnadsstyrelsens svar den 14 juni 1976 blev: ”Efter genomgång av inkomna anbud på tingshusfastigheten Rudan 5 i Halmstad har byggnadsstyrelsen beslutat att inte antaga något anbud, vilket härmed meddelas för kännedom”.

Nu fick församlingen börja på nytt efter att ha provat generalvikariens första förslag.

Det andra förslaget var att bygga en ny kyrka! I kyrkorådets protokoll den 25

februari 1977 kan man i § 3 läsa: ”Msgr Hylla anser det vara på tiden, att församlingen kommer med mera konkreta förslag och inte bara undersöker möjligheter. I Halmstad måste det snart ske någonting”. Alternativen var nu att antingen få ett nybygge på en ny tomt eller att bygga nytt på Norra vägen 10.

”Katolska församlingen i Halmstad vill bygga en kyrka med 400 sittplatser i anslutning till fastigheten Norra vägen 10”. Den informationen fanns i Hallandsposten den 12 maj 1977. Byggnadsnämnden hade ingenting att invända men ansåg, att en stadsplaneändring först måste göras.

Georg Engelhart OSB blev församlingens kyrkoherde den 1 augusti 1978. Redan i protokollet från den 7 februari 1979 kan man se, att kyrkorådet diskuterade inköp av Lutherska Missionsförsamlingens kyrkolokal på Falkenbergsgatan. Kyrkan, som kom till 1890, tillhörde från början metodisterna. Den byggdes enligt mönster från John Wesley, metodismens fader. Han betonade Ordets förkunnelse som det centrala, varför predikstolen skulle stå i fondens mittparti. Läktare efter långsidor och bakre kortvägg skulle också finnas för att så många som möjligt skulle få plats i ”templet”.

Kyrkan blev för liten redan 1902 och när en ny metodistkyrka invigdes 1905, flyttade IOGT (Godtemplarorden) in i kyrkan och blev kvar där till 1922, då skofabriken Nilsson & Palmqvist flyttade in. 1928 övertog Lutherska Missionsförsamlingen, som också kallas Bibeltrogna Vänner, lokalerna och stannade kvar där till 1975, då firman Lennart Larsson AB erhöll hyresrätt och flyttade in.

När Katolska församlingen visade intresse för kyrkolokalen på Falkenbergsgatan, blev det problem. Bibeltrogna Vänner kunde nämligen inte tänka sig en försäljning till katoliker. Av den anledningen diskuterade kyrkorådet möjligheten att köpa fastigheten genom en mellanhand.

Kyrkoherde Engelhart kontaktade kommunalrådet Gösta Waldebrand, som visade intresse för att medverka till ”att stadsägorna 706-707 samt befintlig kyrka i anslutning därtill skall kunna förvärfvas av församlingen” med kommunens motivering, att den skall användas för ”invandrarverksamhet”. En annan kommentar var, ”att det var viktigt att kommunen inte gjorde ett diskotek av kyrkan”. Genom sådana argument påverkades Lutherska Missionsförsamlingen till att tänka om.

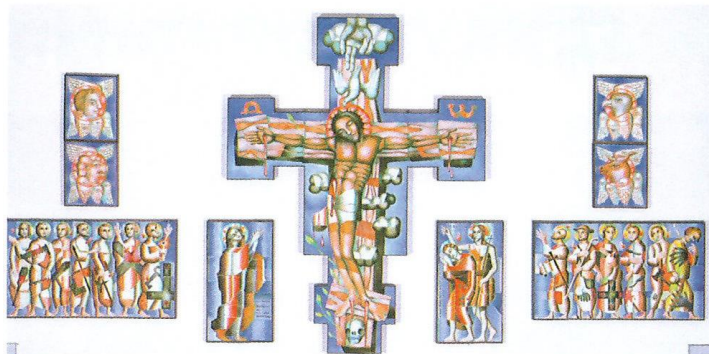
Utgångsbudet från försäljaren var 140.000:- och församlingen hade 138.000:-. Kommunen lovade pressa priset till 100.000:-. Kyrkorådet beslutade om inköp den 15 november 1979. Två ledamöter reserverade sig.

I protokollet den 16 februari 1980 kan man läsa: ”Halmstads kommun är också medveten om, att Katolska församlingen enbart förvärvar kyrkan på villkoret, att också den intilliggande tomten kan köpas. Enligt stadsarkitekt Stahre kommer myndigheterna med säkerhet att godkänna en planändring i det aktuella området från nuvarande bostadsområde till allmännyttig bebyggelse”.

Den 8 mars 1980 diskuterade kyrkorådet många viktiga frågor om den kyrka man önskade köpa. En besiktning hade gjorts av ledamöterna, varför man nu kunde ta ett enhälligt beslut om inköp av kyrka med tomt för 121.800:- samt av tomt för ett församlingshem för 260.000:-.

I Söndagsbladet nr 245 (800615) skrev kyrkoherde Engelhart: ”Fr.o.m.den 1 juni 1980 tillhör kyrkan vår församling och skall efter upprustningen tas i bruk”.

Ett brev hade kommit från Biskop Hubertus Brandenburg med erbjudande om ekonomisk hjälp till byggnadsarbetet, varför man av protokollet den 28 augusti 1980 kan förstå, att första etappen skulle bli att renovera kyrkan och den andra att bygga ett nytt församlingshem.

Erik Olsons ikonostas Foto: Jonas Gerdle

Kyrkorådet beslutade enhälligt den 27 oktober 1980 att anlita byggfirman Johan Johansson från Halmstad. Renoveringskostnaderna uppgick totalt till 534.500:-. Beslut togs också om inköp av helt underhållsfria kyrkfönster från Västtyskland. De kom senare att betalas av Bonifatiusfonden. Totalt kostade de 475.000:-.

Kyrkoherde Engelhart ritade det nya kyrkorummet och tog mycket intensivt del i renoveringsarbetet med egna händer.

Av sanitära skäl gjordes lägenheten ovanför kyrkan först i ordning. Sedan lades det golvplattor på läktaren.

Predikstolen i fonden monterades ner och kyrkan fick en absid för eukaristins firande. Altaret med en helgonrelik flyttades över från kapellet på Norra vägen. Golvet fyllnadsisolerades och blev belagt med parkett. Kyrkbänkarna kompletterades

Grinden som flyttades från Norra vägen till Trefaldighetskyrkan

*Biskop Hubertus Brandenburg 1978
Foto: Bertil Reijbrant*

med pulpeter och knäbänkar av egna snickare, församlingsmedlemmarna Mesecov och Vasilcin. Kyrkoherde Engelhart kom också senare med ritning och måttuppgifter till ett sidoaltare för tabernaklet och en läspulpet.

Dekorativa järnsmidda grindar, som hade varit porten till Norra vägen 10, flyttades från kapellet till kyrkans inre huvudingång. Kyrkans exteriör smyckades med betongreliefer av kyrkoherde Engelhart. Över huvudingången målade Erik Olson en symbolisk framställning av Treenigheten. Kyrkan skulle vid invigningen helgas åt den Heliga Treenigheten och kallas Trefaldighetskyrkan.

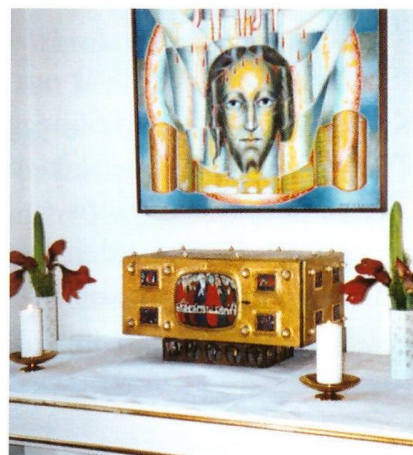
*Evighetslampan i Trefaldighetskyrkan
Foto: Birgitta Skåring*

Interiören smyckades av Erik Olson, som sedan 1950 var församlingsmedlem. En ikonostas med rik, central symbolik skapade han på väggen ovanför absiden. Två färgglasfönster, som han signerat 1955, flyttades från kapellet till koret. "Veronicas svetteduk" placera-

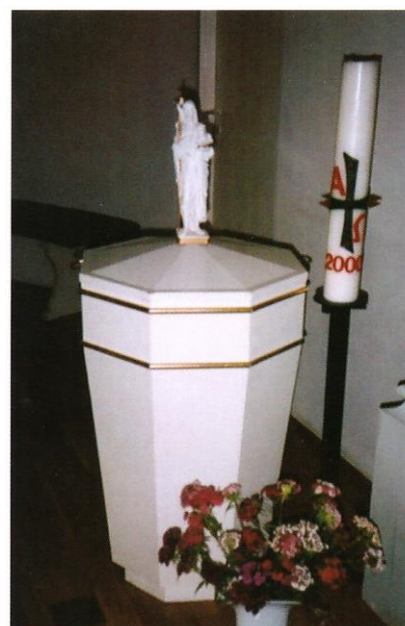
des över sidoaltaret till vänster och till höger över dop-funten fick "den Glädjerika Herrens Moder och Jesus-barnet" plats.

Korsvandringens fjorton stationer av Erik Olson pryder kyrkorummets övriga väggar och den bryts mellan 6:e och 7:e stationen av "Alla smärtors Moder", som följer sin Son under lidandets väg. Erik Olsons Detaljrika symbolik speglar hans kärlek till vår Frälsare Jesus Kristus och Jungfru Maria.

Tabernaklet, om det betraktas som konstföremål, är ett av de få, som inte är signerade Erik Olson i Trefaldighetskyrkan. Det är placerat på sidoaltaret till vänster under "Veronicas svetteduk". Det skapades av den berömde tyske kyrkokonstnären Eginio Weinert och överlämnades som gåva från Liobasystrarna i Köpenhamn.

*Tabernaklet under "Veronicas svetteduk"
Foto: Birgitta Skåring*

*Dopfunten i Trefaldighetskyrkan
Foto: Birgitta Skåring*

Ett annat undantag är träskulpturen av Johannes Döparen, som pryder dopfunten. Den är en gåva från klostret S:t Ansgar i Nütschau. Intressant är att förbundskansler Konrad Adenauer hade skänkt pengarna till dopfunten enligt uppgift i Hallandsposten den 9 oktober 1962.

Att få själva kyrkan hade varit en långdragen process. Renoveringen, som startade den 1 december 1980, gick däremot mycket snabbt. Många goda krafter samverkade och inför invigningen var kyrkoherde Engelhart mycket optimistisk, när de c:a 200 sittplatserna kommenterades: "Församlingen har runt 1.000 människor inskrivna i vårt kartotek. Man kan utan vidare säga, att hälften av antalet medlemmar hos oss är mycket aktiva. Vi har c:a 200, som alltid kommer till gudstjänsterna".

"Skall vi ha en orgel i vår nya kyrka?" Kyrkoherdens fråga i Söndagsbladet nr 276 (810118) var angelägen, eftersom det i församlingen bara fanns en gammal tramporgel. Kyrkoherden framförde tankar om en elektronisk kyrkorgel.

Inför invigningen av kyrkan kom det gåvor från olika personer och orter. "Kyrkoherde Bertil Roslund från Borås skänkte 3 begagnade men fina skrudar i färgerna vit, grön och violett", informerade kyrkoherden om i Söndagsbladet nr 281 (810222). En röd mässkrud kom som gåva från fadderförsamlingen i Nahne och Mariasystrarna gav en violett mässkrud och en vigvattenhink. Uno Fried skänkte den lilla klockan som hänger vid sakristians dörr och som det rings i när en mässa börjar. Karin Ysberg gav en handvävd matta till absiden enligt Erik Olsons ritning och kyrkoherden ett ciborium i nysilver samt evighetslampan.

Sjätte Påsksöndagen, den 24 maj 1981, blev en stor högtidsdag för vår församling. Till kyrkan i Halmstad hade många anlät redan vid tiotiden. Vid det då ännu tomma

tabernaklet fanns ett stort fång av doftande liljekonvaljer.

I processionen gick många präster, som ville vara med som koncelebranter, då Biskop Hubertus Brandenburg i mässan kl.11.00 invigde TREFALDIGHETS-KYRKAN. Bland dem var vår nuvarande Biskop Anders Arborelius OCD.

Allhelgonalitanian sjöngs, eftersom församlingen är en del av de heligas samfund. Biskopen bestänkte sedan kyrkan och församlingen med vigvatten, som symboliskt uttrycker Guds välsignelse.

I predikan sade Biskop Hubertus: "Före oss har andra kristna bett här och vi vill innesluta dem i våra böner. Det är en stor glädje men också en smärtsam påminnelse om splittringen i Kristi kyrka, som borde vara enad. Nu firar vi för första gången den heliga mässan i denna kyrka. Sedan kommer den eviga lampan inför tabernaklet att förkunna att Herren själv tagit sin boning här".

I mässan konfirmerade biskopen också två flickor.

Bland de inbjudna gästerna fanns representanter för Halmstad, landshövdingen Antonsson, stadsarkitekten Stahre och kommunalrådet Waldebrand. Kyrkoherde Hammarström från S:t Nikolai församling och kyrkoherde Almquist från Martin Luthers församling kom från Svenska kyrkan och pastor Thomas Andersson från Metodistkyrkan. Sju gäster hade kommit från fadderförsamlingen i Nahne-Osnabrück och några Liobasystrar från Köpenhamn. Platserna inne i kyrkan räckte inte till för alla de andra, men det hade man anat och arrangerat en högtalaranläggning utanför kyrkan.

På Svarta Örnhuset intogs efter mässan en lunch, som festkommittén hade planerat. I kommittén den gången ingick Syster Alweria, Maria Persson och Margareta Fried.

Jan Kowalkowski talade vid lunchen som representant för kyrkorådet. Han berättade

tade hur man hade startat i en tvättstuga, sedan fått kapellet vid Norra vägen och nu Trefaldighetskyrkan. Margareta Fried tackade som ledamot i församlingsrådet kyrkoherde Engelhart för hans iver med renoveringen och speciellt för att han tagit med sina församlingsmedlemmar i arbetet. Många spontana tal hölls och gästerna från Nahne hoppades, att Trefaldighetskyrkan också skulle få en "ekumenisk anda". Lunchen avslutades med "Härlig är jorden", som troligen var en önskan från landshövdingen Antonsson.

Kl.18.00 firades en kvällsmässa och majandakt med sakramental välsignelse i Trefaldighetskyrkan.

Massmedia uppmärksammade invigningen av vår kyrka. Redan på fredagen den 22 maj hade TV ett reportage och i Hallandsposten dagen efter kunde man läsa detta: "Med söndagens invigning av katolska Trefaldighetskyrkan har S:ta Maria Katolska församling i Halmstad-Oskarström äntligen fått en ändamålsenlig gudstjänstlokal i Halmstad".

I ett tidningsurklipp, som varken har datum- eller namngivelse, fanns följande text: "Nu har den gamla Metodistkyrkan genomgått en närmast enastående förändring. Utåt märker man kanske först att tornspiran lyfts ytterligare 2,5 m från det vackert gröna taket. Den har dessutom försetts med ett nytt kors av koppar. Alla fönster har

Maria med Jesubarnet av Erik Olson på tornets utsida

Trefaldighetskyrkans invigning Foto: Margareta och Rainer Kunze

gjorts om och utsmyckats med religiösa symboler i relief. Bl.a. påminns framtida besökare om förra årets (1980) 1500-årsminne av det katolska skyddshelgonet S:t Benedict".

I kyrkorådets protokoll den 4 juni 1981 kan man läsa om kyrkoherdens slutrapportering av kostnaderna för den nya kyrkan. För inköp och restaurering blev total-summan 1 miljon kronor, varav tomtkostnaden var 260.000:- Arbetskostnader utanför det antagna anbudet uppgick till 166.189:- När allt var

Den helige Mikael av Erik Olson på tornets utsida

betalt fanns av tilldelade och insamlade medel 25-35.000:- kvar.

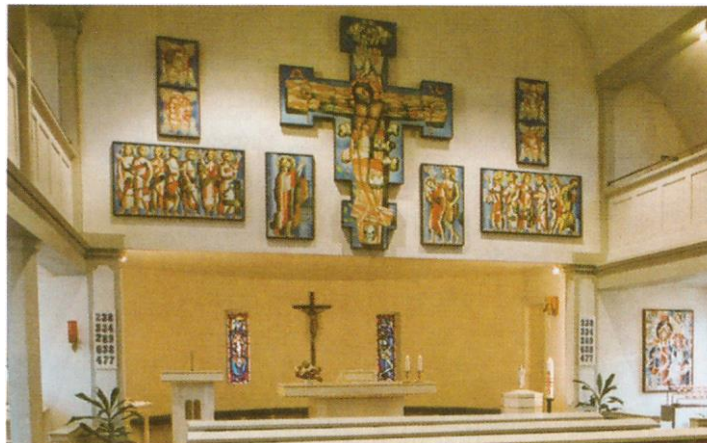
Kyrkoherde Engelharts önskan om inköp av en elektronisk kyrkorgel tillmötesgick kyrkorådet också vid sammanträdet den 4 juni 1981, då anbudet från Halmstads Musikhandel på 23.000:- antogs.

I Söndagsbladet nr 411 (830904) skrev kyrkoherde Engelhart: "Ett stort och varmt tack till vår käre konstnär Erik Olson, som skänkte de båda storslagna konstverken till Trefaldighetskyrkan. Från i onsdags pryder de tornets utsida. Under den Helige Mikael's beskydd och i vår himmelska Moders armar kan vi nu känna oss ännu tryggare i Kyrkans gemenskap".

Kyrkorådets protokoll den 14 oktober 1981 bekräftade, att ett orgelinköp blivit möjligt genom enskilda penninggåvor. Den orgel, som församlingen hyrde vid kyrkoinvigningen i maj, hade nu blivit Trefaldighetskyrkans egen.

1990 handikappanpassades Trefaldighetskyrkan. Arkitekten Kornél Eltér, som är församlingsmedlem, gav förslag på ombyggnaden. Kostnaderna uppgick till c:a 40.000:-.

Under de år som gått har Trefaldighetskyrkans söndagsmässor varit välbesökta. Många turistgrupper, skolklasser och enskilda personer från olika håll har också visat intresse för vår kyrka. Och vanliga vardagar, då den vackra grinden vid kyrkans inre huvudingång skyddar all

Trefaldighetskyrkan år 2000 Foto: Mickes Foto

konst för stöld, har många bett sina böner utanför grinden.

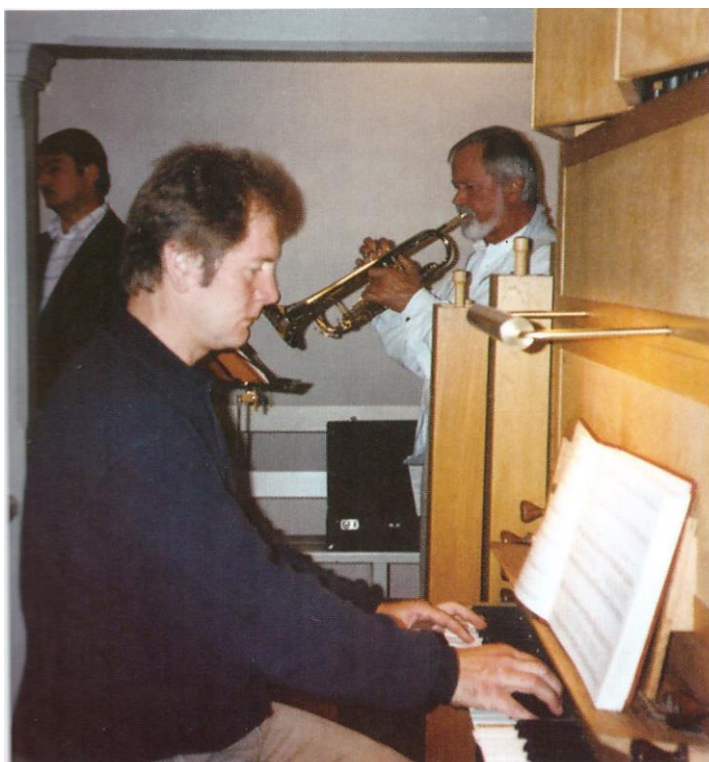
När pater Wilhelm Feussner vikarierade som kyrkoherde 1 augusti 1996-30 juni 1997, blev behovet av en större votivljusstake påtagligt genom en mindre eld, som blossade upp. Pater Feussner ritade en skiss, ombesörjde att ljusstaken kom till och skänkte den till vår kyrka. Ljusstaken fick sin plats bakom dopfunten under "den Glädjrika Herrens Moder och Jesusbarnet" av Erik Olson. Pater Feussner förmedlade också en vacker monstrans till vår kyrka, en gåva från sin syster i Tyskland.

Pater Roman Kunkel OMI blev vår kyrkoherde den 1 september 1997. Mycket snart såg han, att vissa förändringar i vår kyrka var nödvändiga. Sakristian fick en ny inredning. Biktstolen flyttades från en skrub i bakre delen av kyrkan till sakristian. Nya blå gångmattor ersatte de gamla. Kostnaderna för dem blev 15.000:-. Kredensbordet flyttades till vänster om altaret och dopfunten fick sin plats till höger. En ljudförstärkningsanordning, som kostade 23.251:-, har också installerats. Och det, som många kanske uppskattar allra mest, är att kyrkan har fått ett andaktskrucifix i absiden mellan Erik Olsons glasmålningar.

Utvändigt målades kyrkans tak sommaren 1999. Detta utfördes av Trädgård & Måleri i Brännögård HB och uppgick totalt till 73.125:-

Votivljusstaken i Trefaldighetskyrkan Foto: Mickes Foto

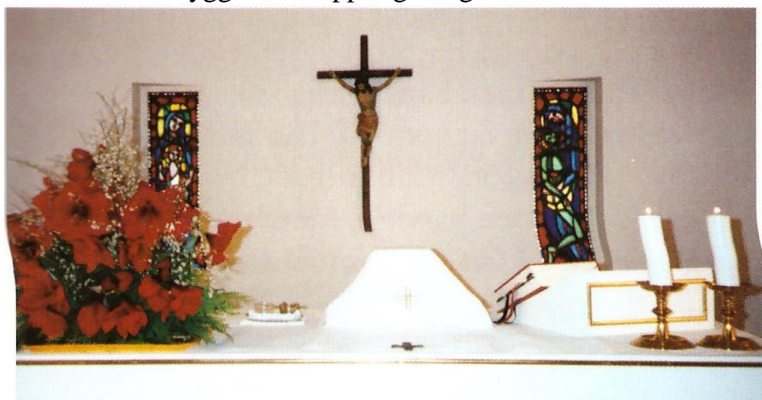

Andrzej Bielak vid orgeln och Zigmund Onuszkiewicz spelar trumpet Foto: Birgitta Skåring

När Olaus Petrikyrkan inom Martin Luthers församling skulle få en ny orgel, kom man i fastighetsnämnden att tänka på Trefaldighetskyrkan. Kanske ville katolska församlingen ha en piporgel?

Kyrkoherden, organisten, diakonen och några församlingsmedlemmar gjorde ett studiebesök. De lyssnade till orgelns toner och beslutade enhälligt att föreslå kyrkorådet att köpa orgeln. Några svårigheter blev det inte, eftersom det gällde att erlægga bara en symbolisk summa på 1000 kronor.

För musikediktören Gunnar Nilsson, tjänstgörande organist i Martin Luthers kyrka, började ett omfattande arbete. Han demonterade orgeln och flyttade den bit för bit till Trefaldighetskyrkan. Sedan byggde han upp orgeln igen och

Andaktskrucifixet i Trefaldighetskyrkan Foto: Birgitta Skåring

intonerade den för att passa akustiken i vår kyrka. Därefter har han stämt den. När vår kyrkoherde Roman Kunkel OMI invigde orgeln vid kvällsmässan lördagen den 6 februari 1999, satt Gunnar Nilsson på orgelpallen. Gudstjänstdeltagarna kunde då lyssna till sköna toner från den för församlingen nya orgeln.

Orgeln är byggd i Köpenhamn av Starup & Söns Orgelbyggeri. Den har fem stämmor:

G-edacht	8'
Rörflöjt	4'
Principal	2'
Spidsoktav	1'
Subbas	16'
Pedalkoppel	

Orgelinvigningen avslutades med fest i Mariagården.

Sedan 1995 är Andrzej Bielak vår organist. Han föddes i Polen 1953 och kom till Sverige 1983. Sedan mars detta år har församlingen också kunnat lyssna till Zygmunt Onuszkiewicz, som med sin sköna trumpet dels förstärker psalmsången, dels medverkar till att församlingen får lära sig fler psalmer. Zygmunt Onuszkiewicz är född i Polen 1939 och kom till vårt land 1973. En mindre koralkör är också under utveckling. Ledare är Elisabeth Jörgensen.

Pater Roman har med kärlek till Kyrkans Herre Jesus Kristus, till Kyrkans Moder Jungfru Maria och till sina församlingsmedlemmar bidragit med en på många olika sätt praktisk och estetisk komplettering, som gör, att vi med stor fröjd firar eukaristi i Trefaldighetskyrkan. Hans arbete med och i vår kyrka korresponderar med Biskop Hubertus Brandenburgs ord till Hallandsposten dagen efter invigningen: "Viktigare än kyrkans tegelstenar är de levande stenar vi måste utgöra för att göra kyrkan till en hjärtpunkt".

ERIK OLSON

Konstnär Erik Olson 1981 Margareta och Rainer Kunze

Konstnären Erik Olson föddes i Halmstad den 9 maj 1901. Han studerade i Paris 1924 för Fernand Léger och var även bosatt där 1927-1935.

Erik Olson var troligen den främste bland de svenska postkubisterna. I början av 1930-talet kom han att från Paris ange riktningen för Halmstadgruppen mot surrealism. Han deltog efter personlig inbjudan i surrealistutställningen i London 1936 och i Paris 1938. Han bodde i Köpenhamn 1935-1944.

När han kom tillbaka till Sverige, blev han katolik 1950. Han engagerade sig nu intensivt i kyrkliga utsmyckningar. Hans specialitet blev glasmåleri. Under 1960-talet kom han tillbaka till sin surrealism, som han förnyade och kombinerade med katolska symboler. "När Erik Olson 1977 skänkte sin stora Inkarnationstriptyk Pakt mellan Gud och människa till Vatikanens pinakotek (nu hänger den i stora audienssalen), begrep Paulus VI den enorma betydelsen av vad han såg. Här fanns något nytt, som verkligen gick på djupet, något som byggde på den gamla kyrkliga mysterietraditionen och som samtidigt öppnade en väg framåt", skrev Georg Engelhart OSB (Katolsk kyrkotidning 7/86). "Jag ser Tavlan som en sammanfattning av hela mitt konstnärliga verk, min kubistiska

lärdom, surrealismen, det katolska engagemanget", skrev Erik Olson.

Några år senare skapade Erik Olson utsmyckningarna i Trefaldighetskyrkan. Rune Gunnarsson skrev i Hallandsposten några dagar efter invigningen: "Halmstadkatolikerna är att lyckönska. De har fått en vacker, intim och ändamålsenlig kyrka. Och Erik Olson i Halmstadgruppen har fått sin första permanenta utställning i sin hemstad" (HP810612).

När Mariagården invigdes 1985 skrev Kaj Engelhart i Katolsk Kyrkotidning 11-12/85 följande: "Erik Olsons konst är unik. Han förenar gammalt och nytt, konkret och abstrakt, sinnligt och andligt. I hans religiösa bilder finns bysantinskt och kubistiskt, symboliskt och realistiskt och en kolorit som är bara hans egen".

För sitt arbete inom kyrkokonsten mottog Erik Olson Gregorius den Stores orden av Påven Johannes den XXIII. Den förmedlades av Ärkebiskopen Bruno Heim den 17 januari 1963 i Vedbacks kyrka i Danmark. Av Påven Paulus VI fick Erik Olson 1977 Pro Fide et Veritate och den 22 januari 1986 fick han Pro Ecclesia et Pontifice av Påven Johannes Paulus II. Den sista utmärkelsen fick han aldrig se själv. Han avled den 16 februari, dagen innan medaljen anlände, men på biskopens uppdrag placerades den på hans kista under begravningsgudstjänsten i Trefaldighetskyrkan den 28 februari 1986.

Samma dag skrev i Hallandsposten hans dotter Viveca Bosson:

"Min far arbetade oavbrutet, från det han vaknade till långt ut på nätterna. Det var hans sätt att andas - och att bedja. Han hade en märklig förmåga att fånga ögonblicken och att utnyttja alla pauser. Han levde i världen, men hans blickar riktade sig bortom - det var som om han fått förlängd permission. Min far hade hela sin hjärnas klarhet och handens säkerhet, då han gick bort. På kvällen kom febern och som en Elia for han plötsligt iväg i sin eldvagn".

Georg Engelhart OSB

Georg Engelhart föddes 1927 i Norra Böhmen. Han blev på sin sextonde födelsedag inkallad och tillbringade 1943-1945 i det tyska luftvärnsartilleriet.

G.Engelhart önskade först studera juridik, men Gud blev honom övermäktig och ledde honom på olika vägar fram till eviga löften som benediktinermunk. Vid ett tillfälle sade G.Engelhart: "Jag har nästan slutat planera själv, för det blir ändå aldrig som jag har tänkt. Gud har haft andra planer för mig och det har alltid blivit bra".

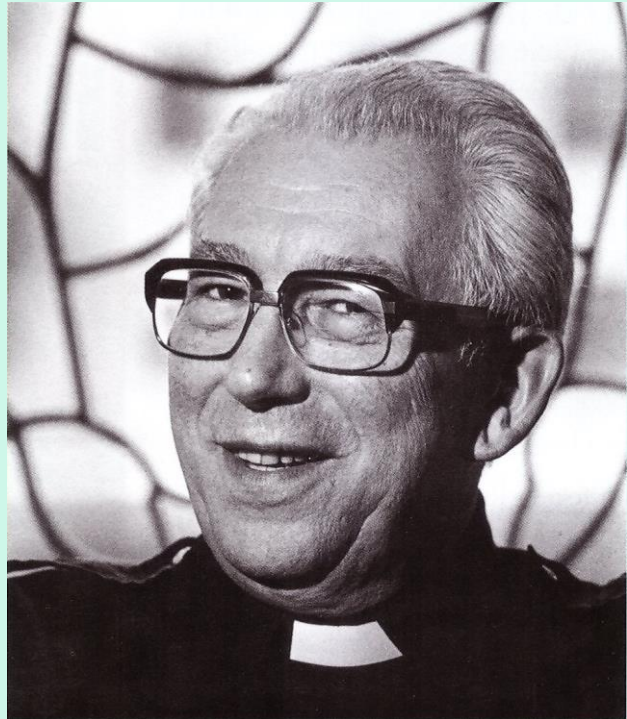
Den 1 augusti 1978 blev G.Engelhart kyrkoherde i Halmstad-Oskarström med uppdraget att finna en lösning på församlingens problem med en kyrkolokal. Han hade varit med om att bygga kyrkor tidigare men sade ändå inför uppdraget här i Halmstad: "Jag har gjort mitt livs storvinst och jag älskar min nya uppgift redan innan jag börjat".

Alternativen för honom var två:

1. Kan lokalerna på Norra vägen byggas ut?
2. Skall en helt ny kyrka byggas på Andersberg?

Några intensiva år av arbete följde och församlingen i Halmstad fick både kyrka och församlingsgård genom kyrkoherde Engelharts goda ledarskaper och den känsla han hade för arkitektonisk, konstnärlig och liturgisk skönhet.

Ofta kände G. Engelhart hemlängtan, men "jag är hemma, där Gud är hemma och min Gud, min tro och min Kyrka finns överallt".

Kyrkoherde Georg Engelhart OSB Foto: Hallandsposten

Den politiska situationen hade ändrats och i slutet av januari 1990 deltog G. Engelhart i ett extramöte, som var avgörande för hans hemklosters framtid. I mars samma år var han tvungen att resa till ett generalkapitel i Tyskland. Det skulle då avgöras vilka personer, som skulle få återvända till hemlandet. "För mig är mötet livsviktigt", sade G.Engelhart.

I augusti 1990 flyttade G.Engelhart hem till Prag. Benediktinerklostret i Brevnov hade under många år använts som säte för hemliga polisen. 1993 skulle klostret fylla 1000 år. "Då måste jag vara där" sade kyrkoherde Engelhart. "Jag lämnar framtiden i Guds händer. Han vet bäst". Så uttrycker sig en Herrens tjänare!

Idag är G.Engelhart prior i Emmausklostret i Prag, som enligt honom är "den vackraste staden i världen".

TREFALDIGHETSKYRKANS KYRKKLOCKOR

”Tornet i vår nya kyrka skall få en klockstuga som är 2,5 m hög”. Det kunde församlingsmedlemmarna läsa i Söndagsbladet nr 237 (800420).

Ansgarsklockan är en gåva från benediktinklostret i Nütschau. Transporten till Sverige ombesörjdes av kyrkoherde Georg Engelhart och Jan Kowalkowski. Resan betalades genom kollektmedel från Nütschau. Klockan var något defekt men renoverades av Kowalkowski. Ansgarsklockan är stämd i ”ess” och väger 120 kg.

Stadsarkitekten Roland Hübel hade av Ols-sons klockgjuteri i Ystad fått en klocka som tack, för att han fört fram tankar om, att klockstaplar borde byggas intill alla småkyrkor.

R.Hübel hade tidigare bott hos den klockgjutare, som skapade den stora S:ta Barbaraklockan, som hänger i S:t Stefansdomen i Wien. Därför kunde han vara extra uppmärksam, då han en dag hörde, att kyrkoherde Engelhart önskade få fler klockor till Trefaldighetskyrkan. En tid senare skrev R.Hübel ett gåvobrev. Vår församling fick en klocka, som är stämd i ”b”, alltså en kvint högre än Ansgarsklockan. Den fick namnet Lilla Teresa.

Jan Kowalkowski ser till att Ansgarsklockan snart är på sin plats i tornet

Ansgarsklockan från Nütshau har anlänt till Trefaldighetskyrkan

För att få en fin treklang behövdes en klocka stämd i ”g”, I Söndagsbladet nr 524 (851110) frågade kyrkoherde Engelhart församlingsmedlemmarna:”Skall vi sätta i gång en insamling?” Han önskade en mellanklocka, som skulle kallas S:t Eriksklockan.

Kyrkoherde Engelhart kontaktade klockgjuteriet, som beräknade kostnaderna för en ny klocka till c:a 25.000:- ”Tålamod - vi kommer så småningom att klara det”, skrev han optimistiskt i Söndagsbladet nr 554 (860608). En insamling startade och i oktober 1987 hade församlingen fått c:a 23.000:-

Den 30 november 1987 skulle S:t Eriksklockan gutas i Ystad och intresserade församlingsbor hälsades välkomna att vara med. På Luciadagen 1987 meddelade kyrkoherde Engelhart i Söndagsbladet nr 633 följande:”Vår nya S:t Eriksklocka är redan gjuten och klockgjuteriet håller nu på att slipa fram den rätta tonen”.

I januari 1988 kom den slutliga räkningen på S: t Eriksklockan, 34.279:- Det fattades då c:a 5000:- Församlingens nuvarande kyrkoherde, Pater Roman Kunkel OMI, föreslog, att Trefaldighetskyrkan skulle få automatisk klockringning som en markering, då Katolska kyrkan påbörjade sitt jubelår. Från den 24 december 1999 ringer därför vår kyrkas klockor varje dag vid tider för Angelusbönen, kl.09.00, 12.00 och 18.00.

Totalt kostade klockringningsanläggningen och elinstallationerna 45.250:-

JAN KOWALKOWSKI

Jan Kowalkowski

Jan Kowalkowski föddes i Polen 1919 och kom efter kriget till Halmstad, där han bildade familj.

När församlingen fick en fast gudstjänstlokal på Norra vägen 10, åtog sig Kowalkowski tillsammans med sin hustru ansvar som vicevärd för den fastigheten ända till dess att Trefaldighetskyrkan invigdes och fastigheten på Norra vägen såldes.

J.Kowalkowski var osjälviskt församlingens "allt-i-allo". När tornet på Mariakyrkan höll på att rasa, var han den, som räddade situationen. När Ansgarsklockan transporterades från Nütschau var han med och sedan ansvarade han för renoveringen av klockan. När någonting i församlingen gick sönder, vände man sig till Kowalkowski.

J.Kowalkowski tänkte praktiskt på allt och alla. I Söndagsbladet nr 426 (831218) tackade kyrkoherde Engelhart honom för att han "med sin välkända kompetens och precision utfört det tidsödande arbetet med att skruva fast kyrkbänkarna och förse dem med en krok, så att städpatrullerna hädanefter har ett lättare arbete med uppfällda knäpallar. Även materialet skänktes av vår käre Jan. Tack!"

Förutom allt det praktiska, som J.Kowalkowski kände huvudansvar för, var han sakristan, kyrkvärd och kyrkvaktmästare. Han var också ledamot i kyrkorådet under många år. Han hedrades den 22 januari 1986 med Pro Ecclesia et Pontifice av Påven Johannes Paulus II.

Jan Kowalkowski dog den 11 mars 1994 och begravningsgudstjänsten i Trefaldighetskyrkan var den 24 mars. Biskop William Kenney var huvudcelebrant och församlingens kyrkoherde Eugeniusz Subocz, prior Georg Engelhart, pater Stipe Sosic från kroatiska själavården och pater Zvonko Podvinski från den slovenska koncelebrerade.

Insamlingen till Jan Kowalkowskis minne gav totalt 11.200 kronor. Dessa pengar gick oavkortat till en reparationsfond för Trefaldighetskyrkan. J.Kowalkowskis önskan hade alltid varit, att det skulle finnas pengar för kyrkans underhåll.

I Katolsk Kyrkotidning 8/94 skrev församlingens diakon Gorm Christoffersen i sina minnesord: "Tron på Kyrkans Herre och Jans personliga övertygelse kom till uttryck i ett mycket praktiskt apostolat".

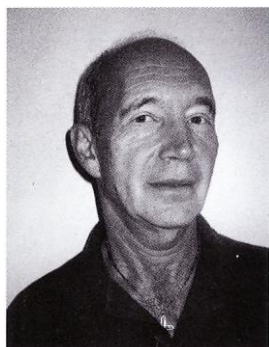
Jan Kowalkowski vid Trefaldighetskyrkans torn

MARIAGÅRDEN

I oktober 1980 började kyrkorådet planera den andra av Biskop Hubertus Brandenburg föreslagna etappen, nämligen att bygga ett församlingshem. Församlingen hade då fått en nyinflyttad katolik, Kornél Elter, som var arkitekt. Han hade erbjudit sina tjänster med tanke på ett nytt församlingshem enligt protokollet den 27 oktober 1980.

Kyrkoherde Engelhart gav uppdrag till arkitekt Elter att göra en idéskiss, vilken presenterades för kyrkorådet av kyrkoherden redan den 9 februari 1981

Den 4 juni 1981 var arkitekt Elter inbjuden till kyrkorådets sammanträde. Då diskuterades ritningarna mera detaljerat. Det tänkta biblioteket t.ex. fick strykas för att kostnaderna skulle minska. Totalt beräknade man, att det skulle kosta 1,5 miljoner kronor att få ett församlingshem. Skyddsrummet i källaren skulle betalas av staten och beräknades till 270.000:-

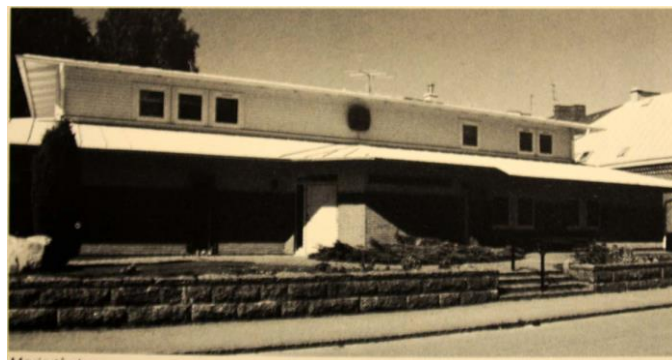
Arkitekt Kornél Elter
Foto Monika Elter

biskopens förslag, att garaget skulle utgå från ritningarna för att minska ytan. En carport vid vändplatsen var däremot nödvändig.

Arkitekt Elter, byggnadsingenjör Johansson och kyrkoherde Engelhart hade träffats och den 14 oktober 1981 redogjorde kyrkoherden inför kyrkorådet från det mötet. Man hade bl.a. diskuterat

Vid kyrkorådets sammanträde den 18 december 1981 meddelade ordförande, att tomten till församlingshemmet var inköpt för 287.000:-

Den 1 mars 1982 fortsatte detaljsamtalen om ritningarna. Några ytterligare ändringar föreslogs. Korridoren på bottenplanet skulle slopas och samtalsrum och expedition byta plats.

Den 10 maj 1982 var arkitekt Elter åter inbjuden till kyrkorådet. Nu presenterade han alternativ till tidigare förslag. Övervåningens yta skulle minska och kontakt med en granne föreslogs, eftersom den tänkta byggnaden skulle komma över mark som ej fick bebyggas, s.k. ”prickad mark”.

Vid kyrkorådets sammanträde den 6 september 1982 meddelade kyrkoherden, att byggnadslov hade beviljats, att ingenjör Owe Johansson arbetade med geoteknisk undersökning och konstruktionsritningar samt att tre entreprenörer önskade lämna offerter. Man fann, att det viktiga nu var att få en tidplan från Biskopsämbetet för den nödvändiga ekonomiska hjälpen.

I Söndagsbladet nr 366 (821024) skrev kyrkoherde Engelhart: ”Efter ett samtal med biskopen om finansieringen av vårt bygge blev jag mycket ledsen. De båda stora byggnadsprojekten i Stockholm blev dyrare än väntat så att vi på landet måste vänta. Om inte ett under sker, kan vi därför inte börja med vårt församlingshem tidigare än hösten 1983”.

I kyrkorådets protokoll den 6 juli 1983 fick man veta, att byggstarten ytterligare måste uppskjutas till våren 1984 med anledning av Stiftets budgetplanering.

I församlingsrådets protokoll den 8 augusti 1983 meddelades, att skyddsrumsdelen kunde påbörjas i september och att församlingshemmet kunde vara färdigt i oktober 1984.

I Söndagsbladet nr 414 (830925) efterlyste kyrkoherden idéer om hur han skulle kunna få tag i en "historieladdad" grundsten.

I Söndagsbladet nr 435 (840219) fick församlingsmedlemmarna veta, att tre konvertiter skulle upptagas i den Katolska kyrkans fulla gemenskap i den mässa, som skulle följa efter invigningen av grundstenarna.

Enligt församlingsrådets protokoll den 19 mars 1984 skulle arkitekt Kornél Eltér, byggmästare Johan Johansson, ingenjör Owe Johansson, antikvarie Sven Eriksson från muséet och kyrkoherde Gunnar Hammarström från S:t Nikolai församling inbjudas till grundstensinvigningen. Fredagen den 25 maj 1984 kom Biskop Hubertus Brandenburg till Halmstad. Kl.17.30 välsignade han grundstenarna till församlingshemmet. Den ena var tagen från Övraby kyrkoruin. Där hade Halmstads första katolska kyrka byggts. Den andra stenen hade tagits från församlingens första lokal på Norra vägen. Gåvor från Tyskland, ett statligt bidrag och församlingsmedlemmarnas egna insatser skulle bekosta församlingshemmet (HP 840528).

Kl.18,00 celebrerade Biskop Hubertus mässan. Efteråt följde samkväm i Gerekegården, som tillhör S:t Nikolai församling.

När kyrkorådet sammanträdde i maj 1984 visade det sig, att byggmästare Johan Johansson inte skulle kunna starta arbetet förrän specialkompetens hade anlåtats för skyddsrummet.

Vid församlingsrådets sammanträde den 27 september 1984 informerade kyrkoherden om ökade kostnader för skyddsrummet samt att man hade utsett Jonassons Byggnads AB för arbetet med skyddsrummet.

Redan den 6 september 1982 ha de kyrkorådet beslutat om golven i församlingshemmet.

Den 28 december 1984 togs beslutet om möbler: 100 stolar à 251:-/st.

Biskop Hubertus Brandenburg välsignar de två grundstenarna den 25 maj 1984 Foto Hallandsposten

15 bord à 445:-/st.

4 bord à 388:-/st.

Församlingsrådet diskuterade den 4 februari 1985 invigningen av församlingshemmet.

Rektorn för Örjansskolan, Hans Danielsson, skulle inbjudas som hedersgäst. Församlingen hade nämligen fått disponera Örjansskolans lokaler för olika aktiviteter. Arkitekterna, antikvarien från muséet och kyrkoherdarna från S:t Nikolai och Martin Luthers församlingar skulle också få inbjudningskort.

Den 2 mars 1985 beslutade kyrkorådet om ytterligare några möbler, nu till entréhallen:

14 stolar à 695:-/st.

3 bord à 950:-/st.

Vidare togs beslut om inköp av porslin till ett belopp av 3.700:- och en diskmaskin för 8.550:-

Den 19 mars 1985 tog församlingsrådet beslutet att vid invigningssamkvämet bjuda på smörgåstårter med öl och efterföljande kaffe.

Nu var alla förberedelserna klara och invigningsdagen den 17 maj 1985 var inne. Biskop Hubertus hade kommit och han celebrerade mässan kl.18.00. Efteråt samlades alla framför församlingshemmet.

I inledningsorden sade Biskop Hubertus: "Kära vänner, idag tackar vi Gud för detta nya hem och ber om hans välsignelse för alla, som kommer att vistas här. Herren själv vill vara mitt ibland oss och välsigna vår gemenskap. Låt oss därför skaffa rum för honom i våra hjärtan. Vi vill ställa detta hus under Guds Moders särskilda beskydd. Därför skall dess namn vara MARIAGÅRDEN".

Textläsning Kol. 3:12-17 följde och sedan bad Biskop Hubertus:

Låt idag och alla dagar frälsningen nå detta hus.

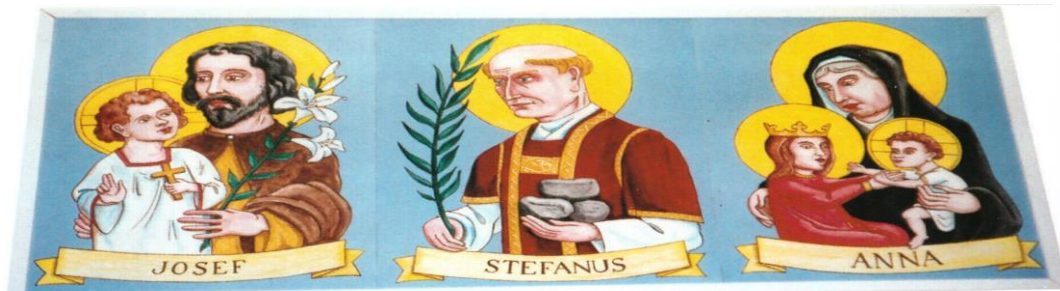
Ge åt dem som skall vistas här din kärleks Ande.

Bevara dem för olycka, likgiltighet och splittring.

Skänk dem din glädje, trygghet och frid.

Låt detta hem bli en levande del av din Kyrka.

Bered för oss alla en plats i dina himmelska boningar.

Helgonbilder av G. Engelhart Foto: Birgitta Skåring

Mariastatyn i entréhallen Foto: Birgitta Skåring

Biskop Hubertus Brandenburg välsignar Mariagården den 17 maj 1985

När de församlade fick se sitt nya "hem", kunde de konstatera, att en nygotisk Mariastaty pryder entréhallen, där det också finns en trevlig sittgrupp. Runt entréhallens väggar högt mot taket löper ett vågrätt band av helgonbilder som målats av kyrkoherde Engelhart. Utefter ytterväggens insida finns bokhyllor.

Samlingssalens väggar pryds av Erik Olsons konst. Också ett glasfönster, som fanns på Norra vägen, är skapat av honom.

Mariagården har givetvis lokaler för pastorexpedition, arkiv och under-

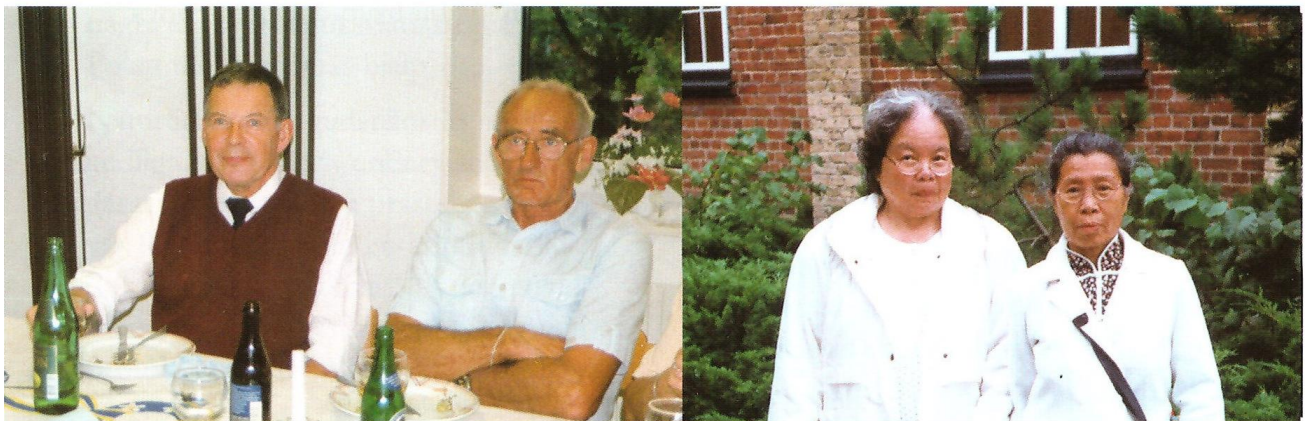
Inför invigningsfesten 1985

Byggmästare Johan Johansson talar vid invigningsfesten 1985

visning. På övervåningen bor församlingens kyrkoherde.

Glädjen vid samkvämet efter rundvandringen var stor. Nu kunde aktiviteterna utanför gudstjänsterna samlas under ett enda tak och få en kontinuitet. Känslan av

Trogna medhjälpare i församlingen. Från vänster: Bengt Höglund, Paul Ponsold, Bang Thi Duong och Ánh Huynh Foto: Birgitta Skåring

en splittrad verksamhet hörde nu till det förgångna."Se, något nytt har kommit!"

När kyrkorådet sammanträdde i oktober 1985 beslutades om markbeläggning runt kyrkan och Mariagården. Byggfirman JCC skulle anlitas och totalkostnaderna beräknades till 240.000:-

Av församlingens protokoll den 27 oktober 1985 kan man förstå, att slutbesiktningen var utförd samt att synpunkter framfördes på planeringen runt Mariagården.

I Söndagsbladet nr 723 (890903) meddelade kyrkoherden, att Hanna Paprocka hade skänkt ett porträtt (olja på duk) av Påven Johannes Paulus II till Mariagården. F.Hoppe har målat den 1989.

Vår nuvarande kyrkoherde Roman Kunkel OMI har en speciell känsla för kyrkans och byggnaders underhåll. Han ansåg det nödvändigt och tidsmässigt lämpligt att inför Kyrkans jubelår måla Mariagården utvändigt. Det gjordes i början av juni 1999 av volontärer och frivilliga församlingsmedlemmar.

GORM CHRISTOFFERSEN

Gorm Christoffersen föddes 1941 i Köpenhamn. Han gifte sig 1963 och hade blivit far till tre barn, då han 1969 flyttade till Sverige. Här har ytterligare två barn blivit födda. Han blev katolik 1974 och konfirmerades 1976.

Vaticanum II (1962-1965) beslutade, att det ständiga diakonatet skulle återinföras och ”detta diakonat skall kunna tilldelas även mogna män som lever i äktenskap”. G.Christoffersen talade med församlingens kyrkoherde om sina tankar och på olika vägar nådde det fram till den nye Biskopen, Hubertus Brandenburg, som i december 1978 skrev ett brev och meddelade, att han ämnade öppna vägar för ett ständigt diakonat i vårt land.

Efter tre års intensiva studier var G. Christoffersen färdig att vigas till diakon. Den 21 mars 1982 besvarade han biskopens fråga med orden: ”Jag är beredd”. Det gjorde han tillsammans med fem andra män i Birgittasystrarnas kyrka i Vadstena. Redan i den mässan fick de nyvigda diakonerna bära ut Kristi Kropp och Blod till de församlade. Och i Trefaldighetskyrkans mässa den 28 mars tjänstgjorde han för första gången som diakon i sin församlingskyrka tillsammans med biskopsvikarien Paul Schmidt SJ och församlingens kyrkoherde Georg Engelhart.

Gorm Christoffersen hade upplevt två minnesrika dagar. Han var en av de sex första diakonerna i Stockholms Katolska Stift sedan 1500-talet och nu började på allvar hans fritid att fyllas med uppgifter i församlingen. G.Christoffersen har nämligen under alla år haft heltidsarbete utanför Kyrkan.

Gorm Christoffersen vid sin första mässa som diakon i Trefaldighetskyrkan den 28 mars 1982. Från vänster: Kyrkoherde Georg Engelhart OSB, Biskopsvikarie Paul Schmidt SJ, Diakon Gorm Christoffersen, två ministranter. Foto: Margareta och Rainer Kunze

I församlingen gör G.Christoffersen sin diakontjänst i söndagsmässan i Oskarström i första hand, eftersom han är bosatt där. I Halmstad undervisar han föräldrarna i familjeundervisningen och blivande konvertiter. Han får vidare många kontakter via den begravningsbyrå, där han arbetar. Ofta får han också hjälpa till med att i olika ärenden kontakta samhällets olika institutioner.

Vid flera tillfällen, då församlingen saknat ordinarie kyrkoherde, har G.Christoffersen fått ta huvudansvaret för all löpande församlingsverksamhet och det har han gjort med stor plikt känsla.

Några direkta framtidsvisioner för församlingen har Gorm Christoffersen inte utan han ”vill finnas till hjälp där det behövs”.

VAD HAR HÄNT I VÅR FÖRSAMLING UNDER ÅREN?

Församlingen fick sin förste kyrkoherde Willem Meijerink i juni 1924. Efter Mariakyrkans invigning den 13 september 1925 skrev han ett brev.

Oskarström, den 5 okt. 1925.

Högvälborne Fröken Sparre!

Har i dag fått mottaga Frökens rekommenderade brev med det vackra bidraget till kyrkan, varför jag uppriktigt tackar. Som jag redan skrev, skall jag vid lämpligt tillfälle köpa en vacker vit mässhake, men det får anstå till dess jag eller någon av våra präster åter kan resa till utlandet.

Bifogar här ett par kort av invigningen. Det var en oförgätlig högtidsdag med strålande solsken. I Credo's oktobernummer kommer invigningshögtiden att utförligt omtalas. Vid middagen i prästgården voro 35 personer närvarande, även den polske ministern.

Nu är den eviga lampan tänd i Halland och vi vilja hoppas att många må återfinna vägen till fädernehuset, "fädernas kyrka".

I det jag anbefaller mig och vår nya församling i Edra böner, slutar jag med värdsamma hälsningar till Eder alla på Kronovall.

Eder Jesu h.Hjärta tacksamt tillgivne
W. Meijerink

Efter kyrkoherde Meijerink har många präster tjänstgjort i vår församling. Några har bara "gästspelat", andra har stannat några år. 1928 kom Mariasystrarna från Polen till prästernas hjälp.

Naturligtvis har gudstjänstliv, den enskilda andliga vården och undervisningen fungerat under samtliga prästers ansvar för vår församling, men en kontinuerlig dokumentation saknas. Av den anledningen bygger den här uppföljningen på protokoll, sporadiska anteckningar och frågor till enskilda personer **kopplade** till verksamheten idag.

Någon form av församlingsverksamhet började i Halmstad troligen 1945. Flyktingar från olika länder kom och många var katoliker. Katolikerna i Oskarström gav dem stöd och snart kunde de fira gudstjänster, först i en tvättstuga på Slottsmöllan och senare i lägenheten på Norra vägen 10, som församlingen tog i bruk 1950.

Antalet katoliker var till en början inte stort, men de, som fanns här i Halmstad, praktiserade sin tro. Man höll samman familjerna och gick regelbundet till söndagsmässan. Gemenskapen var god både i gudstjänster och under många glada fester. Några svenska konvertiter fanns inte då, men svenskarna var vänliga och besökte gärna de katolska gudstjänsterna.

I Stiftsmeddelande 1/50 stod om en "caritaskollekt under försakelseveckan 26/3-2/4 1950" följande: "Kollekten skall på lämpligt sätt på det varmaste anbefallas i alla våra katolikers och övriga kyrkoberesökarens särskilda åtanke och givmildhet". Den helige Fadern vädjade samma år till hela den katolska världen att samlas till ett "bönekorståg" för social rättvisa och fred den 26 mars 1950. I samband med det skrev Biskop Johannes Erik Müller: "Vi tillåta och önska att det Allra heligaste denna dag exponeras vid alla gudstjänster i alla våra kyrkor och kapell och av kyrkoherdar och rektorer - där så synes möjligt och lämpligt - förblir utställt hela dagen. Världen behöver just i denna tid - vi må se verkligheten sådan den är - stormar av samfällda böner och strömmar av kärlek och offervilja, för att Guds barmhärtighet må bevara mänskligheten för nya stora hemsökelse och lidanden".

Associationerna går direkt till vår högtidliga mässa den 25 juni detta jubelår, då vi firade Kristi Kropps och Blods högtid. Är inte Biskop Müllers ord högaktuella också

idag? Hur ser var morgondag i dataåldern ut? Borde inte all vår församlingsverksamhet ha en caritastämpel? Det var kärlek (caritas), som var motivationen för Kristus, när hans kropp dödades och hans blod flödade för vår skull. Det är därför vi kan fira eukaristi. Caritas är diakoni och diakoni är en av Kyrkans grundpelare. Det poängterade Biskop Hubertus, då han 1996 visiterade vår församling.

När församlingen i september 1950 firade sina 25 år, kom telegram från S:t Eriks församling i Stockholm, Einar Malé i Helsingborg och kyrkoherde P. M. Overschie i Gävle. Stig, Erna, Ellen och Harriet i Gävle hade formulerat telegrammet med följande ord: "Guds rikaste välsignelse över fortsatt gärning i tacksam hågkomst". Från Skandinaviska Jute Spinneri & Väveri AB i Oskarström kom 3000 kronor för reparation av Mariakyrkan.

I november 1951 påminde Biskop Müller församlingen om utskickade exemplar av den nya psalmboken Cecilia: "Eder skuld utgör för närvarande kronor 2253:38. Vi vore tacksamma att få emotse en inbetalning å detta belopp så snart som möjligt". Vid senare tillfällen har förtroendevalda inom församlingen diskuterat Cecilia mycket och livligt av olika anledningar.

När pater Roman kom till oss var en omsorg om Cecilia bland det första han visade. Han skickade samtliga exemplar till ett bokbinderi, som försåg dem med fyra band i olika färger. Han önskade, att gudstjänstdeltagarna också med Cecilias hjälp ville ta aktiv del i den heliga liturgin.

Från Katolska Bokförlaget i Stockholm kom i mars 1952 ett meddelande: "Tyvärr har Skyddsängeln tagit slut". Tankarna går till våra korsvägsandakter i Trefaldighetskyrkan, vilka pater Roman leder med hjälp av "Korsvägsandakt för barn", som utformades vid prästernas studievecka 1979 i Göteborg och har bilder av Johannes Grüger. Hos oss har deltagarna i dessa andakter olika åldrar och det är med glädje man kan konstatera ett engagemang hos varje barn, då någon får ansvaret för en "egen station".

En bön ur häftet:

"Herre Jesus Kristus, ibland känner jag, att jag gjort något fel utan att riktigt ha förstått vad jag gjort. Lätt blir jag då modlös och vill ge upp. Hjälp mig att alltid ha mod att börja om igen".

En bra bil till församlingens präst har alltid varit en viktig angelägenhet. Efter en bilskada under 1950-talet bedömdes reparationskostnaderna bli 5.000 kronor. Församlingen fick följande besked: "En ny Volvo motsvarande PV 444 B kostar idag utan omsättningsskatt 9.325 kr och med tillägg för den extra utrustning som Eder bil var försedd med kommer man i runt tal upp till 9.700 kr, vilket värde då blir stoppris enligt priskontrollnämndens bestämmelser". Detta jubelår har församlingen bytt bil till en Ford Mondeo i plommonröd färg. Den var något dyrare!

Från 1961 finns "ekonomiska årsberättelser". Vid slutet av 1961 insattes i Göteborgs bank 870:51 för "Katolska kyrkan i Oskarström" och 1337:41 för "Katolska kapellet i Halmstad" i Halmstads Sparbank. Då hade församlingslivet pågått vid Norra vägen drygt 10 år och verksamheten blomstrade och växte. Helt säkert var banbrytarna fyllda av den Helige Ande och kärlek till Kristus och Moder Maria. Ordning och reda efterlystes! I april 1967 kom ett meddelande från Generalvikarien: "Jag anhåller härmed, att Kyrkoherden ville uppställa en ny årsredovisning, emedan i de flesta fall öresbeloppen ej är upptagna i huvudboken. Under sådana förhållanden kan ju räkenskaperna rimligtvis inte stämma". Vidare påpekades, att "sammanställningen måste enligt församlingsordningen vara undertecknad av kyrkorådets alla medlemmar. Enligt församlingsordningen måste en revisionsberättelse också finnas. När sammanställningen sålunda kompletterats och revisionsberättelsen föreligger, ber jag Kyrkoherden återsända dem hit i två exemplar så att Biskopen kan bevilja ansvarsfrihet".

Nästa år i maj 1968 kom besked om att "ansvarsfrihet har beviljats för bokföreläsningen trots att årsberättelsen icke var

undertecknad. Revisionsberättelse avseende år 1967 saknas. Jag ber att få göra följande anmärkningar till bokföringen:

1. Faktura 5 lyder på 61:90, medan endast 60:- bokförts.
2. Faktura 20 lyder på 663:08 medan endast 663:- bokförts
3. Faktura 13, beloppet 4:19 skulle ha bokförts under kultur och icke under bilkostnader.

Slutligen ber jag få fråga, om alla kollektorer verkligen uppgick till hela kronbeloppet?"

Det var nog inte lätt att vara katolsk kyrkoherde under sådan petig övervakning, men ordning i finanserna måste givetvis alltid eftersträvas. Hur gör Generalvikarien idag år 2000, då vi måste räkna med pressade situationer, datavirus, ekobrott och andra intrång från olika håll?

1973

En brytpunkt till ordning och kontinuitet i församlingens verksamhet blev det, då Rainer Kunze kom som kyrkoherde den 1 juli 1972. Redan i januari 1973 kallade han till ett förberedande sammanträde. Man beslutade enhälligt, att ett församlingsråd borde bildas. Det skulle sedan utse ett kyrkoråd som ett utskott till församlingsrådet.

Till funktionärer i en valberedning utsågs Erik Olson, Arthur Scarpa, Erna Strid, Paul Ysberg och Carl-Axel Nätblom.

Valberedningen sammanträdde den 24 januari 1973 och kyrkoherde Kunze inbjöds som handledare. Erna Strid valdes till sekreterare. Man enades om, att valbar kandidat skall vara registrerad katolik, tillhöra Katolska församlingen i Hallands län söder om Viskan, vara mer än 16 år och ha kontinuerlig kontakt med Kyrkan.

Efter sammanträdet i januari började ett intensivt valarbete och redan den 25 februari 1973 konstituerades församlingens första församlingsråd efter Vaticanum II.

Herbert Syblik ordf.

Syster Isabella

Erna Strid sekr.

Jan Kowalkowski

Rainer Kunze kh.

Josef Kowalkowski

Josef Balkovec

Albin Orczykowski

Tadeusz Berezowski

Carl-Axel Nätblom

Arthur Scarpa

Rita Persson

Paul Ysberg

I mitten av mars 1973 fick församlingen sitt första kyrkoråd:

Rainer Kunze ordf.

Ordinarie:

Herbert Syblik

Enok Persson

Paul Ysberg

Syster Isabella

Suppleanter:

Jan Kowalkowski

Zdzislawa Kowalkowska

Nu startade en verksamhet, till vilken församlingsrådet öppnade alla dörrar för övriga församlingsmedlemmar.

En inbjudan till samarbete delades ut: "Nu när ett församlingsråd har bildats, finns det ett FORUM, där Dina önskemål kan tas upp till behandling.

Har Du några förslag eller önskemål så hör av Dig.

Du kan göra det skriftligt eller muntligt, anonymt eller med namn.

Vi i församlingsrådet behöver och önskar Ditt stöd för att kunna fungera och skapa en fin gemenskap mellan oss alla".

I mars meddelade kyrkoherden också sina planer på att ha en mäsas på vardagar i Halmstad och i början av juni månad beslutades, att vallfärdsdagen i Oskarström skulle sammanslås med Birgittajubiléet i Alvastra-Vadstena den 6 oktober. Vid detta sammanträde framförde man

också tankar på att förlägga vallfärdsdagarna till maj månad.

Pingstdagen den 10 juni 1973 firades katolsk mässa i Rydö kapell för katoliker i Torup, Rydöbruk och Hyltebruk. ”Efteråt vill vi tala om hur vi gör i fortsättningen med Mässan, barnundervisningen m.m. i området” hade kyrkoherde Kunze tidigare meddelat i ett brev.

Den 22 oktober 1973 skrev kyrkoherden till katolikerna i Varberg: ”Det är många år sedan det firades Mässa i Varberg. Nu har det kommit ett initiativ från Varbergs-trakten att vi skulle återuppta Mässorna”. Han inbjöd till mässa i Varbergs Folkets Hus den 28 oktober, 25 november och 25 december.

1974

Och 1974 fortsatte kyrkoherden att fira mässa i Varberg en gång i månaden.

Stiftet efterlyste genom Henrik Roelvink OPM ”ekumeniskt aktiva personer” och församlingens representanter blev Karin och Paul Ysberg, om vilka kyrkoherde Kunze skrev: ”Där samlas ibland Svenska Kyrkans prästerskap (upp till 10) och jag. Ingen förening. Helt privat”.

1974 startade arbetet med frågorna om kyrkolokaler i Halmstad. I Oskarström arbetade Jan Koxvalkowski och sönerna Edward och Josef intensivt med Mariakyrkans torn.

Kyrkoherde Antonio Algar, som den 15 augusti blev församlingens kyrkoherde och bodde i Oskarströms prästgård, meddelade i ”Församlingsbrev för katolikerna i Halland söder om Viskan” (aug.-74) följande: ”Kyrkoherden disponerar bara ett rum i prästgården på andra våningen, de två övriga rummen på övervåningen ställer kyrkoherden till förfogande som gästrum för dem som önskar dra sig tillbaka i stillhet ett par dagar. Gästerna kan äta hos systrarna”. Var detta ett första försök att fostra vår församling till att förstå retreatens betydelse?

1 augusti 1974 skrev också Erna Strid I Församlingsbrevet om barnens aktiviteter: ”I anslutning till undervisningen

kommer pysseltimmarna att fortsätta för åldrar 4-14 år under ledning av Marianne Färdig och Erna Strid. Pysseltimmarna är avsedda att ge era barn större möjlighet att lära känna sina katolska kamrater samt få en stunds gemenskap tillsammans med dessa under lätta former”.

Rätt snart önskade kyrkoherden flytta från prästgården i Oskarström till en lägenhet i Halmstad, eftersom de flesta katolikerna bodde där. Han önskade också få med sig Mariasystrarna och de blev spekulanter på en villa med 12 rum.

En midnattsmässa i Halmstad planerades och kyrkkaffe en gång i månaden var ett önskemål.

En arbetskommitté med syster Bozena och syster Alweria som huvudansvariga utsågs inför Mariakyrkans 50-årsjubileum.

Under 1974 döptes 3 barn, 4 par tog emot äktenskapets sakrament och 7 personer begravdes.

1975

Församlingens julfest hade man detta år i S:t Nikolai församlingshem den 5 januari. 220 personer samlades och Herbert Syblik sade i Hallandsposten (750107): ”Vår förhoppning är att församlingens medlemmar ska känna sig som en enda stor familj vid dessa tillfällen”.

Biskop John E. Taylor OMI meddelade sin önskan om, att Mariasystrarna stannar kvar i Oskarström till dess att det finns en kyrka i Halmstad.

Kyrkoherden önskade rätt snart vissa förändringar i kapellet på Norra vägen. Krucifixet, som stod på altaret, skulle flyttas till väggen bakom altaret. Där skulle det synas bättre och prästen kunde få bättre kontakt med församlingen. Tabernaklet skulle också ställas mot väggen bakom altaret. En lampa, som skulle lysa direkt på altaret, var också en önskan. Reklamskylten på gatan ville han få omgjord. Texten borde klart upplysa om, att det fanns ett katolskt kapell i

huset. Samtalsrummet behövde också målas.

Ser vi parallellerna? När Pater Roman kom till oss, såg också han mycket snart, att bra kan bli bättre för att ännu mer koncentrera våra sinnen till det, som sker vid altaret.

Den 27 april var det auktion i Oskarström. Biskop John E. Taylor OMI och kyrkoherde Josef Fipp från fadderförsamlingen Nahne-Osnabrück i Tyskland var med. Drygt 500 personer kom och gav ekonomiskt stöd till Mariakyrkans renovering, som beräknades till 25.000:-

Från den 15 maj bodde kyrkoherden i Halmstad.

Herbert Syblik avgick som ordförande i församlingsrådet och Arthur Scarpa blev ny ordförande.

Erna Strid avgick som sekreterare.

Peter Zsiga utredde frågan om kyrkoavgifter och övertog bokföringen.

Söndagsmässans tid ändrades i Halmstad till kl. 11.00 och Söndagsbladet startade med nr 1 den 17 augusti 1975.

En ekumenisk kommitté bildades. Förutom kyrkoherden deltog i den Paul Ysberg, Arthur Scarpa, Tadeusz Berezowski och Gorm Christoffersen.

Kyrkoherden och 8 församlingsmedlemmar reste till Rom för att fira det heliga året.

I år, som också är ett jubelår, reste Pater Roman med 17 personer från församlingen för att också vara med om Moder Elisabeth Hesselblads saligförklaring den 9 april.

I Söndagsbladet nr 3 (750830) stod: ”Vi behöver till vällfärden den 14 september 4 parkeringsvakter, 1 som vill ringa i klockan, flera som vill sätta upp och plocka bort stolarna”.

Vi känner igen önskemålen också detta jubiléumsår, eller hur?

Den 13 september firades församlingens 50 år med tacksägelsemessa, som biskop John E. Taylor OMI celebrerade i Mariakyrkan. Missa de Angelis sjöngs, texterna var hämtade från 1 Mos.12.1-7, Ef.1:3-12

och evangeliet från Joh.2:1-11. Psalmerna som sjöngs har i den Cecilia vi har idag nr 461:-, 5:-, 1:-, 503:4 och 460:- ”För 50 år sedan byggde några kristna en kyrka, idag kan vi fortsätta att bygga en gemenskap” var kyrkoherde Algars kommentar efter festligheterna, som totalt kostade 1165:65

Nästa dag var det vällfärdsdag i Oskarström med temat ”Människans värdighet och livets mening”. Efteråt skrev kyrkoherde Algar till biskop Taylor: ”Det var synd att vi hade sådan otur med vädret på vällfärdsdagen och att det blev så rörigt med folk och problem överallt för regnets skull, men vi hoppas på biskopens förståelse”.

Naturligtvis går tankarna till årets vällfärdsdag den 27 maj med Biskop Anders och temat ”Med Maria på Vägen”. Det regnade hela dagen, men några större problem upplevde vi inte.

En tid efter Mariakyrkans 50-årsfest skrev kyrkoherden till Katolsk kyrkotidning: ”Härmed vill jag tacka för att vår lilla artikel om vår kyrkas jubiléum fick vara med i er tidning om även på sista sidan. Kanske våra katolska realiteter i vårt land inte är av så stor betydelse för era läsare. Det verkar vara mer intresse för att veta vad som sker ute i världen”.

Den 25 oktober 1975 fick församlingsmedlemmarna i Söndagsbladet nr 11 veta, att ytterligare två rum hade blivit disponibla på Norra vägen. Det ena skulle användas till barn- och ungdomsverksamheten och det andra till vuxnas sammankomster. Rummen var i dåligt skick, varför många goda krafter behövdes för att få dem trivsamma.

I slutet av 1975 skrev kyrkoherden: ”Ett års erfarenhet i denna församling har visat att en hel del församlingsmedlemmar har problem med sin tro. Inte många vet vad tron i praktiken innebär och en stor del har för litet andlighet”.

Kyrkoherde Algars reflektioner uppmanar också oss idag till allvarlig självrannsakan. Hans önskan var att få ”en gemenskap av kristna, unika och annorlunda individer,

som tar varandra på allvar och som vill fungera demokratiskt". Denna önskan uttryckte han i Söndagsbladet nr 7 (750927).

I Söndagsbladet nr 14 (751115) tog kyrkoherden upp frågan om besök i familjerna: "Jag som kyrkoherde anser det vara av stort värde att ha kontakt med alla församlingsmedlemmar. Därför vill jag gärna besöka alla familjer i hemmen. Jag vill däremot inte utnyttja min ställning som präst till att bjuda mig själv dit jag kanske inte är välkommen. För mig är ett hem något mycket heligt och dörren till hemmet är en gräns som jag inte får överskrida för att jag är präst. Därför vill jag säga till er alla, att jag gärna vill besöka alla familjer, men jag vill, att ni tar ett steg och möter mig på halva vägen och visar att jag är välkommen".

Pater Roman kan troligen instämma i kyrkoherde Algars vädjan och önskemål, då han i juletid erbjuder oss hemvälsignelse.

I Söndagsbladet nr 14 tog kyrkoherde Algar också upp sådant som kan döda glädjen i ett församlingliv. Han ansåg det vara naturligt, att man kan vara missnöjd med något eller någon, men han hade också förstått, att det i församlingen talas "bakom ryggen" i stället för att man talar med den personen, som är aktuell. Sådant ger en "förgiftad atmosfär". Den 29 november 1975 fanns i Söndagsbladet nr 16 en liten talong, som kunde fyllas i, om någon önskade få regelbundna mässor på Andersberg. Den här frågan har troligen varit slumrande ända till den 4 september 1999, då Pater Roman började fira mässa varannan lördag kl. 10.30 i Andersbergskyrkan.

Mycket allvarligt skrev kyrkoherde Algar i Söndagsbladet nr 18 (751213) om de sjukas sakrament: "Det är med sorg man kan konstatera att katoliker ofta dör eller ligger länge på ett sjukhus utan att prästen vet om det. Ligger man allvarligt sjuk kan man ta emot de sjukas sakrament, vilket inte innebär, att man skall dö direkt efteråt. Det är en missuppfattning som många har". Hur förstår vi som församling detta idag? Vilket gemensamt ansvar tar vi för våra sjuka och döende? Hur hjälper vi Pater Roman?

Den 13-14 december hade ungdomsföreningen sin första julbasar. Resultatet blev 1.900:- Många önskade, att basaren skulle bli en tradition i församlingen.

När kyrkoherden i Söndagsbladet nr 20 (751227) sammanfattade år 1975, skrev han: "Under det gångna året har också ibland missförstånd uppstått som inte har gjort mitt arbete lättare. Även om många stöder församlingen finns det fortfarande många andra som helt ignorerar sin egen kyrka och som bara kräver en service när det passar dem. Jag hoppas, att alla skall komma till den insikten, att vi alla är Kyrkan och att vi behöver varandra".

Biskop William Kenney CP utanför Mariakyrkan 1998 Foto: Birgitta Skåring

Ödmjukt fortsätter kyrkoherden: ”Under detta år, det Heliga Året, har jag blivit mer medveten om mina egna brister och syndor. Jag är mycket begränsad och behöver verkligen Er hjälp, så att jag kan bli den präst som ni behöver. Därför vill jag uppriktigt be Er om förlåtelse. Hjälp mig så att jag kan hjälpa Er!”

Kyrkoherde Algars självrannsakan borde kunna bli vägledande också för oss idag. Att leva i förlåtelse lodrätt borde alltid få vågräta konsekvenser.

I Söndagsbladet nr 1274 (000514) kunde vi läsa om vad biskop William Kenney CP hade sagt vid oljevigningsmässan i Kristus Konungens kyrka i Göteborg på Skärtorsdagen detta jubelår. Han hade frågat: ”Älskar ni era präster? Är ni glada för att det finns en präst och är ni villiga att samarbeta med honom?”

Vårbasaren, en tradition som troligen startade 1973, gav till Mariakyrkans renovering 7.772:40 och julfesten till samma ändamål 1.500:- Församlingens budget var detta år 103.102:32.

Under 1975 döptes 21 barn, 6 par tog emot äktenskapets sakrament och 2 personer begravdes.

1976

Den 10 januari skrev kyrkoherde Algar i Söndagsbladet nr 22 om Söndagsbladet följande: ”Hittills har det varit ganska tråkigt och ensidigt för det är nästan bara jag som skriver i det”.

Som i så mycket annat finns det olika upplevelser och uppfattningar. Om de tidigaste numren av Söndagsbladet hade varit ointressanta hade så många citat inte kommit med i en jubileumsskrift.

En brevlåda till prästen hade satts upp i kapellet i samband med att Söndagsbladet startade. Meningen var, att församlingsmedlemmarna skulle kunna komma med anonyma frågor, som kyrkoherden skulle besvara i Söndagsbladet. Efter fem månader skrev han: ”Jag kan knappast tänka mig att ni inte har frågor. Blir det bättre under 1976?”

Församlingens ekumeniska kommitté mötte svårigheter, eftersom Halmstads Ekumeniska Råd till en början inte önskade Katolska kyrkans närvaro och senare krävde en skriftlig anhållan om inträde. Det kravet hade inte ställts på andra samfund. Vår församlings representanter bestämde, att de skulle avvakta utvecklingen och kyrkoherdens ord var allvarliga:

”Den splittring som finns bland de olika kristna kyrkorna är en skandal. Den går direkt emot Jesu Kristi vilja”.

Idag har vi trevliga ekumeniska kontakter, som inte går på djupet. Mer smärtsamt är det att höra egna församlingsmedlemmar säga: ”Det kvittar var man firar sina gudstjänster, för vi har samma Gud”.

I Hallandsposten den 3 april 1976 kunde man i en annons läsa: ”Katolska församlingen planerar nytt centrum med ungdomsgård - vårt svar till en meningsfull sysselsättning”. Den 11-12 april skulle det bli ”Loppmarknad & Basar”, som Arthur Scarpa var arrangör för.

Var finns församlingens ungdomar idag? Fysikern och biträdande professorn Bodil Jönsson i Lund har i sin bok ”Tio Tankar om Tid” synpunkter på generationsgapen: ”Antag att förändringstakten har mångfaldigats på ett fåtal år. Det kan göra skillnaden mellan människor födda 1995 och 2000 lika stor som skillnaden var tidigare mellan två generationer”.

Hur förhåller sig Kyrkans folk till en sådan utveckling? Är vi inte klart medvetna om, att Kristus är densamme igår, idag och i all evighet?

Den 24 april konfirmerades 21 personer. En av konfirmanderna var vår nuvarande diakon Gorm Christoffersen.

Den 23-24 augusti gästades församlingen av ungefär 50 ungdomar från Linz i Österrike. De tillhörde domkyrkoförsamlingens ungdomskör, som leddes av Gebhard M. Unfried. Organisten Rupert G.Frieberger var också med dem.

Första dagen anordnades en konsert i Oskarströms kyrka (Svenska kyrkan) och

den andra dagen i S:t Nikolai kyrka i Halmstad.

Behållningen gick till Katolska kyrkans nya "församlingscentrum" i Halmstad. I Söndagsbladet nr 56 (760904) fick församlingen följande uppmaning: "Läs dagligen den Heliga Skrift och bli förtrogen med Guds Ord". Den uppmaningen har Pater Roman också gett oss alldeles nyligen i flera nummer av Söndagsbladet. Ändå kan man av trogna katoliker få höra: "Nej, Bibeln läser jag inte". Hur förvaltar vi då vara pund?

I samma nummer av Söndagsbladet fortsatte kyrkoherden: "Vår kristendomsundervisning är en av de viktigaste aktiviteterna i vår församling. Denna undervisning skall också vara en hjälp för alla föräldrar i den uppgift de har åtagit sig inför Gud när de låt döpa sina barn.

Det är beklagligt att se hur barn börjar sin undervisning utan att ens kunna göra ett korstecken eller läsa Fader Vår. Vad har dessa föräldrar gjort av sina kristna löften?"

Också bikten skrev kyrkoherden om i Söndagsbladet nr 56 så här: "Det finns katoliker som inte har gått till bikt på åratal och som ändå går till kommunion. Har de inte längre ett kristet samvete? Och det finns katoliker som utan allvarliga skäl försummar söndagsmässan, inte minst under sommaren, och ändå går till kommunionen utan att ha gått till bikt".

Kyrkoherden inbjöd till församlingskvällar en gång i månaden. Den första gången skulle han tala om "Den nya biktens ritual".

Vid flera tillfällen har också Pater Roman påpekat för oss, hur viktigt det är, att vi tar försoningens sakrament på allvar och går till bikt mera regelbundet.

Att införa församlingskvällar var troligen ett försök att ersätta kyrkkaffet, som lades ner, då endast några få vuxna kom. "Kyrkkaffe var från början avsett att vara en träffpunkt" uttryckte sig kyrkoherde Algar.

Här kan vi också se paralleller till oss idag, för kyrkkaffet som "träffpunkt" kunde väl

vara mer eftertraktat och välbesökt, om vi betraktar oss som tillhörande Guds familj?

Den 6 november 1976 sade i Söndagsbladet nr 65 Arthur Scarpa farväl till församlingen. Han flyttade tillbaka till sina släktingar i U.S.A. Han hade betytt mycket för verksamheten hos oss genom att starta basarerna och samla in konstverk från donatorer. Han arrangerade en konstauktion, som blev grunden till en byggnadsfond för kyrka och församlingshem. Auktionen gav 31.300:- Loppmarknaden, som han ansvarade för i april, gav 17.700:-.

I slutet av 1976 hade byggnadsfonden 87.192:80. Kollektorna hade totalt gett 33.711:90 och kyrkoavgifterna 16.873:-.

Under 1976 döptes 15 barn, 22 personer tog emot bekräftelsens sakrament, 6 par tog emot äktenskapets sakrament och 5 personer begravdes.

1977

Kyrkoherden började 1977 med djärva grepp. Han ansåg, att en pastoral målsättning är lika viktig som en ekonomisk budget. "Man borde se bakåt på vad som varit bra och vad som fungerat mindre bra, planera förbättringar, se över vad som borde ändras, avskaffas eller införas". ansåg han. Han önskade med andra ord ett program för det nya året och en utvärdering vid årets slut. Intressant. Det är ju vad som sker idag i alla sammanhang och på olika nivåer. Har Kyrkan förstått hur viktigt det är med väl genomförda utvärderingar?

I januari meddelade kyrkoherden också, att han önskade lämna församlingen "för att ge plats åt en annan präst, som har större kompetens att ta itu med det planerade kyrkbygget".

Från mars firades återigen regelbundna mässor en gång varje månad i Varberg, Rydöbruk och Laholm.

Vårbasaren inställdes på grund av för få medhjälpare.

Fridshälsningen i mässan hade diskuterats livligt. Om den undervisade kyrkoherden i

Söndagsbladet nr 90 (770430). Han skrev: "Utan tvekan vill Herren se oss som en familj där friden råder. Friden är alltid den atmosfär som finns när en gemenskap växer i kärleken. Osäkerhet, förtvivlan, vinningslystnaden, kärlekslösheten, egoismen förstör alltid den inre friden och freden människor emellan. Och utan fred mellan oss kan vi inte ta emot Fridens Furste, Jesus Kristus. Vi kan inte fira Mässan".

Vallfärdsdagen i Oskarström genomfördes för första gången i maj månad. Kyrkoherde Max Stanzel från Linköping var inbjuden gästtalare. Han förklarade varför Kyrkan rekommenderar vallfärder. De hör till Kyrkans tradition, de medför välsignelse och påminner oss om att vi är pilgrimer på jorden med medborgarskap i himmelen.

Inför höstens kristendomsundervisning skrev kyrkoherden i Söndagsbladet nr 103 (770827) följande: "Ett krav som jag kommer att ställa i år är att alla barn, som deltar i undervisningen, också skall komma till söndagsmässan regelbundet". I Söndagsbladet nr 104 (770903) fortsatte han: "Det vore ett orimligt krav att ställa på barnen att de skall komma till söndagsmässan om föräldrarna inte själva följer med dem. Erfarenheten visar, att barnen tillhörande sådana familjer lämnar Kyrkan och sin tro så fort de kan. Vilket ansvar har dessa föräldrar inte inför Gud?"

Bakom dessa allvarliga ord anar man ett hjärta som blöder av omsorg för församlingsmedlemmarnas eviga väl!

I Söndagsbladet nr 106 (770917) undervisade kyrkoherden om syndabekännelsen i mässan med utgångspunkt från Påven Paulus VI:s ord: "Omvändelsen går före frälsningen". Kyrkoherden påminde om orden i Matt. 5:23, där det står: "Om du kommer med din gåva till altaret och där kommer ihåg, att din broder har något emot dig, lägg då ned din offergåva framför altaret och gå först bort och försona dig med honom" ty "den som på ett ovärdigt sätt äter av detta bröd, han syndar mot Herrens kropp" (1 Kor.11:27). Är detta fullständigt klart för oss katoliker idag år 2000?

Från den 1 oktober började Rosenkransen bedjas i Halmstad varje lördag kl.17.30.

Konstnären Erik Olson förmedlade en gåva från Påven Paulus VI till den kommande nya kyrkan i Halmstad. Det kunde man läsa om i Söndagsbladet nr 113 (771105). Gåvan var en kalk, som var ämnad att bli ett konkret uttryck för den levande kommunion, som bör råda mellan den Heliga Stolen och vår församling. "Med dagens datum har jag sänt ett tackbrev till Vatikanen" skrev kyrkoherde Algar.

Den 17 december skrev kyrkoherden i Söndagsbladet nr 118 följande: "Vi firar i år midnattsmässan i Halmstad. Mässan är för de kristna och midnattsmässan är i högsta grad den kristna gemenskapens firande och inte en traditionell sammankomst av hedningar, s.k. katoliker som kommer till mässan endast en gång om året". Midnattsmässan i Halmstad införde kyrkoherde Algar i kärlek och omtanke "för att trogna mässbesökare utan bil" inte kunde ta sig till midnattsmässan i Oskarström.

Under 1977 döptes 17 barn, 7 par tog emot äktenskapets sakrament och 1 person begravdes.

82 församlingsmedlemmar betalade kyrkoavgift, som totalt gav 15.777:-
Kollekterna gav 31.357:90.

1978

Verksamheten utanför gudstjänsterna startade med en ledarutbildning för att få fler medhjälpare till trosundervisningen.

Kapellet fick av Urszula Krusic egenhändigt sydda knäuddar till varje sittplats.

På Kristi Himmelfärdsdag gick 13 barn till sin första kornunion. Bland dem fanns Stavro Stoli, som under många år känt ansvar för barn- och ungdomsverksamheten och fortfarande tillhör församlingens kateketgrupp.

Den 11 maj ägde begravningsgudstjänst rum i Mariakyrkan för Jozefa Hipsz. Hon blev 88 år gammal och var en av dem, som hade sett Mariakyrkan byggas.

Biskop Hubertus Brandenburg var för första gången med om vallfärdsdagen i Oskarström den 20 maj. 17 präster och ca 500 personer från olika håll deltog. Temat det året var "Fattigdom - ett kristet ideal?" Biskopen träffade också kyrkorådet och församlingsrådets medlemmar. Då samtalande man bl.a. om möjligheten att få ett ständigt diakonat inom Katolska kyrkan i vårt land.

I Söndagsbladet nr 146 (780701) kom kyrkoherde Algar med intressanta siffror: "När jag kom till församlingen 1/8 1974 hade församlingen 42.093:90 på banken, 505:64 på postgirot och 696:86 i kassan. Totalt 43.296:40. Idag (1/7-78) har församlingen 297.310:84 på banken, 7.535:69 på postgirot och 320:10 i kassan. Totalt 305.166:63.

Under min tid som präst i denna församling har jag döpt 56 barn, vigt 21 äkta par och begravt 11 församlingsmedlemmar". Avskedsfest för kyrkoherde Algar och välkomstfest för kyrkoherde Engelhart blev det den 18 augusti.

Sedan den 1 augusti bodde kyrkoherde Engelhart i Oskarströms prästgård och söndagen den 27 augusti blev en festdag för vår församling. Efter evangeliet i Mariakyrkans mässa kl.9.00 installerade generalvikarien Paul Schmidt SJ den nye kyrkoherden och vid offertoriet förnyade

Mariasystrarna sina klosterlöften. De firade 50-årsjubiléum, eftersom de första Mariasystrarna kom till Oskarström i augusti 1928. Kl.15.00 var det en jubiléums-gudstjänst med Lauretanska litanian och sakramental välsignelse med Te Deum. Systrarna bjöd sedan alla gästerna på jubiléumskaffe.

Kyrkoherde Engelhart förändrade Söndagsbladet så, att församlingsmedlemmarna fick bakgrunden till söndagens texter.

1979

I början av 1979 var församlingens verksamhet fokuserad på de blivande konfirmanderna.

En reträtt planerades och genomfördes i Helsingborg med pater Wilhelm Köster från Göteborg som ledare. Den 8 februari blev det förberedelse med bikt och kyrkoherde Engelhart skrev i Söndagsbladet nr 177 (790204) följande: "Vi vill uppmana även föräldrar och gudföräldrar att gå till bikt för att kunna i Kristi gemenskap dela denna stora dag med sina barn".

När ett nytt församlingsråd skulle väljas skrev kyrkoherden den 11 mars 1979 i nr 182 av Söndagsbladet: "Att väljas in i församlingsrådet får aldrig uppfattas som en prestigefråga utan som en tjänst för församlingen. För detta ber jag er alla föreslå framförallt verkligt aktiva medlemmar, som ger ett gott exempel genom att regelbundet delta i gudstjänsterna och församlingens övriga aktiviteter".

Den 23 mars startade Katolsk Gemenskap med kyrkoherden som ledare tillsammans med Syster Alweria och Margareta Fried. 24 personer kom den första kvällen.

I Söndagsbladet nr 196 (790624) kunde församlingsmedlemmarna meditera över följande ord: "En kyrka utan karitativa insatser är en stympad kyrka". Vi har säkert anledning att meditera över de orden också idag.

Erik Olsons "Treenigheten" flyttades från kapellets vapenhus i Halmstad till väggen ovanför tabernaklet i Mariakyrkan.

Den 25 september var det begravningsgudstjänst i S:ta Katarina kapell för Tadeusz Berzowski. Han hade varit invald i församlingsrådet sedan det bildades 1973.

1980

Under 1980 var arbetet fokuserat på den kommande nya kyrkan. Lotterier och fester anordnades för att få in pengar, men man hann också umgås med varandra genom Katolsk Gemenskap, som arrangerade nationella kvällar. Olika grupper presenterade sina hemländer med information, bilder, sång, musik och mat.

Söndagsbladet nr 243 (800601) innehöll ett ovanligt inslag: "Kyrkoherden söker om möjligt inom församlingen en bra SKRÄDDARE, som kan sy en ny benediktinerdräkt. Den gamla är slut efter 15 års trogen tjänst". Hur blev det med det? Fick kyrkoherde Engelhart tag i någon för församlingen tidigare okänd skräddare?

Kyrkkaffet återinfördes, varannan söndag i Oskarström och vartannat veckoslut i Halmstad, växelvis på lördagar och på söndagar.

I Söndagsbladet nr 265 (801102) återgavs en önskan från passionisten William Kenney. Han ville få dagböcker och tidningsurklipp, en intressant information för den, som försöker arbeta med årets jubileumshäfte.

Detta år firades för första gången både Luciafest och S:t Nikolausfest.

1981

Under 1981 koncentrerades arbetet till förberedelser och invigning av Trefaldighetskyrkan.

Den första korsvägsvandringen tillsammans med Svenska kyrkan genomfördes på Långfredagen i Oskarström. Fler än 100 personer hade samlats på kyrkogården, där de 14 korsvägstavlorna var utplacerade. Kyrkoherdarna G.Engelhart och E.Ivarsson läste växelvis valda stycken ur Bo Setterlinds bok "Via Dolorosa" och

flera psalmer sjöngs. Korsvägsvandringen denna dag var enligt Hallandsposten den 18 april "en unik nypremiär". En sådan vandring hade nämligen inte genomförts efter reformationen på 1500-talet.

Den 9 maj fyllde Erik Olson 80 år.

Gorm Christoffersen lämnade församlingsrådet efter sex år inför den kommande diakonvigningen.

Ungdomsgruppen i Halmstad upphörde med sin verksamhet. Ungdomsarbetet skulle helt koncentreras till Oskarström.

Efter invigningen av Trefaldighetskyrkan den 24 maj disponerades kapellet på Norra vägen för församlingens övriga aktiviteter.

1982

Detta år startade undervisning för ministranter i Oskarström varje onsdag efter trosundervisningen.

Gorm Christoffersen diakonvigdes den 21 mars och blev självskriven ledamot i församlingsrådet.

Katolsk Gemenskap inbjöds till landshövdingen Johannes Antonsson på Slottet.

Maria Persson initierade besökstjänst för församlingens gamla och sjuka.

I Mariakyrkan konfirmerades 12 ungdomar och i Trefaldighetskyrkan 34.

En ny syförening bildades. Den fick 500:- som startkapital.

Byggfirman Anjo köpte huset på Norra vägen och pastorsexpeditionen flyttades till lägenheten ovanför Trefaldighetskyrkan.

Gudstjänstlivet utökades med en regelbundet återkommande mäsas på polska en gång i månaden med början den 24 oktober.

1983

Under 1983 tog församlingen troligen ett "sabbatsår". Det löpande arbetet pågick men några nya "inslag i väven" var inte synliga.

1984

Detta år övergick kyrkoherde Engelhart till att i Söndagsbladet i stället för att ge bakgrunden till söndagens texter skriva om veckans helgon.

Redan 1982 kunde församlingsmedlemmarna se beteckningen S:ta Maria Katolska församling Halmstad-Oskarström. Den 3 maj 1984 beslutade kyrkorådet, att den beteckningen skulle bli officiell.

Syster Alweria föreslog, att Katolsk Gemenskap skulle inställas tills vidare. Hon inbjöd till bildandet av "Levande Rosenkransar".

Syster Dorothea firade att hon i 60 år tillhört sitt kloster.

Syster Magna flyttade till en föreståndarinetjänst i Södertälje.

1985

Den 17 maj invigdes Mariagården av Biskop Hubertus Brandenburg.

Nästa dag den 18 maj genomfördes pilgrimsvandringen i Oskarström. Då konfirmerades också 28 ungdomar i samband med den mässa som biskopen celebrerade i trädgården framför Mariakyrkan. Ett nytt inslag i vällfärden var närvaron av en grupp vietnamesiska flyktingar, som bar en stor bild av jungfru Maria. I mässan sjöng de under kommunionen en psalm på det egna hemspråket.

Den 17 juni anordnades den första av församlingens "Öppet-Hus-kvällar". Då talade kyrkoherde Engelhart om sin helgonserie i Mariagården.

En större planering gjordes inför församlingens 60-årsjubileum i september, men "intresset inom församlingen verkar vara tämligen svalt. Nästan ingen anmälde sig till festmåltiden, som därför måste inställas. Det blir kyrkkaffe hos systrarna i stället", meddelade kyrkoherde Engelhart.

I slutet av 1985 startade Johnny Christoffersen och Stavro Stoli en ny ungdomsförening.

Margareta Fried meddelade, att hon önskade lämna vissa uppdrag i församlingen, bl.a. ordförandeskapet i församlingsrådet.

1986

Böneveckan för kristen enhet inleddes den 15 januari med en ekumenisk gudstjänst i vår kyrka. Man bad completorium tillsammans för att bidra med ett "typiskt katolskt inslag".

Påven Johannes Paulus II hedrade Jan Kowalkowski, Erik Olson, Maria Persson, Herbert Syblík och Peter Zsiga med Pro Ecclesia et Pontifice den 22 januari.

Begravningsgudstjänst i Trefaldighetskyrkan var det för Erik Olson den 28 februari.

Kyrkoherde Engelhart valdes enhälligt till ordförande i församlingsrådet och till

Den vietnamesiska gruppen deltar i pilgrimsvandringen för första gången 1985

värdinnor i Mariagården utsågs jämte Maria Persson, Katarina Forai, Maria Morin och Georgette Persson.

I februari kom pater Gerard Bekes från Rom och höll en reträtt på ungerska.

”Öppet-Hus-kvällarna” den 17:e i varje månad upphörde. Man önskade återinföra Katolsk Gemenskap och Mariagårdens värdinnor förklarade sig villiga att hjälpa till.

I Söndagsbladet nr 580 (861207) skrev kyrkoherden: ”Vår fantastiska julbasar blev en succé som ingen vågade hoppas på. Totalt gav basaren 35.253:30. Men den första målsättningen var inte finansiell. Vad vi främst ville var att aktivera så många som möjligt inom församlingen och detta lyckades över förväntan. Mitt hjärta bankade högre när jag såg allt vimmel i Mariagården. Visst har vi också gjort fel. Det var första gången vi försökte oss på en så stor sak. Men vi tror att vi lärde oss för nästa gång”.

Tidigare hade ungdomarna arrangerat julbasar, men denna, som de vuxna nu ansvarade för, blev prototypen till den vi fortfarande har varje år.

1987

”Det slarvas med deltagandet i trosundervisningen.

Kära Föräldrar!

”Ta ert ansvar och se till, att barnen verkligen kommer varje gång. Det blir svårt att t.ex. låta ett barn gå till första kommunion och sedan konfirmeras om det bara dyker upp två gånger under hela terminen och man dessutom inte ser det i söndagsmässan”.

Så skrev kyrkoherde Engelhart i Söndagsbladet nr 585 (870111). Pater Roman delar med all säkerhet den uppfattningen.

Församlingsrådet beslutade den 17 mars att anordna en arbetskväll med tanke på församlingens framtida arkiv. Man efterlyste fotografier och annat material.

Hur blev det? Några tydliga spår är svåra att upptäcka.

I april fick konfirmanderna efter en kvällsmässa träffa ungdomsföreningen MUNK (Maria unga katoliker). ”Träffen ersätter veckans undervisning för högstadiet. Skall våra ungdomar inte ”utkonfirmeras” utan stanna kvar i sin kristna tro och därmed i församlingens liv, är det livsviktigt att de finner sin plats bland våra katolska ungdomar”.

Ja, det är livsviktigt men i första hand EVIGHETSVIKTIGT! Hur allvarligt ser vi som församling på detta idag?

Den 31 maj skrev kyrkoherden i Söndagsbladet nr 605 följande: ”Den helige Fadern har utnämnt passionistpatern William Kenney till hjälpbiskop i Stockholms Stift. Biskopsvigningen kommer att äga rum under augusti månad i S:t Eriks domkyrka i Stockholm. Därmed hoppas vi att det blir möjligt att inte längre binda den årliga konfirmationen till vallfärden”.

I Söndagsbladet nr 628 (871108) skrev kyrkoherden: ”I samband med s.Bellarminas frånvaro vill jag uppmana alla i församlingen, som har pedagogiska kunskaper och skulle vilja hjälpa till med trosundervisningen, att anmäla sitt intresse till kyrkoherden”.

Adventskollekten till Caritas blev 2392:40 och i Söndagsbladet nr 631 (871129) kunde man läsa: ”Caritas Sueciae skall nu sätta igång med förnyad energi under Biskop Williams ledning”. Hur har vi i vår församling tagit ansvar och medverkat i den utvecklingen?

Julbasaren gav 22.636:90.

Under 1987 döptes 21 barn, 4 par tog emot äktenskapets sakrament och 18 personer begravdes.

1988

Också detta år startade kyrkoherden med kärleksfulla förmaningar om trosundervisningen:

”Jag måste på nytt påpeka, att våra ansträngningar inte kan ge några resultat, om inte familjen tar sin del av ansvaret. Om det inte råder ett klimat av sann tro i hemmet, kan vi bara förmedla nakna kunskaper och inte ens detta. Att behöva lära sig saker som inte blir levande i det dagliga livet uppfattas av barnen bara som tråkigt och uppnår raka motsatsen”.

Ja, precis så är det. Våra katolska präster har inte bara troskunskaper utan också psykologiska och pedagogiska!

Städningen av kyrkan hade blivit ett problem enligt Söndagsbladet nr 638 (880117). I det stod: "Det är beklämmande att så få vill ställa upp för kyrkans städning. Visst skulle vi kunna anställa en städfirma, men det skulle kräva större finansiella resurser. Om alla betalade sin kyrkoavgift skulle vi klara det, men nu är det knappt en femtedel av våra medlemmar som uppfyller sin finansiella plikt mot församlingen.

Ett ytterligare problem är städningen i Mariagården. Familjen Dybowski, som skött om detta i 2½ år har flyttat till Helsingborg. Hur skall våra fina lokaler inom kort se ut, om ingen vill vara med om att hålla dem rena?"

Maria Persson har under flera år ansvarat för en ”städlista”, där frivilliga fått anteckna sig för lämpliga dagar. Storstädning har det också varit med jämna mellanrum, då flera personer har ställt upp och kyrkoherde Engelhart har bjudit på lunch.

Pater Roman har kommit med en ny och god praktisk idé. Han har arrangerat det så, att ansvaret för städningen alterneras mellan alla olika nationella grupper. Att hålla kyrkan och Mariagården i ordning

borde vara en kär uppgift för oss alla. Man hjälps ju åt i en familj. Och allt, speciellt allt i Herrens Hus, bör vara och kännas rent och fräscht.

Den 12 april tog man i församlingsrådet upp fridshälsningen i kyrkan till diskussion. Olika synpunkter kom fram och förslaget blev, att var och en får välja på vilket sätt man vill delta i fridshälsningen.

En stöld av Erik Olsons konst hade skett i Mariagården, varför församlingsrådet ansåg, att larm borde installeras både i Trefaldighetskyrkan och Mariagården.

Kristi Lekamens procession år 2000 Foto: Birgitta Skåring

Kristi Lekamensprocession genomfördes för första gången.

Påvens besök önskade man förbereda genom att 15 personer åtog sig ansvar för en dekad och ett mysterium var varje dag. På det sättet kunde hela Rosenkransen bedjas dagligen.

Den 21 augusti firade Mariasystrarna 60-årsjubiléum med en högtidlig tacksägelsemessa i Mariakyrkan. Den dagen var också församlingens nye kaplan Eugeniusz Subocz med.

Den 23 oktober spelades söndagsmässan in på band för att senare sändas i Halmstads närradio.

Julbasaren inbringade 22.788:10, ungefär samma summa som 1987.

Under 1988 döptes 17 barn, 6 par tog emot äktenskapets sakrament, 9 personer begravdes och 1 person blev upptagen i Kyrkans fulla gemenskap.

1989

Detta år blev för Katolska kyrkan i Sverige ett historiskt år med tanke på att Påven Johannes Paulus II besökte vårt land.

Inför fasteaktionen hade kyrkoherden följande synpunkter: ”Caritas Sveciae har nu kommit igång på allvar. Låt oss se till, att den får tillräckliga medel för att kunna genomföra sina angelägna projekt i Tredje världen”. Så skrev han i Söndagsbladet nr 698 den 12 mars.

Den 20 april diskuterades i församlingrådet frågan om konvertiter. ”Hur kan en konvertit finna sig tillrätta i Kyrkan?”

Är det en fråga för vår församling också idag? Kan och får alla känna, att vi tillhör Guds familj? Kan de nationella grupperna bli ett hinder?

I Söndagsbladet nr 706 den 7 maj återgavs biskop William Kenneys önskemål: ”Caritas Sverige behöver Dig, Din församling, Din förening eller organisation. Vi behöver gemensamt bygga upp en stabil caritasorganisation, som har sin förankring i församlingen”.

Den 20 maj var det sedvanlig vallfärdsdag i Oskarström, men ingen av biskoparna kunde vara med på grund av alla förberedelser inför Påvens besök i juni. Temat för vallfärden var ”Andlig förberedelse inför Påvens besök”. Föredragshållare var Gösta Hallonsten från Lund.

När Påven Johannes Paulus II i juni celebrerade mässan i Globen hade rätt många från vår församling rest till Stockholm för att få vara med. Två bussar anlätades och några reste i egna bilar. Några reste också till Påvens mässa för ungdomar i Vadstena.

1990

I Söndagsbladet nr 754 (900408) fick församlingsmedlemmarna veta, att de stulna Olsontavlorna från Mariagården hade kommit tillrätta. Församlingen valde att köpa tillbaka tavlorna och betalade hela försäkringsbeloppet med ränta, c:a 240.000:-

20 personer från vår församling deltog i Stiftsvallfärden till Vadstena den 4 juni.

I augusti var handikappanpassningen av Trefaldighetskyrkan klar.

Kyrkoherde Georg Engelhart flyttade till Prag och Eugeniusz Subocz, som under en tid varit församlingens kaplan, blev vikarierande kyrkoherde.

I september fyllde Mariakyrkan 65 år och då firades en festmässa i Oskarström med efterföljande kyrkkaffe.

När kyrkoherde Engelhart hade flyttat, upphörde berättelserna om helgonen i Söndagsbladet. (1995 kom de ut i bokform med titeln Helgonkalendern på bokförlaget Catholica.)

Någon frivillig person eller gärna fler efterlystes i Söndagsbladet nr 779 (900930) för att hålla ordning runt kyrkan och Mariagården: ”Ingen kan göra allt men alla kan göra något” var slutt kommentaren.

Rosenkransandakten i Halmstad varje onsdag kl.17.30 började den 3 oktober.

Från 1:a söndagen i Advent blev det möjligt att i Hertingkyrkan i Falkenberg fira mässa två gånger i månaden.

Den 27 november blev Urszula Krusic vald till caritasombud för församlingen.

I Söndagsbladet nr 790 (901216) meddelades, att Georg Engelhart hade blivit apostolisk administrator för benediktionerna i Prag.

Någon julbasar blev det inte 1990 utan en julförsäljning i samband med Nikolausfesten.

1991

Den 1 januari fick församlingen börja firas två gånger i månaden i den nybyggda Apelvikshöjdskyrkan i Varberg. Församlingens kyrkoherde, Eugeniusz Subocz, påminde församlingen om den katolska traditionen att bjuda hem prästen för att välsigna hem och familj.

I april var Georgette Persson församlingens representant under Caritas Sveriges årsmöte. När hon rapporterade från årsmötet, föreslog hon, att en caritasgrupp bildas i församlingen. Församlingsrådet beslutade den 23 april att ta upp frågan till hösten.

I april fick församlingsmedlemmarna också veta, att det behövdes en ersättare till Curt Ståhl, som skulle flytta till Helsingborg. Han hade under många år varit församlingens organist.

Curt Ståhl kom till Halmstad 1985. Han åtog sig uppgiften som organist både i Mariakyrkan och Trefaldighetskyrkan efter Anna Midtoft. Så småningom fick han via en annons i Hallandsposten tag i en mindre kyrkorgel, som kostade 5000:-

När makarna Ståhl 1992 flyttade till Helsingborg överlämnade de orgeln som gåva till Mariakyrkan. Vid flera tillfällen har Curt Ståhl återvänt för att hjälpa oss som organist under söndagsmässor och vallfärdsdagar.

I församlingsrådet den 12 november återkom man till frågan om en caritasgrupp i församlingen. Gorm Christoffersen kunde tänka sig att leda en sådan, men han önskade avvakta till 1992. Urszula Krusic kunde tänka sig att hjälpa till.

Under 1991 döptes 27 barn, 7 par tog emot äktenskapets sakrament och 12 personer begravdes.

1992

I januari informerade Gorm Christoffersen församlingsrådet om, att Caritas Sveriges årsmöte i mars skulle förläggas till Johannesgården i Göteborg. Man diskuterade ett församlingens eget caritasprojekt, en insamling till ett daghem i Vietnam. ”Vi söker

ker intresserade personer till projektet”, stod det i protokollet från den 8 januari.

Tidigare hade man tagit upp allergiproblemen i relation till olika blommor i kyrkan. Den 10 oktober beslutade församlingsrådet, att kyrkan inte skall ha någon julgran. Om det beslutet hade sin grund i informationen om att allergierna ökar framgår inte av protokollet.

Under 1992 döptes 16 barn, 7 personer tog emot äktenskapets sakrament, 5 personer begravdes och 1 person upptogs i Kyrkans fulla gemenskap.

1993

I början av året planerades en pilgrimsresa till Czestochowa i Polen och en resa till Israel.

Församlingsrådet behandlade återigen frågan om en egen caritasgrupp i församlingen. Man beslutade att hänskjuta frågan till församlingens årsmöte och vid det tillfället fråga, om någon är intresserad av att ta ansvaret för en sådan.

Söndagsbladet nr 903 (930221) var intressant. I det numret informerades om en tänkt förening för den Katolska Kyrkans Historia i Sverige. En av inbjudarna till en "historisk träff" i S:ta Eugenia församling den 26 mars var Rainer Kunze, som 1972-1974 var vår församlings kyrkoherde. Man kunde ana hans känsla för ordning och kontinuitet också då: ”Mycket finns att göra, ordna arkiv, förteckna inventarier, nedteckna minnen, spara saker till ett katolskt museum, forska, skriva. Ingen klarar det ensam. Tillsammans kan vi ge varandra råd och hjälp”.

Ett midsommarfirande blev det i Oskarström den 25 juni kl.14.00 med en mässa i Mariakyrkan som avslutning kl.19.00.

1994

Tidigare hade man diskuterat om vår kyrka skulle införa votivljus. Många olika synpunkter hade funnits. När församlingsrådet sammanträdde den 19 januari kunde man i § 5 läsa följande av Urszula

Krusic: ”Då vi har ont om frivilliga, som vill ställa upp för Caritas vid insamling av gåvor och annat, vill vi försöka sälja, offra med andra ord, votivljus i kyrkan och behållningen går oavkortat till de nödlidande och behövande genom Caritas Sverige”.

Votivljusen började tändas i Trefaldighetskyrkan första söndagen i fastan och detta var troligen det första tecknet på ett organiserat caritasarbete i vår församling.

En förbönsbok lades ut i båda kyrkorna och tanken var att den 3:e söndagen i varje månad lyfta fram församlingens speciella förböner.

Den 24 mars var det begravningsgudstjänst för Jan Kowalkowski i Trefaldighetskyrkan.

I Söndagsbladet nr 970 (940626) meddelades, att kyrkoherden skulle lämna vår församling. Den 23 juli blev det avskedsfest och den 1 augusti tillträdde kyrkoherde Eugeniusz Subocz kyrkoherdetjänsten i Gävle.

Av kyrkoråd och församlingsråd hälsades Harald Scheuss välkommen som kyrkoherde den 22 augusti och i mässan kl.11.00 den 28 augusti installerades han av dekanen i Göteborg, Göran Degen.

Den 4 september avtackades vid kyrkkaffet Syster Anna, som flyttade till Helsingborg.

I församlingsrådets protokoll från den 3 oktober kunde man i § 6 läsa:”Kh ber oss i församlingen att bilda en caritasgrupp med flera personer som kan vara behjälpliga åt flyktingar och finnas till hands för dem vid behov, för flyktingströmmen finns kvar och vi väntar fler flyktingar till vår församling”.

Under 1994 döptes 30 barn, 3 par tog emot äktenskapets sakrament och 1 person blev upptagen i Katolska kyrkans fulla gemenskap och konfirmerad vid samma tillfälle.

1995

Den 9 januari utsågs av församlingsrådet Jan Sture Neuman att tillsammans med kyrkoherden representera församlingen under Stiftssynodens två veckor, en i april och en i oktober.

Vem skall sköta blommorna i kyrkan? Den frågan funderade församlingsrådet över den 30 januari.

Den 17 februari beviljade Biskop William Kenney CP fullmakt till s. Bellarmina, s. Marianna, Jan Sture Neuman och Anders Hultberg att vara kommunionmedhjälpare i församlingen. Fullmakten avsågs gälla tre år.

”Vill vi i vår församling bilda en bönegrupp?” frågade kyrkoherde Scheuss i början på mars.

Den 12 mars hade församlingen sitt första caritasmöte i Mariagården direkt efter söndagsmässan. Eftersom det var lunchdags var det lämpligt att bjuda på ”kyrksoppa”. Efter det skulle kyrkkaffet serveras. Men den, som kom med idén om kyrksoppa, var helt okunnig om församlingens kyrkkaffevanor och att det absolut inte går att ändra på dem. Därför serverades kyrkkaffet först och kyrksoppa sedan till de få, som stannade kvar.

Var detta en kulturkrock eller var orsaken bristande information?

I Söndagsbladet nr 1010 (950402) gavs följande meddelande:

Caritas är Kyrkans utsträckta hand till människor i nöd.

Vi är alla kallade till att hjälpa varandra på olika sätt och bry oss om varandra.

Därför har vi i S:ta Maria Katolska församling bildat en interimstyrelse för Caritas Halland 950327. Den skall arbeta under ett år och sedan utvärderas innan den permanentas.

Caritas Sverige har årsmöte i Uppsala den 8-9 april. Samtidigt som information från årsmötet lämnas i Mariagården direkt efter mässan 950410 vill vi presentera interimstyrelsens sammansättning och medlemmar.

Vi vill också diskutera, hur vi skall arbeta och då behöver vi fler för Caritas Halland intresserade personer.

Vi hälsar alla varmt välkomna!

Harald Scheuss, Kyrkoherde

Birgitta Skåring, Ordförande

Den 25 april celebrerade Biskop Hubertus Brandenburg kvällsmässan och efter den hade Halmstads Ekumeniska Råd sitt årsmöte i S:t Nikolai församlingshem. Där talade Biskop Hubertus över ämnet "På väg till Emmaus".

Den 17 maj fyllde Mariagården 10 år.

Precis som det kommer att bli detta jubiléumsår firades en festmessa den 10 september, eftersom Mariakyrkan fyllde 70 år den 13 september.

Caritas Halland inbjöd till samtalskvällar. Målsättningen var att få en besökstjänst, som skulle samarbeta med församlingens präst. I Söndagsbladet nr 1033 (950910) presenterades ämne och kvällar:

Vad är en människa?

20 september

Ett möte - vad är det?

4 oktober

Förtroende? Tystnadsplikt?

Slussa vidare!

25 oktober

Praktisk hjälp?

15 november

Om förluster av olika slag.

29 november

Hjälp inför evigheten.

13 december

Gruppdeltagarnas behov av

ämnen? + Fest!

20 december

Den 27 september kom Gun Holmertz

och berättade om Caritas Göteborg i

Mariagården efter kvällsmässan.

Den 25-26 november var det julbasar och den gav en nettobehållning av c:a 22.000:-.

Under 1995 döptes 27 barn, 7 par tog emot äktenskapets sakrament, 9 personer begravdes och 4 personer upptogs i Kyrkans fulla gemenskap.

1996

I prästgården i Oskarström träffade Caritas Halland representanter för Caritas Gdansk den 29 januari.

I mars beviljades kyrkoherden Harald Scheuss tjänstledighet.

1996 var ett jubiléumsår för Caritas av två anledningar. Caritas Sverige fyllde 50 år. Det gjorde också Biskop William Kenney CP, som var och fortfarande är ordförande för Caritas Sverige.

Biskop William Kenney CP Foto: Birgitta Skåring

Under 1995 hade caritasgruppen sammanträtt ungefär en gång i månaden. Tanken var, att styrelsemedlemmarna skulle lära känna varandra samtidigt som en stabil styrelsefunktion skulle kunna utvecklas.

Eftersom dessa ambitioner ej blev till belåtenhet önskade man pröva nya vägar. Festkvällar-var det tänkbart under detta jubiléumsår för Caritas i vårt land?

Vid församlingens årsmöte den 31 mars kunde man i kyrkorådets verkamhetsberättelse läsa följande: "Från våra katoliker inom regionen Falkenberg-Varberg hörs ibland önskemål om bildandet av kapellförsamling eller kapellråd. Senast kom frågan från fader Abraham Garis. Även funderingar att bilda helt egen församling har förekommit. Förhoppningsvis ska diskussionen fortsätta".

Björn Göransson från Tvååker prästvigdes i S:t Eriks Domkyrka den 27 april.

I Söndagsbladet nr 1065 (960421) uttryckte Caritas Halland en önskan om, att få vara med i gratulanternas skara, då Biskop William skulle fylla 50 år: ”Nu kan alla vara med och hjälpa de fattigaste av våra syskon. Biskop William fyller 50 år och vill få hjälp att hjälpa människorna i Bihar genom det projekt som Caritas har i Indien”.

Caritas Halland kunde vid uppvaktningen i Domkvirkans lokaler den 7 maj överlämna 5.000:- till Biharprojektet.

Tillsammans med kyrkoherde Engelhart, som hade återvänt till församlingen som vikarierande kyrkoherde, firade Björn Göransson mässan i Trefaldighetskyrkan den 19 maj kl.11.00.

Den 12 juni träffade rätt många församlingsmedlemmar pater Wilhelm Feussner SJ i Mariagården. Den 1 augusti blev han vikarierande kyrkoherde hos oss.

I Söndagsbladet nr 1073 (960616) tog diakonen ansvar för en undervisning under rubriken ”Stå, sitta eller knäfalla?” En irritation i församlingen hade nämligen uppkommit genom att några församlingsbor önskade stå under den eukaristiska bönen.

”Hur är det? Har vi inte lärt oss att ligga på knä så länge sakramentet finns på altaret?”

Caritas Halland firar Caritas Sverige 50 år. Från vänster: Generalsekreteraren för Caritas Sverige, Karl-Erik Svartberg, Albin Orczykowski, Lucija Martinovic Foto: Birgitta Skåring

Det finns två aspekter på detta:

1. Eftersom vi är pånyttfödda och upprätträttade i tron på Kristi offerdöd på korset och vi i dopet har dött och uppstått med honom, är vi utvalda och vi får stå inför Gud och tjäna honom (ur 2:a eukaristiska bönen).

Den kristna böneställningen har från första början varit stående med uppsträckta händer (som prästen gör under mässan) och det gäller i princip fortfarande.

2. Under medeltiden, särskilt efter 4:e Laterankonciliet, som hade förklarat läran om ”transsubstantiationen”, d.v.s. läran om Kristi verkliga närvaro i sakramentet under brödets och vinets gestalter, blev det sed att i vördnad för denna verklighet knäfalla under förvandlingen.

Senare blev det sed att falla på knä under hela den eukaristiska bönen och den seden har sedan iakttagits på många håll, dock inte överallt.

Det betyder, att både det ena och det andra kan anses vara riktigt. Till detta kommer att somliga inte orkar ligga på knä under så lång tid och att det kan vara direkt skadligt för knäna.

Det är därför fritt för var och en att själv bestämma om man vill falla på knä eller stå.

Obs! Det är däremot direkt olämpligt att sitta under den eukaristiska bönen. Det gäller naturligtvis inte om man är handikappad”.

I Söndagsbladet nr 1074 (960623) kunde man läsa följande: ”serverar TREVLIGA MÄN kyrkkaffe i Mariagården. Vi hoppas, att många också vill smaka på det hembakade, som vänner innanför och utanför Caritas Halland skapat med sina händer”.

I Söndagsbladet nr 1083 (960825) stod det så här: ”I och med detta nummer har Söndagsbladet utgetts i 20 år”.

Caritas Hallands första festkväll var lördagen den 31 augusti. Då kunde vi hälsa generalsekreteraren för Caritas Sverige, Karl-Erik Svartberg, välkommen. Han talade kl. 16.00 i Mariagården om "Caritas i går, i dag och i morgon". Kl. 18.00 celebrerade Pater Feussner Vigiliemässan och kl. 19.00 åt vi en festmiddag i Mariagården.

Pater Feussner inbjöd i Söndagsbladet nr 1084 (960901) till kvällar om Katolska kyrkans nyligen till svenska översatta katekes, 18 september, 23 oktober och 13 november.

På förslag från Pater Feussner inbjöds kateketer, kyrkorådets och församlingens medlemmar till den andra festkvällen för Caritas Sverige. Den 28 september kom nämligen kyrkoherde Matthias Graham OSB från Marie Bebådelse församling i Stockholm och talade om "Svallvågor efter Synoden".

Kyrkoherde Matthias Graham OSB Foto: Birgitta Skåring

I Söndagsbladet nr 1088 (960929) informerade Pater Feussner om hostiorna, som i fortsättningen skall finnas i en skål vid ingången. Var och en av oss skulle då kunna flytta över vår egen hostia till patenen. Allhelgonahelgen den 1-3 november visiterade Biskop Hubertus Brandenburg vår församling. Han informerade bl.a. om, att han ännu inte visste vem som skulle bli

vår ordinarie kyrkoherde. Kort tid efter det startade ordförande i Caritas Halland, Birgitta Skåring, en namninsamling i syfte att Pater Feussner skulle få stanna kvar till dess att kyrkoherdefrågan var klar. Från början var det nämligen meningen, att Pater Feussner skulle vara hos oss endast 6 månader.

Den 13-15 december hade Pater Feussner en adventsreträtt för oss. Han koncentrerade våra tankar på Angelusbönen.

Under år 1996 döptes 27 barn, 22 tog emot bekräftelsens sakrament, 500 biktede sig, 10 tog emot de sjukas smörjelse och 14 personer begravdes.

1997

I Söndagsbladet nr 1102 (970105) kunde Pater Feussner meddela oss följande: "Somliga har redan hört det, att jag får stanna som t.f. kyrkoherde i församlingen fram till 30 juni. Vår Biskop Hubertus Brandenburg och min provinsial Götz Werner SJ i Köln har enats om denna lösning. De tog hänsyn till opinionen i församlingen, som visade sig i namninsamlingen för några veckor sedan. Församlingen hoppas på en ny och permanent kyrkoherde efter den 1 juli och jag hoppas på ett fortsatt gott samarbete".

Om man önskar Biskop Williams medverkan i något sammanhang är det klokt att "boka in honom" i god tid. Det hade Caritas Halland inte gjort, varför biskopen inte besökte oss 1996, då han fyllde 50 år.

Intresserade åhörare till biskop Williams synpunkter på "KAOS" Foto: Birgitta Skåring

André Brocki och Nikola Menendian har frågor till biskop William efter "KAOS" Foto: Birgitta Skåring

Men den 25 januari kom han till Caritas Hallands tredje festdag! Kl.16.00 talade han i Mariagården om "Kaos". Kl.18.00 celebrerade han vigiliemässan och efter det åt vi middag i Mariagården. Meningen var, att Biskop William också skulle ha celebrerat söndagsmässan, men han var tvungen att prioritera avskedsgudstjänsten för ärkebiskopen Gunnar Weman i Uppsala domkyrka. En skön mässa fick vi ändå! Vi hade ju Pater Feussner och den dagen sjöng också kyrkokören från Martin Luthers församling under ledning av Göran Elnegård.

I Söndagsbladet nr 1118 (970402) berättade Pater Feussner, att det den 15 april skulle bli 50 år sedan han inträdde i Jesu sällskap. Han hade som gåva av Peter-Hans Kolvenbach SJ fått 50 heliga Mässor, som skulle firas i Pater Feussners intention. "Först är man en aning främmande inför en sådan present. Så småningom förstod jag vilken chans det innebar att få nåd och välsignelse till alla dem, som man vill be för. Också ni och hela vår församling är inneslutna i dessa heliga Mässor", skrev Pater Feussner.

Den 7 april hade Caritas Halland "en alldeles egen kväll" med Pater Feussner. Vi kommer med stor tacksamhet ihåg det stöd han gav oss i vårt caritasarbete. Han initierade också ett specialuppdrag för Caritas Halland, nämligen att hjälpa en person, som vid flera tillfällen fått nekande svar på asylansökan.

Den 31 maj var det vallfärdsdag i Oskarström. Temat var "Maria visar vägen till sin gudomlige Son". Då var vår blivande kyrkoherde Roman Kunkel OMI också med!

Att Pater Feussner i allt vad han sade och gjorde under tiden hos oss önskade gå Herrens ärenden kunde vi konstatera. Vi uppskattade också, att han lärde oss nya psalmer, men med sin intention att lära oss den sandlerska mässan (Mässa 4, Cecilia 343-346) misslyckades han nog totalt! Frank Sandler var kyrkoherde i vår församling under ungefär tio år, varför Pater Feussners ambitioner var goda, men varför är den mässan så svår att sjunga? Tonerna nådde liksom inte in varken till hjärta eller hjärna!

Efter mässan söndagen den 29 juni avtackades Pater Feussner vid kyrkkaffet.

I juli drabbades Polen av den svåra översvämningskatastrofen. Då vädjade Caritas Polen om hjälp från Caritas Sverige. Genom Albin Orczykowski kunde Caritas Halland också hjälpa till. Många barn från Polen kunde under några veckor vistas i olika familjer inom församlingen.

Den 1 september kom församlingens nye ordinarie kyrkoherde, Roman Kunkel OMI.

Ett välkomstsamkväm anordnades den 8 september, då också Pater Feussner och Pater Engelhart var med.

Redan i Söndagsbladet nr 1138 (970914) uttrycktes Pater Romans önskan om att få besöka äldre och sjuka i församlingen.

Den 14 maj i år inbjöd han till en speciell mässa för sjuka.

Pater Roman införde i september trosundervisning i Varberg, då han mycket snart insåg, att det var svårt för många att komma till Halmstad.

Den 25 oktober inbjöd Caritas Halland församlingsmedlemmarna till en välkomstfest för Pater Roman. Han medverkade själv genom att svara på vår fråga: "Vad är OMI?" kl.16.00 i Mariagården. Han berättade om sin kongregation och visade

diabilder. Kl.18.00 celebrerade han vigiliemässan och efteråt blev det middag och ett mindre välkomstprogram i Mariagården.

Den 8 november kunde församlingen hälsa Anna-Maria Lindgren från Karlshamn välkommen. Pater Roman, som under tiden i Olofström hade samarbetat med henne, önskade med henne planera en resa för oss till Rom. Vi fick glädjen att träffa henne i fortsättningen en gång i månaden.

I december tog Caritas Halland initiativ till "Kyrkans Färdtjänst", eftersom det finns ensamma och gamla, som inte kan komma till söndagsmässan. Responsen uteblev. Kanske missbedömdes behovet?

Julbasaren gav totalt 20.520:-

Under 1997 döptes 20 barn, 18 barn gick till sin första kommunion, 2 par tog emot äktenskapets sakrament och 22 personer begravdes.

Vid årsskiftet hade församlingen 1509 registrerade medlemmar.

1998

Församlingen har i Pater Roman en kyrkoherde, som ser alla, kan engagera oss i olika uppgifter och är tacksam och glad. Ett bevis på detta är hans tack, som han började året 1998 med i Söndagsbladet nr 1155 (980111). "Jag vill framföra mitt varmaste tack till Er alla, som har hjälpt församlingen på olika sätt med gåvor, penninggåvor, kyrkoavgifter, städning av kyrkorna och lövräfsning omkring dem, kateketerna som undervisar i Kyrkans lära varje månad utan betalning, vallfärdskommittén och Caritas Hallandgruppen, även de utan ersättning, och syföreningens damer, som vid varje aktivitet

i församlingen och vid församlingens kyrkkaffe förbereder, dukar och passar upp oss, måste man beundra, Mariasystrarna som varje vecka undervisar i kristendom och förbereder barnen till 1:a kommunionen, diakonen Gorm, kyrkorådet och församlingsrådet, organisten och kören kören, nationella präster och deras medhjälpare, lektorer, sekreteraren, församlingens ekonom och revisorerna m.fl. Församlingen får en ovärderlig hjälp av alla. Guds välsignelse och barmhärtighet åt Er alla under detta nya år önskar kyrkoherden".

Pater Romans tack visar, att vi är många, som trots olikheter och olika uppfattningar ändå trivs tillsammans och drar åt samma håll!

Pater Roman vill gärna veta vad vi tycker. Därför vädjade han i Söndagsbladet nr 1157 (980125) om "frågor och synpunkter från alla Er, som funderar över församlingslivet".

Caritas Halland anordnade sin första vårmarknad den 28-29 mars med målsättningen att hjälpa handikappade barn i andra länder, handikappade barn, som också är föräldralösa.

Lunch under basar 1999. Från vänster: Elisabeth Kowalkowska, Pater Roman, Krystyna Andersson, Katarina Forai
Foto: Birgitta Skåring

Vårmarknaden gav 5675:- och fastekollekten till Caritas Sverige 9429:-

Christel Dawo från Johannesgården i Göteborg besökte oss den 1 mars. Hennes uppdrag var, att efter kvällsmässan tala

över ämnet ”Vad gör Caritas i Indien?” Hon var inbjuden av den anledningen att Caritas Halland hade överlämnat pengar till Biharprojektet, då Biskop William fylldes 50 år.

Den 20 april startade en studiecirkel om Synoden med Jan Sture Neuman som huvudansvarig.

Etikkväll i Mariagården 1998. Från vänster: Jan Lindmark, biskop William Kenney CP och Ingemar Petersson

Den 20 maj celebrerade Biskop William kvällsmässan och efteråt medverkade han i ett panelsamtal tillsammans med överläkaren och verksamhetschefen Ingemar Petersson från Spenshults Reumatikersjukhus och komminister Jan Lindmark från Mariakyrkan i Fyllinge. Kvällens frågor handlade om medicinsk etik. Pater Roman, som är en generös man, hade öppnat portarna till Mariagården på vid gavel för en klass vårdelever, som bjöd oss alla på en festmåltid.

Tre dagar senare, den 23 maj, genomfördes vallfärdsdagen i Oskarström. Temat var ”Den helige Ande, som överskyggar Maria”. Biskop William Kenney CP ledde pilgrimsvandringen detta år Och bedömningen var, att det nog aldrig tidigare hade varit så många deltagare, troligen drygt 800.

Biskop William celebrerade mässan och på eftermiddagen talade Pater Ru-

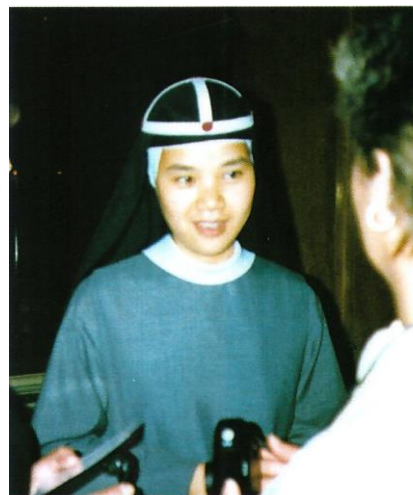
Pater Pierre Aupy. Till vänster om Pater Pierre Aupy, Katarina Forai. Till höger Anna Jane Rossing Foto: Birgitta Skåring

dolf Basista OMI över dagens tema.

Den 13 september firades en tack-sägelsemessa kl.9.00 i Mariakyrkan. Förutom att det var Mariakyrkans 73:e födelsedag firade Mariasystrarna sina 70 år i Oskarström.

I september hälsade församlingen också Pater Pierre Aupy OP välkommen. Han skulle bo i Oskarströms prästgård, läsa daglig mäsas och vikariera för Pater Roman vid behov.

I Rom vistades Pater Roman med 35 medresenärer den 19-25 oktober. Resan blev innehållsrik genom de många mässor, som Pater Roman celebrerade i olika kyrkor, de förberedelser Anna-Maria Lindgren hade hjälpt oss med och den fina guidning hon gav oss.

Den 23 oktober avlade s. Maria, dotter till vår församlingsmedlem Do Thi Nghi, sina första klosterlöften hos Birgittasystrarna. Genom en missuppfattning om tid och dag var vi

s. Maria, Birgittaklostret i Rom Foto: Birgitta Skåring

inte närvarande vid löftesgivningen, men vi träffade henne nästa dag i svart slöja och krona.

En fin julbasar anordnade församlingen den 21-22 november. Den gav 21.802:-

Biskop William celebrerade kvällsmässan också den 2 december och medverkade i ytterligare en etikkväll tillsammans med överläkaren Ingemar Petersson. Denna kväll var förlagd till vårdgymnasiets egna lokaler och bland gästerna fanns också Pater Pierre Aupy.

Han vikarierade för Pater Roman, som var bortrest.

Nästa dag föreläste Biskop William för alla elever på vårdgymnasiet om ”Europeisering och internationalisering”.

Den 6 december blev kollekten till Caritas Sverige 2.938:-

I Församlingsbladet inför julfirandet skrev Pater Pierre Aupy: ”Påven Johannes Paulus II har sedan flera år tillbaka uppmuntrat oss till andlig förnyelse samt att ’tyda tidens tecken’ och rikta blicken mot framtiden.- Vi vet att hela skapelsen ropar som i födslovåndor. Därför uppmuntrar Påven alla katoliker att förbereda sig till det han kallar ’den nya evangeliseringen’. Världen väntar på Kristus och hans evangelium”.

Den 29 december vigdes Biskop Anders Arborelius OCD till sin nya tjänst i Kyrkan. Diakon Gorm Christoffersen, syster Bellarina, Birgitta Skåring och Anders Hultberg reste till högtiden i S:t Eriks Domkyrka.

1999

Pater Roman började också år 1999 med att tacka. Han visade konkret med siffror hur kyrkoavgifterna hade ökat och önskade Guds välsignelse.

1994	83.295:-
1995	79.680:-
1996	79.196:-
1997	105.683:-
1998	130.620:-
1999	143.282:-

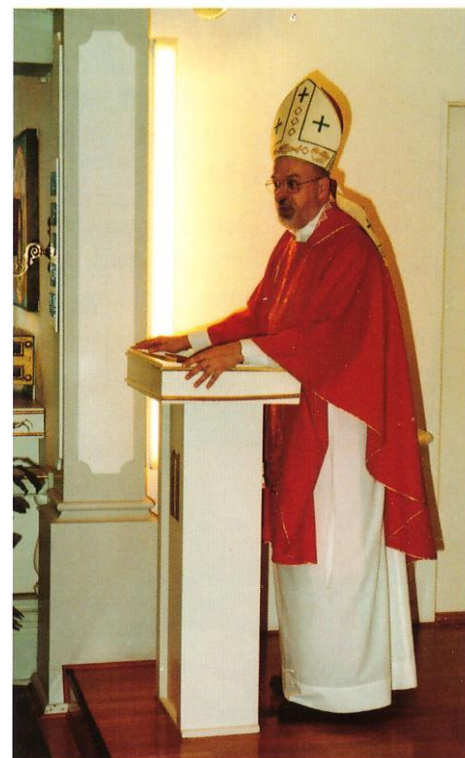
Lördagen den 6 februari firade vi en Tacksägelsemessa kl.18.00 i Trefaldighetskyrkan. Pater Pierre Aupy OP fyllde 80 år och den för vår kyrka nya orgeln invigdes. Efter mässan var det fest i Mariagården.

Påven Johannes Paulus II önskade att Faderns år också skulle vara ett speciellt år för Caritas. Därför inbjöd Caritas Halland

till en gemenskapskväll i Mariagården den 16 februari.

Vid Caritas Hallands andra vårmässa den 20-21 mars medverkade Viveka Bosson genom att tala om sin faders konst i Trefaldighetskyrkan. Vårmarknadens behållning blev 6.925:-

Pater Roman, som under jul- och nyårs helgen hade besökt sina OMI-bröder i Kamerun, talade om sin resa och visade diabilder efter vigiliemässan lördagen den 27 mars.

Biskop Anders Arborelius i Trefaldighetskyrkan år 2000 Foto: Göte Karlsson Foto

Fastekollekten på Palmsöndagen den 28 mars till Caritas Sverige blev 8.666:-

Den 13 april celebrerade Biskop William kvällsmässan och den här gången medverkade han efteråt i en ekumenisk kväll på Café Österskans.

I Söndagsbladet nr 1223 (990502) återgavs Biskop Anders' brev till ungersktalande katoliker. Här skall några meningar, som kan bli till eftertanke för många fler, citeras: ”Ett problem är att vissa katoliker tycks ha anslutit sig till det ”Ungerska Protestantiska Samfundet - Ungrarnas ekumeniska forum i Norden’. Jag är därför tvungen att påminna alla som vill vara katoliker att leva som sådana, att man inte kan vara ansluten till något annat samfund eller ta emot sakramentet där. Sann ekumenik innebär förvisso att man respekterar andra kristna och deras trosuppfattning och att man ibland kan delta i varandras gudstjänster. Men som katolik är man förpliktad att varje söndag delta i en katolsk mässa, oavsett vilket språk det firas på.

Att delta i ett annat samfunds gudstjänst gäller inte som uppfyllande av söndagsplikten”.

Fest i Mariagården Från vänster Cecilia Dickson, Simon Dickson, Pater Roman
Foto: Birgitta Skåring

Söndagsbladet nr 1224 (990509) fick vi veta följande: "Med glädje kan informeras att etapp 1 av kyrkornas reparation är klar. Det betyder att taket på kyrkan och prästbostadens garage i Oskarström har fått ett nytt tak. Inför etapp 2 har man stora funderingar angående plåttaket på kyrkan i Halmstad. Det befintliga plåttaket är så dåligt på vissa ställen, att det inte är lönt att byta ut det i delar. Man avvaktar och inhämtar olika alternativ och kostnadsförslag".

Utan vidare går tankarna till några meningar i Katolsk Kyrkotidning 11-12/81. Där står efter invigningen av Trefaldighetskyrkan: "Från Köpenhamn har kommit några Liobasystrar. De tillhör benediktinerorden såsom församlingens kyrkoherde Georg Engelhart. Systrarna har skänkt taket till Trefaldighetskyrkan". Det här var givetvis svårt att förstå vid genomläsningen av material till denna jubiléumsskrift. (Att Katolsk kyrkotidning skulle kunna lämna en felaktig information fanns till en början ingen misstanke om.) Kyrkan hade ju ett tak! Hade systrarna kanske gett pengar till ommålning av taket eller hade man reparerat någon skada på taket? Många församlingsbor intervjuades. Ingen visste någonting. Till slut kom en befriande information: "Det var tabernaklet, som systrarna skänkte".

Rosenkransvallfärden genomfördes lördagen den 29 maj. Biskop Anders Arborelius OCD var med oss för första gången. Han ledde vandringen, celebrerade mässan och höll föredrag om dagens ämne "Maria, Faderns dotter".

Under sommaren pågick en alldeles speciell verksamhet. Resultatet kunde man snart se.

"Har Ni sett så fin Mariagården har blivit utvändigt? Har Ni sett så fint kyrkans tak har blivit? När många av Er vilade arbetade vi!" kunde man läsa i Söndagsbladet nr 1237 (990808).

Den 4 september började Pater Roman fira mäsas varannan lördag kl.10.30 i Andersbergskyrkan i Halmstad och i Laholm startade trosundervisning en timme före mässan.

Den 7 september fyllde Pater Roman 55 år. Då blev det tacksägelsemäsas och fest! Nästa dag var också en festdag i församlingen men nu med blandade känslor. I mässan tackade vi Herren för det år Pater Pierre Aupy hade varit hos oss, men festen i Mariagården var en avskedsfest. Pater Aupy flyttade tillbaka till Lund och sedan skulle han rätt snart flytta till sitt kloster i Paris.

Under tiden den 10-17 september var Pater Roman tillsammans med några församlingsmedlemmar i Lourdes.

Den 9 oktober kunde församlingen hälsa Biskop Anders välkommen till det för honom första konfirmationstillfället i Trefaldighetskyrkan. Sedan blev det kyrkkaffe i Mariagården och då passade vi på att något i efterhand gratulera Biskop Anders, som hade fyllt 50 år.

Cecilia kom med en påminnelse! I Söndagsbladet nr 1244 (990926) stod: "Var vänliga och använd Cecilia under mässan! Sjung med i psalmerna och följ med i bönerna. Genom det kan det egna gudstjänstlivet fördjupas och medansvar visas".

Trots att 1999 var ett jubiléumsår för Caritas över hela världen, blev året av olika anledningar ett vilolår för Caritas Halland. Sedan 1997 och till maj 1999 pågick vårt arbete för vår asylsökande vän från Afrika. Det arbetet skedde givetvis i det fördolda men krävde ändå pengar och energi.

Julbasaren den 20-21 november inbringade 21.202:-

"Nu ser vi fram mot en glädjefylld adventstid!" avslutade Pater Roman sitt tack till alla, som hade hjälpt till med basaren.

Under år 1999 döptes 15 barn, 22 tog emot den första kommunionen, 18 konfirmerades, 2 par tog emot äktenskapets sakrament och 18 begravdes.

Antalet registrerade församlingsmedlemmar var vid årets början 1615 och vid årets slut 1718.

2000

Året började med information om att Pater Pierre Aupy OP hastigt hade avlidit. Han begravdes den 7 januari i Bordeaux.

I Församlingsbladet inför Advent och Jul 1998 skrev Pater Aupy: "Vad har Jesus att ge åt en värld som är berusad av sina fantastiska vetenskapliga och teknologiska prestationer? Han är den som uppenbarar livets mysterium och att vi är älskade här och nu och till och med bortom döden. 'Hans död är seger, Hans död är mysteriet och världens nyårsfest' (Ambrosius). Håll er vakna och vänta. Meningen ligger i väntan". Nu hade pater Aupy väntat färdigt!

Den 17 mars begravdes i Trefaldighetskyrkan Margareta Fried. Hon var under många år en frivillig medarbetare i vår församling. Hon arrangerade resor, reträtter i Norraby, familjefester, studiecirkel och ljusstöpningskvällar inför julbasarerna. Hon medverkade i Katolsk Gemenskap, hjälpte invandrare med svenska språket och tog hem Biblar på olika språk. Hon var under några år invald i kyrkorådet och under en kortare period var hon ordförande i församlingsrådet. I pastoralrådet var hon en tid församlingens representant och de två senaste åren granskade hon församlingens räkenskaper tillsammans

med Herbert Syblik. Ända till ungefär 6 månader före sin död läste hon ibland texter i Trefaldighetskyrkan.

Enligt Margaretas önskan har hennes söner efter hennes död till Mariagården överlämnat en tavla, som målats av Erik Olson.

Också detta jubiléumsår var vi som församling inbjudna till Mjällby Konstgård på Skärtorsdagen den 20 april kl.15.30. Pater Roman och kyrkoherde Dan Hagung från Söndrums församling ledde oss med hjälp av meditationer och böner ur en av korsvägsandakterna i Oremus. Viveka Bossons initiativ uppskattades mycket.

Pater Pierre Aupy i Trefaldighetskyrkan. Diakon Gorm Christoffersen assisterar
Foto: Birgitta Skåring

Och sedan firade vi snart Påsknattsmässa, Kristi Uppståndelses fest!

Efter Påskhelgen har olika förberedelser gjorts inför vår festdag i september. Församlingen skall t.ex. få en uppsättning nya vykort.

Och en gåva från Tyskland har församlingen redan fått genom Pater Roman, som sedan flera år känner syster Bruneldis. Hon har förmedlat en vacker kalk och patén från två sjuka kvinnor, som önskar vara anonyma.

För några dagar sedan, den 6-11 juli, hade vi besök från Kamerun. En av Pater

Romans medbröder hade en längre semester efter sex år hos pygméerna. En insamling gjordes efter mässorna på svenska och polska den 9 juli och det blev totalt 5.260:- Caritas Haland gav 5.000:- med tydlig information om, att den summan är öronmärkt för handikappade barn, som också är föräldralösa.

Nu återstår att se framåt!

När vår kyrkoherde, Pater Roman, blev tillfrågad om önsknings och visioner för vår församling, kom han med följande tankar:

1. Pater Roman är oblatmissionär och hans målsättning och önskan är att få arbeta enligt de intentioner som hans kongregation har, nämligen att få vara "allt för alla", präst, själasörjare, rådgivare och vän. Gemenskap är ett nyckelord för oblatmissionärerna.

2. Pater Roman har tillsammans med församlingsmedlemmarna i Varberg önskemål om ett Katolskt centrum där så snart som möjligt.

3. Pater Roman önskar något liknande också för våra orientaliska katoliker och den vietnamesiska gruppen.

4. Pater Roman har också nya renoveringstankar! Nu när allt är klart i Oskarström, ser han det stora behovet av Trefaldighetskyrkans underhåll. Utvändigt måste tegelstenarna omfogas. Ventilationen måste förbättras och markiser troligen anskaffas. Kyrkan måste målas invändigt, bänkarna få ny textilklädsel och skador på övriga inventarier repareras.

5. Pater Roman har också en vision, nämligen att få ett katolskt servicehus i Oskarström. Där skulle äldre församlingsmedlemmar, som har svårt med svenska språket må väl av att få umgås med andra från olika hemländer. Har de också svårigheter att komma till söndagsmässan idag, skulle närheten till Mariakyrkan bli en god praktisk lösning. En i prästgården bofast präst har under många år också varit församlingsbornas önskemål.

Pater Aupy hade en vision, som är ett utmärkt komplement. Han ansåg, att vi i vår församling, som har en så lång tradition med pilgrimsvallfärder, kan utveckla Lilla Lourdes i Oskarström!

Mycket av församlingens verksamhet sker på och via pastorsexpeditionen. Där finns sedan några år Urszula Ktusic måndagarsfredagar kl.13.00-17.00. Tidigare har hon varit något av församlingens "allt-i-allo" med avseende på kvinnlig kunnighet. (Församlingen hade i Jan Kowalkowski en manlig sådan.) Hon hjälpte församlingen redan i lokalerna på Norra vägen. Hon sydde knäkuddar, städade och skötte blommor. Hon har varit sakristan och under många år har hon ansvarat för blommorna i Trefaldighetskyrkan. Fortfarande ser man henne ofta tända ljusen! Hon tog initiativ till votivljusens införande i Trefaldighetskyrkan, då hon blev vald till församlingens caritasrepresentant. Nu arbetar hon med allt på pastorsexpeditionen under Pater Romans huvudansvar.

Diakonen Gorm Christoffersen arbetar full tid på begravningsbyrån Fonus, varför hans insatser i församlingen begränsas till den fritid han har. Vid större helger biträder han Pater Roman i gudstjänsterna och har ett medansvar för församlingens trosundervisning. Vid familjeundervisningen en lördag varje månad under pågående terminer undervisar han föräldrarna och varje torsdagkväll hjälper han blivande konvertiter till tro och bekännelse.

En mycket viktig person för församlingen är Peter Zsiga. Han föddes i Ungern och kom till Sverige 1958. Till Halmstad kom han 1974 efter examen från Handelshögskolan i Göteborg.

Han har sedan han kom till Halmstad tjänstgjort på Sannarpsgymnasiet och sedan 1975 har han som kassör ansvarat för församlingens räkenskaper.

Peter Zsiga har för övrigt anordnat resor, konstlotterier och gett församlingsbor deklarationshjälp. Han har under lång tid varit invald i kyrkorådet och tidigare också i församlingsrådet.

Urszula Krusic
Foto: Birgitta Skåring

Förutom sina uppgifter som församlingens kassör är han också revisor för Caritas Halland. Och ibland läser han texter i Trefaldighetskyrkan. Den 22 januari 1986 hedrades han av Påven Johannes Paulus II med Pro Ecclesia et Pontifice för alla insatser i Kyrkans tjänst.

Peter Zsiga
Foto: Magnus Karlsson

Församlingen har en liten men trogen skara av trevliga äldre damer, som dels

utgör den syförening, som arbetar intensivt inför och under julbasarerna, dels är värdinnor på Mariagården. Utan deras praktiska insatser skulle församlingen klara sig mindre bra.

Ur värdinnegruppen bör Maria Persson, född i Polen, speciellt lyftas fram. Hon belönades också den 22 januari 1986 med Pro Ecclesia et Pontifice av Påven Johannes Paulus II. I Söndagsbladet nr 539 (860223) kunde man läsa: ”Maria Persson har under många år i tysthet arbetat för våra barn, gamla och sjuka och gjort många andra insatser för församlingens bästa”. Sedan 1986 har det blivit ytterligare 14 år fyllda av olika aktiviteter för vår församling. Varje onsdag kl. 17.30 leder hon Rosenkransen i Trefaldighetskyrkan och nu inför vår 75-årsfest den 10 september har hon tillsammans med övriga värdinnor ansvaret för buffén i Mariagården.

Valda ledamöter för perioden 1997-2001

KYRKORÅDET

Roman Kunkel OMI, ordförande
Barbara Bielak
Else Christoffersen
Johan Holst
Peter Zsiga, kassör

FÖRSAMLINGSRÅDET
Roman Kunkel OMI, ordförande
Grzegorz Ciechanski
Anders Hultberg
Maria Kalnak
Gabriela Kowalkowska
Maria Makoszevska
Lucija Martinovic
Maria Morin
Jan Sture Neuman
Georgette Persson
Maria Zuban

ORDINARIE GUDSTJÄNSTTIDER

1:a och 3:e lördagen i månaden

Kl 15.00 Falkenberg, Mässa i Hertingskyrkan, Baldersväg 8

1:a, 3:e och 5:e lördagen i månaden

Kl 10.30 Andersbergskyrkan, Mässa

1:a söndagen i månaden

Kl 09.00 Oskarström, Familjemässa, kyrkkaffe
Kl 11.00 Halmstad, Högmässa
Kl 12.30 Halmstad, Mässa på kroatiska, kyrkkaffe
Kl 16.00 Varberg, kristendomsundervisning i Brunnsbergskyrkan
Kl 17.00 Varberg, Mässa i Brunnsbergskyrkan

2:a söndagen i månaden

Kl 09.00 Oskarström, Högmässa
Kl 09.30 Halmstad, Mässa på slovenska
Kl 11.00 Halmstad, Mässa med latin
Kl 13.00 Halmstad, Mässa på polska, kyrkkaffe (varannan gång Oskarström/Halmstad)

Mariagårdens trevliga värdinnor. Från vänster: Ingrid Thorén, Elisabeth Kowalkowska, Maria Persson, Georgette Persson. Framför dem Katarina Forai Foto: Birgitta Skåring

3:e lördagen i månaden

Kl 16.30 Halmstad, Mässa på vietnamesiska, kyrkkaffe

3:e söndagen i månaden

Kl 09.00 Oskarström, Mässa med latin

Kl 11.00 Halmstad, Familjemässa, kyrkkaffe

Kl 16.00 Varberg, kristendomsundervisning i Apelvikshöjdskyrkan

Kl 17.00 Varberg, Mässa i Apelvikshöjdskyrkan

4:e söndagen i månaden

Kl 09.00 Oskarström, Ungdomsmässa

Kl 11.00 Halmstad, Ungdomsmässa

Kl 15.00 Halmstad, Mässa på ungerska, kyrkkaffe

5:e söndagen i månaden

Kl 09.00 Oskarström, Mässa

Kl 11.00 Halmstad, Högmässa

Varje lördag

Kl 18.00 Halmstad, Vigiliemässa

1:a fredagen i månaden

Kl 18.00 Halmstad, Votivmässa till Jesu heliga Hjärta

PROGRAM FÖR FESTDAGEN DEN 10 SEPTEMBER

Kl 09.00 Tacksägelsemässa i Mariakyrkan
Huvudcelebrant Biskop William Kenney CP

Kl 11.00 Kyrkkaffe
Tacksägelsemässa i Trefaldighetskyrkan
Huvudcelebrant Biskop em. Hubertus Brandenburg

Kl 12.30 Buffé i Mariagården

Kl 15.00 Avslutningsgudstjänst med Te Deum i Trefaldighetskyrkan

PSALMER DEN 10 SEPTEMBER

Cecilia 471

334 Mässa 2

460

5

1

477

Påven Johannes Paulus II

Foto taget av Birgitta Skåring på tavlan i Mariagården

Tack, gode Fader, för jubelårets gåva.
Gör så att det blir en gynnsam tid, ett år
för den stora hemresan till fadershuset,
där Du, full av kärlek, väntar på dina
vilsegångna barn för att ge dem
förlåtelsens omfamning och ta emot dem
vid Ditt bord, klädda i högtidsdräkt.

(Ur Påven Johannes Paulus II:s bön inför
Jubiléumsåret 2000.)

INNEHÅLL

- 2 "Maria della strada". Pater Wilhelm Feussner
- 3 "75-årsjubiléum under jubelåret år 2000". Biskop Anders Arborelius OCD
- 4 Tack! Birgitta Skåring
- 5 Mariakyrkan i Oskarström. Herbert Syblik
- 11 Mariasystrarna i Oskarström. Birgitta Skåring
- 13 Rosenkransvallfärden. Herbert Syblik
- 15 Herbert Syblik. Birgitta Skåring
- 16 Rosenkransvallfärder. Birgitta Skåring och Herbert Syblik
- 18 Vilka kyrkoherdar har tjänstgjort hos oss? Birgitta Skåring
- 19 Roman Kunkel OMI. Birgitta Skåring
- 20 Hur får en församling sin kyrka? Birgitta Skåring
- 28 Erik Olson. Birgitta Skåring
- 29 Georg Engelhart OSB. Birgitta Skåring
- 30 Trefaldighetskyrkans kyrkklockor. Birgitta Skåring
- 31 Jan Kowalkowski. Birgitta Skåring
- 32 Mariagården. Birgitta Skåring
- 36 Gorm Christoffersen. Birgitta Skåring
- 37 Vad har hänt i vår församling under åren? Birgitta Skåring
- 67 Innehållsförteckning

S:ta Maria Katolska församling Halmstad-Oskarström Jubiléumsåret 2000

Ansvarig utgivare: Roman Kunkel OMI

Redaktion: Birgitta Skåring, Herbert Syblik och Jan Sture Neuman

Tryck: Fototryck Halmstad

Layout: Magnus Backe

2013 Reviderat: Birgitta Gustafsdotter (f.d. Skåring)

2019 Reviderat: Birgitta Gustafsdotter (f.d. Skåring)

2019 Bearbetat för hemsidan: Henrik Wagersten

Maria med Jesubarnet.
Glasmålning av Erik Olson.
Foto: Birgitta Skåring